

دیوانی صابری

۱۸۸۱ز - ۱۹۴۴ز

کتابخانه‌ی الحفید
فنی

محمد طیب

چاپی چوارهم

۲۰۱۷

دیوانی صابری

۱۸۸۱-۱۹۴۴

سلیمانۃ ۲۰۱۷

چاپی چوارہم

ناوی کتیب: دیوانی صابری

بابت: شاعر

شاعر: شیخ نه جمه دین (صابری)

سهرپه رشتیاری چاپ: عبدالجبار البرزنجی

چاپی: چوارهم ۲۰۱۷

چاپخانه: ته ژنه

تیراژ: ۱۰۰۰

له به ریوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان

ژماره ی سپاردنی (۱۳۱۶) سالی (۲۰۱۷) ی پی سپیردراوه

له سهر نه رکی کتیبخانه ی (الحفید) چاپکراوه

کتیبخانه ی الحفید

که رکوک - شه قامی کوماری - نزیک گازینوی منوره

۰۷۵۰۱۹۶۷۳۵۲-۰۷۷۰۹۳۴۹۸۹۹

مکتبه الحفید
کتیبخانه ی الحفید

Hafeed_bookstore

@nbrz66@gmail.com

ماfi چاپکردنه وهی ئهم دیوانه پاریزراوه بو بنه ماله ی شاعیر

دیوانی صابری

نامی دلشاده بهم نامہ بہرزه
کہ مایہی ہیژی عہ قلی سہر نہرزه
قہ در و حورمہ تی نامہی صابری
بہ روح و بہ دل لہ سہرمان فہرزه

مہ لا عہ بدولکہ ریمی مودہ ریس

پیشہ کی چابی چوارم

بہ ناوی خوی بہ خشنده و میهره بان

لای هموان ناشکرایه کہ صابری ویستویہ تی شیعر له خزمہ ت ناین و چاکہ کاریدا
تہ وزیف بکا وہ له پښگہ ی شیعره وه دہیہ ویت ناموژگاری نہ وه کان بکات کہ نابی له پیناو
پوستو پایہ دا ناینی خویان له دہس بدہنو بہ شوینی دونیا بکہون، واتہ پھیامی شیعر لای
صابری دہبی له خزمہ ت ناین و نہ تہ وه دا بیت.

بویہ پیمان باشبو وه بہ پیوستان زانی چابی چوارم بو دیوانی صابری بکہین
چونکہ چابی سییہ م نہ کہ وتہ بازاره وه به لکو (بہ پٹوہ بہ رایہ تی چالاک و پڑہی سلیمانی)
خویان ہستا بہ دابہش کردنی بہ سہر ناوہ ندہ پوشتنبیریہ کانی کوردستاندا.
لہم چاپہ یشدہ دیوانہ کہہ وه کو خویہ تی تہ نہا گوپانکاریمان له پیپرستی ناوہ کانو
شوینہ کانا کرد بہ گواستند، وہ یان له کوتایی دیوانہ کہہ وه بو ہامشی شیعرہ کان.
وہ سوپاسی (کتیبخانہ ی انحفید) نہ کہین له کہ رکوک کہ بہم کارہ ہستا.

عہ بدولجہ بار بہ رزنجی

کرکوک/۴/۲/۲۰۱۷

به ناوی خودای به خشنده و میهره بان

صابری و دهناسری

به پینووسی کوپی صابری

نه حمده شیخ نه جمه دین

صابری (شیخ نه جمه دین کوپی شیخ عه بدولپه حمان به رزنجی) ه، دانیشستوی دیی شوریجه یه، نه ناسراوه له ژیانیدا، تاكو نه مپوش وا دهرده كه وی كه حه قیقه تی نه زانراوه و حه قی نه دراوه ته ده ست.

صابری زۆرێکی نه وتۆی نه خویندبوو، به لام زۆر زیرهك و تیگه یشتو بوو، دوور بین و قوول سهیركه ر بووه، صابری باوه پێکی زۆر به هیزی به خۆی هه بوو، چونكه قسه ی نه ده كرد نه گه ر به ته واوی تیبینی نه کردایه و نه م لاو نه و لای شته كه ی لیکنه دایاته وه، ههنگاوی نه ده نا نه گه ر پێی له سه ر نه رزێکی رهق گیر نه کردایه، ههروه ها صابری به جه ساره ت و بی باک بوو، بی ترس و له رز و سه ره به ست بوو، صابری دوور بووه له عه قلیه تی سست و په شوکاو و چاولیکه ر و پاشکه وتوو، که زۆربه ی مه لایان و خوینده وارانێ زه مان تووشی بووبوون، صابری به دلێ نه نووستوی و روحی روون و به رزی، حه ق و ناحه قی هه ر زوو له یه ك جیا ده کرده وه و قسه ی خۆی ده کرد، وه کو رم (رمج) جه رگی زوڵمی کون ده کرد، وه کو گولله ی پینچ تیر نه ینایه که لله ی په قی بیدینی بوغراوه .

- صابری نه گه ر چی (ته ریه تی قادری) وه رگرتبوو، به لام دوژمنی شیخی ریش شانکه ر و عه سا چه ورکه ری دل بی خه به ر بووه، دوژمنی شیخی خۆپه رست و ره وشت گێر و که م "ته قوی" و عه قل بچوک و خۆ به رز دیو نه فس نزم بووه، صابری ده یزانی که پیاوی چاکی (ته ریه ت) به میزه ری سپی " کفنی " سپی یاد نه کا، و له ترسی قیامه ت له دونیا دا ناحه سیته وه، تا وه کو له ویدا "رووی سپی" بی نه م سی (۳) ره نگه سپیه پێکه وه رێکن، به لام دوا ی خۆیان نه گه ر نه وه کانیا ن ئالانه خانووی گه چی سپیه وه و کراسی نایلونی سپیه وه، و (قه مه ره) ی ره ش و سپیه وه، که به مالی هه ژاران ده یکه پ، نه م

رهنگه سپیی و رهشانهی دنیا له گه ل تاریکی ده رۆن و مردنی دلد، ده بنه هۆی رهشی
روو رۆژی قه یامهت.

صابری نه گه رچی به عه قل و دل و روحه وه "حه قیقهت" ی (ته سه وئی) چه شتیبوو، به لام
دوژمنی به رگی چلکن و پرچی ژاکاو و رهوشتی بی وقار و هایو هوی بی فه پ بووه:

هه رکه سی نه فسی شکانی سنگ و میخ

های و هیو و ته پل و ده ف نایکاته شیخ

صابری زۆر له ده روونه وه روناک و بووژاو بووه، زوو (ده رک) ی به گۆپانی زه مان کردوه.
صابری قهت پاشه که وتی نه ده کرد، هه رچی بووایه سه رقی ده کرد، به لام له جیی خۆیا،
هه ر کاتیکیش نه یبووایه نان و ئاوی سه ردی ده خوارد و ده ربه ست نه ده هات.

صابری زۆر ئیش گه یشته جه رگی و هه ناسه ی سه ردی کیشا، کاتی دیی و بیستی به چ
جۆریک نه وه کانی خانه دان و رۆله کانی پیاوه گه وره کان یه کاو یه ک له گه ل ئینگلیزهات و
ولاتی ئیسلامی داگیر کرد وه کو (عه نکه بووت) ده واری بی دینی هه لد، نه م نه ته وه
رۆله ی خانه دانان و پیاوه گه وره کان قورئانیان شارده وه و به رمالیان پیچایه وه، خوانی
(عه ره ق) و قوماریان رازانه وه له (مه جلیسیانا)، صابری ئاواتی نه وه ی نه خواست که
موسلمانان بگه پینه وه بۆ ریگای هه ق و روو بکه نه وه خودا، ده س بگرنه وه قورئان و
پیغه مبه ره وه، ته و به ی راست بکه ن، بانگیانی نه کرد بۆ فریدانی هه موو بیرو باوه پ و
رهوشتی کافری بیگانه، وا هینایه ولاتی ئیسلامه وه و موسلمانانیشی له به ر نه فامی و
نه زانیان پی هه لئه تاند داخی گرانم.

صابری ده لی: (هه ق وتن قانون نییه، ناهه ق وتن بی شه رعیه)،

صابری ده لی: (دینی موسلم وا له به رشیتی و نه زانیان نه ما)، یاخود ده لی:

موسلمانان موسلمانان نه مانزانی نه مانزانی

خه زینه ی دینی خۆماندا به جیفه ی عالمی فانی

صابری زور ماموستا مه لا نه حمه دی گهره ی هرقانی خوش نه ویست و زور نیش گه یشت
جهرگی به شهید بوونی.

صابری قهت ئیدعای که رامه تی بۆ خۆی نه کردوو، نه گهر چی "فراسه" تی ناشکرا بووه.
صابری رق و قینی له و که سانه بووه که دهسیان رۆیوه و درتغیان کردوو و سهرفیان
نه کردوو و نعمه تی خودایان شارده ته وه که خودا پیانی به خشیوه، باسی یه کی له
وانه ی کردوو و وتویه تی: "هر له گرانیه که وه تاوه کو نه مپۆ بایی دوو روپییه که دهکا)
(۱۵۰) فلس که وای له بهر نه کردوو."

صابری له جیی خۆیدا قسه ی خۆی ده وه شانده، له جیی تیژا به تیژی، له جیی نه رما به
نه رمی، مام حاجیه کی پیر رۆژی تیکه ل ناو شه پ بوو بوو، له ژیر عاباوه دهستی
دهرمینا بووه ده ره وه، دهستی کرده شه پ په ل، دوا ی ماوه یه کی دیکه (صابری) مام
حاجی بیانی به دوا ی بزنه شه لیکه وه یه، صابری وتی:

رۆژی به گهرمی له ناو شه پ په ل

رۆژی به نه رمی له دوا ی بزنه شه ل

مام حاجی وتی: "یا شیخ چی بکه م."

هه ره ها صابری شیعی و تووه بۆ نه وه ی:

- ۱- نه م باره گرانه و نه م نیشه سهخته له دهروونی بهینیتته ده ره وه و دلی بهه سیته وه.
- ۲- تاوه کو بیرو باوه پی بۆ عاله م ده رخا و بلاوی بکاته وه بۆ پاککردنه وه ی دهروونیان و
راستکردنه وه ی ره وشتیان.

- ۳- بۆ نه وه ی نه م میراتییه به نرخه ی به جیبه ئیلت بۆ نه و که سانه ی لیتی تیده گهن، وه کو
صابری ده توانن بازبدهن به سهر ته ماعی دونیادا و سهر هه لپرن و به ره و تاسمان بهرز
سهیرکه ن.

ئیتز من هه رچه ند بدویم ته سکینی دلم نایه ت و هه قی صابری ناتوانم بده مه دهست میژوو،
مه گهر خودا هه ر خۆی خه لات ی بکا، خودا له گونا می خوشبیته و لیتی رازی بیته و رازی
بکا.

به ناوی خودای به خشنده و میهره بان

سهرتا

صابری: ناوی شیخ نجمه دین کوپی شیخ عه بدولپه حمانه، کوپی شیخ مه حمودی قوتبی شۆپریجی (قهره حه سه ن) ه، جه نابی شیخ مه حمودی قوتب دانهری کتیبی (بحر الانساب) ه که به راسترین سهرچاوه داده نری بۆ میژووی سادات.

صابری: له ساداتی به رزنجیه، له سالێ ۱۳۰۰ ی کۆچی به رامبه ر به ۱۸۸۱ ی زاینی له دێی شۆپریجی " قهره حه سه ن " هاته ته دونیاوه، ئه م دێی شۆپریجیه سهر به پارێزگای کهرکوک و صابری له نه وهی شیخ محیدینی قووله یه که مه رقه دی ئیستا له گۆرستانی ئیمام قاسم له کهرکوک نیژراوه، له ته مه نی ۱۸ سالیدا ژنی خواستوه.

صابری: نه گهر چی فه رموویه تی که پله ی خۆیندنم ژۆر به رز نییه، به لام به هره یه کی خوایی بووه، زیره کی و فراسه تی زیاد ی (فوق العاده) ی مه بووه، به چوار زمان شیعر و هۆنراوه ی وتوه، به کوردی، فارسی، عهره بی و تورکی، به لام داخی گرانم له م دیوانه دا به شی عهره بی بلالونه کرایه وه، له بهر نه وهی به رده ستمان نه که وت، مه روه ها ژۆر به ی شیعره کانی له ناو چووه و به رده ستمان نه که وتوه، به لام ئه مه به شه ژۆره که یه تی.

صابری: له پاش ژنهنیان چهند سالێک له دێی شۆپریجه ده بی و به فلاحه تییه وه مه شغول ده بی و سه رپه رشتی دێیه که ده کا، جار جار شیخایه تی و ئیمامه تی دێیه که ی ده کرد، له ناو خه لکیشدا به زاتیک ی ده م و نه قه س موباره ک مه شه ور بووه، ژۆریش ئاگاداری بووه له پزیشکی، عاله می نه تراف ژۆر به عه قیده یه کی ساف و پا که وه روویان تیکردوه و له هه ر چوار لای ولاته وه سوودیان لی وه رگرتوه.

صابری: ته ریفه تی قادریی بووه و ژۆریش ئاگاداری شه ریه ت بووه، به یعه تی به کم که س داوه چونکه کم که سی به گه ن کردوه له عیلمی (ته سه وف) دا، له شیعره کانی دا ده رده که وی که وا ده ستیک ی بالای مه بووه، وه کو ده فه رمی:

(صۆل) نه بی له وحی دلی ساده و سپی بی شوبهی (بط)

ئه و سا ره موونی محصفی رووی یاری ته فسیرکا به (خط)

یان دهلی:

مایې و هووی و پرچ و ریش و ته پل و دهف بی حاسله
حوسنی نییه ت و عه مه ل ته و بهی نه صووح نه تکا خه لاص

صابری: له گوشتار و شیعره کانیدا دهرده که وی ره و شتی شهرعی بووه، نه هلی شهرع و
خواناس و پیاوی راستی خوشویستووه، چونکه خوی زور بی ته ماح و راست و به غیره ت
و چاوتیر و دل فراوان و نه به ز و مه زن و به پیز بووه، له ناو عه شیره تی به رزنجه دا و له
مه مو ناوچه که دا قسه ی ره و اجی بووه، لیږه دا به و که سانه دهلی که بیانه وی به راستی
ریکه ی خودا بگرن:

نه ی دل نه گهر به راستی نیقاعه تی خودا ده که ی
موتابه عه ی شریعت حه زره تی مصطفی ده که ی

صابری: وا دهرنه که وی که زور زانایي مه بووی له ته ریه تدا و هکو لیږه دا دهفه رمی:

ته سوییه ی خاشاکي ریکه ی دین نه که ی بی حاسله
خو به به یداغ و عه له م نابیته شیخ و پیشه وا

یان دهلی:

(لیس للانسان إلا ماسی) "صابر" و هره
همیه تیکه گهرچی بوویه کوری بی بال و پهر

مهروه ها دهلی:

نه گهر خو تر خودا ناسی و هکو ماسی که پ و کاسی
وه نیلا و هک سه گی پاسی چیه نالان له دهر مالان

یان لیږه دا چهند به جوانی دهلیت:

تا دهر وونی دل له نه قشی "ما سوی" خالی نه که ی
نه قشی نه لالا له و دله جی ناگړی نه ی جامیده
تر نیجازه ی زکری بی دهنگی له ماسی و هر گره
قیږه قیږی شه و و هکو قوپا قه نادات فائیده

دووباره دهلی:

داخه کهم بق مؤمنی ساغ و سه لیم و بی ریا

زور که به دهس ناکه وی له م وهخته نیلا به شان

صابری: به م هه لبه ستانه یدا وا دهرنه که وی که وا مه سستی عه شقی حه قیقی بووه چونکه دهلی:

نه ی موسته عید دهرسی له علمی عه شق نه گهر ته حصیل نه که ی

یه کسر علوم و دهفته ری (اثنی عشر) ده هاویده شت

لیره دا دهلی:

صابری نه لبه ته لای نه و چاوه دهرسی خویندووه

بویه وا سه ریسته له م بهرقاپیه به م راده یه

یان لیله دا دهلی:

نه ی موده پریس توله دهرسی عه شق تحصیلی بکه

تا به که ی "زید علی سطح" علی حه رفی جه ره

وا دهرده که وی صابری له علمی "لدنی" به هره وهر بووی هه روه کو خودا فه رمویه تی "و علمناه من لدنا علما" بویه دهلی:

عه قلت له نحوا سه راب نه که ی حفظی که لام و حه رف نه که ی

بی دهرسی عه شقت پی بلیم علمیکه بی حه رف و نوقه ط

هه روه ها دهلی:

کللی صابری قاپی هه مووه قصودی هه لده گری

بجه مدلا با دهس گرتومه ره نجی خوم به با ناده م

صابری: له شیعه ره کانیدا دهرده که وی که وا ناسکی خه یال و تیژی بیر و وردی مه عنای

زوری تیدا به کاره یناوه هه روه ها جوانی وشه یش و جیناسیشی زوره هه روه کو

فه رمویه تی له م شیعه ردا:

تو که بابت گه ندمیکی خوار و خوا لئی خوش نه بوو
تو که بابت خوش نه وی صابر خه ساروت ناکیه
لیړه دا وشه ی (که بابت) که له یه که م جار به مانای باوک هاتووه، له دووم جار به مانای
که باب و ته ماعی دنیا و مال و داراییه، زور جناسیکی جوانه، یان دهلی:
که (لذاتی) له ذاتی شیخی دی ذاتی شکا بویه
که صاحب زاته صابر هره کو توتی سوخن گوږه
دوباره دهلی:

تا نه ماتم بوو نه ماتی تا " تبین " بی به مات
تازه ماتی ماتنت " هیاته " بوی دلداره که ت
به راستی نه م همو مات و نه مات و هیاته که همووی هر له یه کتری ده چن، له
مه عناشا جیان زور به رز و پر مانایه یا نه مه چن قول و پر مانایه: که دهلی:
سونی غمی تو گه نمی دلمی به ته له فدا
نانی غزه لم شاهیده بی قووه و بی رام
له م شیعه را که جیناسی تیدایه دهلی:

بمکوژه به لکو حیاتی جاویدانم دهس که وی
چاک نه چم بوی چاکی چاکان چاک به دار و سینه چاک
یان لیړه شدا چن به جوانی، به ریکی، به قولییه وه، پر مانایه که نه لی:
تا به مغناتیسې چاوت ناسنی دل جه زب نه کی
روحي عالم په په کایه و تو میسالی که هره بی
لیړه شدا دهلی:

له شمشیری بروت ترسم نییه سه د جار نیشانم دهی
له ریشه ی جهرگ و دل کالانی نه و شمشیره سه نعته
دوباره به مانایه کی جوانتر دهلی:

نہ مامی قہدی تو بہ لکو ہمیشہ تازہ و تہ پ بی
وہرہ جانا لہ سہر تہم دیدہی پارا وہ بینیزہ
ٹایہ چہن بہرزو بہ قیمہ تہ کہ دہلی:
تیری غہ مزہ ت روستہم و بہ ہرامی کوپی کرد تہ سیر
قہوسی تہ برقت بی شک عاجز تہ کا سہ عدی "وقاص"
لہ بابہ ت چا وہ وہ دہلی:

چا وہ کانی وادیارہ دوڑ منیکی خوینہ
تیری موڑ گانی بہ تیڑی خہ نہجہری قہ زوینہ
تہی تہمہ چوٹ نہ ترسی و نازاییہ کہ کہ و بہ جوانی دہلی:
مہ حالہ عہ نہ دلیبی دل بکا تہرکی گولی حوسنت
چ دہریہ ستہ نیہایہ ت مہرتہ بہی ہر سہر پرنیکہ
جا تہم جوڑہ شیعہ جوانانہی صابری کہ ہر وہ کو روڑ، رہوان و جوان بووہ وہ فکری
ہر وہ کو ٹاویٹہی بیگہرد بووہ و شوپہ سواری نوکتہ بیڑ بووہ، ہق بیڑو ہق پہرست
بووہ، راست گؤ و دل پاک بووہ، راست گؤ و دل پاکی خوشویستوہ، شہیدا بووہ بہ
نوری یہ زدان، سہر قافلہ چی دوپ ناسان بووہ، مہلہ وان بووہ لہ دہریای مہعہ ویاتا ہر
وہ کو دہفہ رمی:

دووپ و گہوہر کی لہ قولی بہ حر و دہریا دہریہ کا
تا نہ کہن تہرکی وجود و مامہ لہ ک نہوعی غہ واص

دہ توانین بلین شیعہ کانی لہ سہر ریگہی ہق پہرستی و باوہر و ٹاین و کومہ لایہ تی و
عہ شقیکی حہ قیقہ تہ، ٹاموڑ گاری و پہندہ، پہ پڑہوی ریگای راستی و رہوشت باشی و
یہ کیتی و نہفس بہرزیہ، شہیدایہ بہ نوری پاکی ٹیمان.

صابری

صابری: بالای نه کورت و نه به رز بووه، چوار شانه و گه نم رهنگ بووه، چاو گهش و برق رهش و خوش خولق و نوورانی بووه، رووخوش و مه جلیس گرم و به شوق بووه، همیشه دهم به پیکه نین ونوخته باز و حازر جهواب بووه، زور چاک فارسی زانیوه، جاریکیان قازی موسل که زور دوستی صابری ده بی و خزمیشی ده بی له سهرده می حکومرانی ئینگلیزدا که تازه هاتبوونه عیراق ته کلیفی له صابری کردووه که به مانگانه یه کی زور له و روزه یا بی به وه رگپر (مترجم) فارسی، کوردی عه ره بی، به لام صابری ته کلیفه که ی قبول نه کردووه، هه رچه نده پیوستیشی هه بووه به مال و پاره، که گوايه نه میثه به خزمه تکردنی ئینگلیز ده ژمیری، هه روه کو ریبازی ژبانی له م باره یه وه وه له م هه لیه سته دا ده رنه که وی :

کلوی سهر دپاوی خوم به تاجی پادشا ناده م
که لاوه ی دوکه لاوی خوم به قه سرو که نجی شا ناده م
به خوینی جیفه به رگی زاهیدی نالوده که م، شیتیم
به ته وفیقی خودا دینم به دوونان و عه با ناده م

هه روه ها تورکیه کی جوانی زانیوه، سه خاوه تیکی زیادی بووه، حاته می وه خستی خوی بووه، هه روه کو ماموستا مه لا عه بدول مه جید قوتب زاده شیعرکی بوی وتووه له پاش وه فاتیا که له کیلی قه بری له دئی شوپچه نووسراوه که ده لی:

شیخ نه جمه دین عالی هیمه ت وزهرا نه سه ب
حاته می نه هلی زه مان بود خاته می نه هلی نه ده ب

به لی هه روه کو سه خی بوو، نه دیب و تیگه یشتوش بوو، هه مو کات میوانی زوری هه بووه و زور له پیاوه گه وره کانی نه و کاته سه ریان لی داوه و پتیان خوش بووه پیکه وه کات به رنه سهر، پیاوی وه کو پایه به رزی خوالیخوش بوو شیخ مه حمودی نه مر (مه لیک)، سه ید نه حه دی خانه قا، ره فیق نه فه ندی خادم سوجاده، ماموستا نه حه دی روزه یانی، سید

محەد جەباری، شیخ عەبدولکەریمی قادریکەرەم، شیخ سەعیدی گۆپتەپە و شیخ قادری گوللەنەبەر و گەلێکی تر لە پیاوێ گەرەکانی ئەو کاتە، هەردەم تەکیە و دیوێخانەکی گەرم و بەجۆش بوو، لە مەجلیسی خۆیدا کەم و زۆر چەند دانیشتو و مۆریدی هەبۆبی هەر یەکە لای خۆی وابوو کە رووی شەفەقەتی شیخ لەوێ هەموو کەس زیاترە، هەروەها شەفەقەتی وەک هەور وابوو وەک باران کە لە هەموو شوێنێ هەور دەبیارینێ بەو وێنەیە شەفەقەت و دڵسۆزی بۆ گشتی بوو، شەوقی وەک رووناکی هەتاو بوو، هەر کەسی گرتیی بۆ غەم و کەدەر بوو، زۆر حەزی لە شتی فەرەحی دەکرد و بەرگی پاک و جوانی خۆش دەویست، حەزی بە سەیران دەکرد و گەپانی جارجار هەبوو و گالته و قسەیی بە تۆکلێشی دەکرد، پێش کۆچی دوایی بە چوار پێنج سال ئەم شیعەری فەرموو:

پایزی پیری پەیاوو نەوجەوانیمان نەما
نەوبەهاری عەیش و تۆش و کامەرانیمان نەما
شیری پیری دەست و پێی ئاسکی جوانی تێکشکاند
قووەتی سەرپەنجە و باسک و زرانیمان نەما

لە پاش ئەم شیعەری دووچاری نەخۆشی شەلەل بوو دەست و پێی راستی خۆینی تیا وەستاو زمانی گیرا، ئەگەر چی لە ناو خەڵکدا بە شەلەل دانرا، بەلام لەم شیعەری کە خۆی فەرموویەتی وایارە کە لە لایەن دەستی پەریانەوێ تووش بوو، ئەم شیعەری پێش نەخۆشییەکی داناوێ کە دەلی:

ئەز دەردی هیجرەت ئەم پەری گشتەم چووقەیس عامری
ئەز لەطمەم دەست پەری شد دەر لوای عاشقان

وامان بۆ دەرئەکەوی ئەم ھەلبەستانە بەرامبەری کرد لە گەڵ ئەخۆشییەکی خۆیدا گە باسمان کرد لە سەرەو، ئەم ھەرموودانەیە، (خارق العادات) ھ و کەراماتە، بەم ئەخۆشییەو ما، ھەتا سالی ١٩٤٤ی زاینی لە رۆژی ١٢/٩ واتە لە مانگی کانوونی یەکەم بەرامبەر بە سالی ١٣٦٣ی کۆچی لە ٢٣ی "ذی الحجە" کۆچی دوایی کرد، ئەمەری ھەقی بەجێھێنا ھەر لە دینی شۆریجە ی ناوبراو نیژراو.

ئەم شیعرە لە لایەن مامۆستا عەبدولمەجید قوتب زادەو بە میژووی کۆچیدوایی دانراو کە ئەکاتە سالی ١٣٦٣ی کۆچی :

گفت تاریخ وفاتش یاری ئۆ عبدولمەجید

(شیخ نجم الدین عند الحق فی قصر رحب)

لە پاش خۆی نەوێ بە جێھێشتوو پێنج کۆر (٥) و سێ (٣) کچ بوون، لە کۆرەکانی سیانیان ماو، گەرەکانیان شیخ عەبدولرەحمان کە بە ناوی باپیریەو ناوبراو و جێنشینی خۆیەتی ئیستا لە دینی شۆریجە قەرەحەسەنە لە ناوچەی کەرکەک

زنجیره ی باوک و باپیرانی صابری

شیخ بایه زید	شیخ نه جمه دین "صابری"
شیخ عه بدولکه ریم	شیخ عه بدولپه حمان
شیخ عیسا به رزنجی	شیخ مه حمود قوتب
شیخ بابا عه لی هه مه دانی	شیخ عه بدولپه حمان
شیخ یوسف هه مه دانی (شهابه دین)	شیخ عه بدولعه زیز
شیخ محه مه د مه منصور	شیخ محیدین قووله (که رکوک)
شیخ عه بدولعه زیز	شیخ حه سه ن گله زمرده
شیخ عه بدوللا	شیخ محه مه د نویدی
شیخ نیسماعیل الحدت	شیخ عه لی وه ندرینه
نیمام موسای کازم	شیخ بابا رسوول
نیمام جه عفر نه لصادق	شیخ عه بدولسهیدی ثانی
نیمام محه مه د نه لباقر	شیخ عه بدولپه سوول
نیمام زهینه لعابدین	شیخ فه له ندر
نیمام حوسین کوری نیمام عه لی	شیخ عه بدولسهید
سیده فاته مه نه لزهره	شیخ عیسا الاحدب
حه زرمه فه خری کانیات محه مه د	شیخ حوسین

پەسەند

بە پێنووסי پایە بەرز و زانا

مامۆستا عەلادین سوجادی

ئەم کوردە، لە لاپەپەیی دەورانی میژوویا، گەلی ناوداران و خاوەن قەلەم و خاوەن بەهرەیی شیعیرو
هۆنراوەی تیدا هەلکەوتوو، بەلام لە بەر ئەوەی کە لاپەپەیی ئەو رۆژانەی بەرامبەر بە خۆی و بەرامبەر
بە نووسەران و شاعیرانی لاپەپەیکی نەهاتیی بوو، بە نەمانی کەسەکانی قەلەم و چەشەکەشیان لە
بەر چوونەتەو و کارەساتی پێچەوانەیی یەک لە دوا یەکی ناھەمواری ھاپیونی.

ئەگەر ئێمە سەیرێکی نەتەوێکی تر بکەین دەبینین مانەوێ ئەو نەتەوانە ھۆی ئەو مانەوێیان زۆرتر
بیری خاوەن قەلەم و خاوەن چەشەیی شاعیرەکان بوو، ھەر ئەوان بوون سۆزی دەروونیان کەوتۆتە کار
و سۆزی نەتەوێکیان بە زوبانی ئەو نەتەوێیە پیشانی عالەمی خۆیان و غەیری خۆیان داو، کە
ئەوان بەسەر چوون و رۆشتوون پاش ماوەکانیان نرخیان زانیو و گەلی جاری وا بوو بەرھەمی ئەو
نووسەر و شاعیرانەیی خۆیانیان بە ئاوی زێر نووسیوەتەو، نووسیویانەتەو چونکە مانەوێ خۆیان
بە ھۆی زوبانی نووسین و ھۆنراوەی ئەو رابوردووانە یانەو دانائەو ئەو جۆرە شتانە و ئەو چەشنە
دەسۆزیانە کە نەتەوێکی ترمانبوو و نواندوویانە، ئەو شتانە بۆ ئێمە کورد داخی گرانم
رێنەکەوتوو، لە بەر ئەم رێنەکەوتنە، گەلی لە شاعیران و نووسەرانی ئێمە بوون بە ژێر لێوێو و لە
ژێر پەردەیی تاریکی لە بیرچووندا لە بیرچوونەتەو.

یەکی لەو کەسانە کە ھەموو جۆرە پەردەیی تاریکی کشابوو بە سەریا، خاوەنی ئەم دیوانە شیخ
نەجمەدین (صابری) بوو.

صابری : ھۆنەرێکی گەلی بەرز بوو، کە لە سەدەیی چوارەمی کۆچیدا ھەلکەوتبوو، ئاوازی شیعیری
بەرز و تەپ و پەڕ ماناکانی، نەوێ ھەر لە چوار دیواری ناوچەکەیی خۆیدا دەنگی ئەدایەو، بەلکو لە
گەلی لاو ئەو دەنگە لە گوێی گەلی کەسا ئەزینگیانەو، ئەو نەوێ ھەبوو سۆزی ئەم زینگانەوێ ھەر
لە کاتیکیا بوو کە خۆی ھەبوو، کە خەرمانی تەمەنی کەوتە بەر شەنوبای نامرادی و بەھاری ژبانی
کەوتە خەزانی نەمانیی، ئەو سۆزەیش کپ بوو و ئەمیش تاییبەتی نەبوو بەو و بەلکو زۆری وەکو
ئەو بەر ئەو پایە کەوتوون، ئەمەش ھەر لە بەر ئەو ھۆیانە بوو کە ھۆی تیاچوونی کەسانی تر بوو،

بەلام ئەبێ ئەوەش بزانین، کە شیعەر خەیاڵە، خاوەنی ئەو خەیاڵە شاعیرە، صابریش شاعیر بوو، شاعیر نامری، کەواتە (صابری وەک لە ژياندا دەنگی هەبوو لە دواى ژيانیشى هەر دەنگى هەیه).
دەنگى هەیه، چونکە دەنگ لە شیعەرەوه دێت، شیعەریش گەلى کێشەى هەیه، لە گۆرانی ئەو کێشان ئەم دەنگانە دەگۆڕێن، شیعەرەکانى صابریش چوونەتە ناو ئەو کێشانەوه، کە وا بوو صابری لە باتى دەنگێک گەلى دەنگى هەیه، چونکە گەلى شیعەر و گەلى لە کێشى شیعەری هەیه، جا لە بەر ئەمە، ئەو شیعەرە دەنگانە ئەوەندەى تر ئاوازیان پەیدا کرد، ئەدەبى کوردی لەم روووه پلەیهکی تر پێشکەوت بەم دیوانە نایابە، ئەمەش لە بەر ئەوە چونکە ئەو شیعەرانەى (صابری) لە ژێر پەردەى شاراوەبییدا، بە هۆى دلسۆزى رۆلەى پایە بەرزى کاک شیخ عەبدولپەرەحمانى کوپى و گەنجى بەنرخى ئەوەکەیهوه کاک حوسێن بەرزنجیهوه، بە هۆى کۆشش کردنیان بۆ کۆکردنەوه و لە چاپدانیان دەرچوو، بەم ئیشە گەشەیهکی تر پەیدا بوو لە ناو کتێبخانەى ئەدەبى کوردیدا، هیوادارم وێنەى ئەم جۆرە دلسۆزانە بۆ بەرژەوهندى ئەدەبى کورد رۆژ بە رۆژ لە زیادبووندا بن و چاومان پێیان روون ببێتەوه.

بەغدا/ ٣٠/١٠/١٩٦٧

بە بالای برین

بە پێنووسی زانای مەزن مامۆستا مەلا عەبدولکەریمی مودەریس (بیارە)
قەدری مەرئەدیب و ھونەر مەندیک بەو دەزانری و ھەقی خۆی بەو دەسگیر دەبیت، کە
ئەدەب و ھونەرە کە لە ناو دوو بەرگی کتێبیک، یا لە ناو چوار دیواری ژوریکا راگیر
نەکریت، بەلکو بکەویتە بەردەستی خوێنەرەکان و رەخنەگران و بیخەنە بەر تیشکی
لێکۆڵینەو و گەوھەرەکانی بدۆزنەو، یەکیەک لە ھۆ و ئەنجامەکانی دواکەتەنی ئەدەبی
کوردی ئێمەش ئەوەتە بەرھەمی بەشی ژۆری ئەدیبەکانی لە سنوورێکی تەسک
دەرنەچوو، ئەو بوو بە مایە فەوتانی و کوێر بوونەو و ناوی خواوەنە کە بۆ
پاراستنی بەرھەمی ئەو ئەدیبانە و لە چاپدان و بە خەڵک راگەیانندن ھۆیەکی کاریگەر،
یە کەم بۆ زیندویی ھێشتەو و یادێ ئەو ئەدیبانە و دووھەم بۆ بەرزکردنەو و پایە
زوبان و ئەدەبی کورد و ئامادەکردنی گەلی کورد بۆ ئەو کە لە ناو ھەموو گەلان شانازی
بە کە لە پووری ئەدەبی خۆیەو بکات، ئەو ھەولە جەنابی کوێر بەرێز و خواوەن تەکیە
شۆڕیجە کاک شێخ عەبدولرەحمان و گەنجی دڵسۆز کاک حوسێن بەرزنجی داویانە بۆ
کۆکردنەو و شیعەرەکانی خوالێخۆشبوو شێخ نەجمەدین (صابری) کە یەکیەکە لە
شاعیرە بەرزەکانی و ئەدیبە گەورەکانی دوا چۆری ئەدەبی کۆنی کورد، ھەولێکی
پێرۆزە و شایەنی قەدر زانینە و ھەنگاوێکی بایەخدارە بەرپێگای راگرتنی یادێ ئەو
شاعیرە و بەرزکردنەو و گەشەپێدانی زمان و ئەدەبی کورد دا، خودا بکا ھەمیشە
وێنەیان ھەر لە زیادیی بێ، ھیوام وایە ئەم دیوانە بەرزەیش قەدر و حورمەتی شایانی
خۆی وەرگری لە ناو خوێندەوارانی کورد و بێ بە ھۆی چاویلکردن بۆ بلۆکردنەو و
پاش ماوەکانی تری دێرینمان.

بەغدا ۱۹۶۷/۱۱/۱۲

به ناوی خودای به خشندهو میهره بان

به یادی: جه نابی شیخ نه جمه دین صابری، به بونه ی ده رکه وتنی دیوانی پاک و موباره کی
چند وشه یه ک:

به دلّیکی پر له جوش، جوشی نه دهب و شیعر و فله لسه فله و ستایش و لیکدانه وه ی دین و
دونیایی له باره گاهی نه م مقامی پاک و پیروزه، که ته کیه ی دئی شوپریجه یه که له
خزمت شیخ عه بدولره حمان (یحی الدین) نه جلی پاکی خاوه ن نه م دیوانه، هیوام وایه له
یه زدانی پاک، بو خاتری خوشه ویستی خوی "محه مه د" دروودی خوی له سه ربیت
فه خر المرسلین یه که م، دووه م بو خاتری نه م مه قامه به رزه نه م عومر و ژیانیه ی که له
مه ولا له سه رمان تیپه ر ده بی، روو له قاپی خوا بکه یین و له مه موو چه وتی و گپری و
کوسپی دونیا لا بده یین، به ریگه یه کی راست و به دلّیکی ساف یه زدان بناسین، به شکول
روژی دواپی په شیمان نابین، به سه ر بلندی وه لّامی خومان پیده دریتته وه، ئامین.

تەقرىز

بارك الله "صابرى" لەم روحى پاك و خەلەتە
لەيت موبارەك بى موحەققە مەسكەنت ناو جەنەتە
مەدح و ئەوصافى شعورت ھىچ زوبان پىي ناكرى
شىعر و ئەبيات و قەصيدەت مەصدەرىكى حكەمەتە
نوورى قەلبت دەر ئەخا بۆ عالەمى ئەمرو بەيان
گەر شعورى پىيكەين بۆ ئىمە عەينى فرصەتە
گەر وەر و دوپن ھەموو ئەلفازەكانى خوشى تۆ
نوورى ئيمانە ئەگەر تىبگەن لە بۆ ئەم مىللەتە
لائىقى خۆتە بەخوا ھەرچەند بلىتى ھىشتا كەمە
ئەم كەرامات و ھەدىث و موعجزات و ئايەتە
با لە ديوانت وەرىبگىر گەلى كەس حىسەئ
بە شكو خوا رزگارىكا دەرچى لە ناو ئەم زىللەتە
من بە مەحسوبانە وا تقريضي ديوانت ئەكەم
"جاھدىكى" بى ئەوا موحتاجى لوتف و رەھمەتە

جاھد : برھان دۆغرمەچى

۱۹۶۷/۷/۲۲

شیخ عہدولہ رحمان

باسی شیخ عہدولہ رحمان نہ جلی پاکی شیخ نہ جمہ دین " صابری " کہ مہ قامی
موبارہ کی لہ دئی شورپیجہ یہ و جینشینی جہ نابی باوکیہ تی و کورہ گہ ورہ یہ تی :

(تہ نا)

تہ نای تہ م تہ کیہ ی مہ عمہ ورہ یاران
تہ نووسم بی پیا بۆ خزم و خویشیان
حہ قیقہ ت شیخ و تہ کیہ وائہ بیتن
نییہ فہ رقی گہ داه و شاه و سولتان
ہہ موو وەك یەك تہ بینری لہ و مہ قامہ
مہ قامیکی گہ لی بہ رزہ بہ قورئان
لہ سہیری بہ دری روخساری جہ مالی
لہ ئاسمانا مہ لائیک بووہ نہ حہ یران
لہ رہ رحمان عہ بدیکی وا موخلیس و پاک
نہ بینراوہ لہ م عہ صرہ لہ ئینسان
زوبانی شیرینیکی زور موعہ تہ ر
قسہ و گوفتاری خوشی عہینی دہرمان
کہرامہ ت ہہ م سہ خاوت ہہ م بہ لاغت
ہہ موو مہ وزوونہ لہ م زاتہ بہ میزان
تہ گہر سہ د خامہ و دہفتہ ر لہ لام بی
بہ شم ناکالہ بۆ وہ سفی لہ مہ یدان
تہ ریقہ ت یا شہ ریعہ ت یا نہ سیحہ ت

وهره له م شوینه وهر بگره موسولمان
له نووری شهوقی دئی شۆر پیجه نه مړۆ
مه قالاتی شعورم که وته جهه ولان
فیدای نه م خاکه بی سه د خاکی بی گول
به قوربانی بی ئیران و توران
ده ف و ده رویش و شیخ مه سدی محه مه د
هه وا و ئاب و خاکی لوتفی یه زدان
مناجات و ته مه نا بۆ ته جهه لالا
له قاپی صابری نه پرواته ئاسمان
رجام وایه منیش به م شیعره خوشه م
که رزگاری بی له غه م جهه معی ره فیقان
نه جاتمان بی له ده س زۆرداری زالم
بچوکتان شاعیری کورد ناوی بورهان

جاهد دۆغره مه چی

كلمة...!

لفضيلة الأستاذ عبدالمجيد القطب

مدير معهد الأسلامي و رئيس رابطة علماء كركوك

بسم الله الرحمن الرحيم

حمدا لمن جعل صدور الأدباء صحائف الحكم وشكرا لمن أذاقهم حلاوة التعبير المحكم، و الصلاة و السلام على سيدنا محمد الذي لا ينقطع نسبه ما أضاء النهار و الليل أظلم و على آله و صحبه صلاة و سلاما دائمين الى يوم يقال للظالم تقدم و للمظلوم قف و تحكم.

و بعد: فقد أطلعني الشاب النبيل الذي قلما يوجد في هذا العصر من له مثيل السيد حسين نجل المرحوم السيد عمر البرزنجي على ما خلفه جده السيد نجم الدين (صابري) ابن السيد عبدالرحمن من أثر تأريخي منظوم الذي قارن فيه ما عليه المسلمون في عصره من الانحلال الأدبي و العلمي والديني والأخلاقي والاجتماعي، و بينما كان المسلمون قبلا من التمسك بالدين و التحلي بالأدب و العلم و التخلي عن الرزائل الأخلاقية والاجتماعية بأسلوب طريف و تعبير قوي لطيف.

و الحق يقال أن الشاعر المرحوم غفر الله له كان من الأدباء البارزين المعروفين بمكارم الأخلاق والمتمسكين بآداب الدين و أهداب الأدب والعلم فلم يستطع أن يسكت عما يرى من التدهور السريع المريع خلال فترة قصيرة من عمره الطويل، فنظم كلما رآه في عصره من انحراف المسلمين عن الصراط المستقيم، فعبّر بمختلف اللغات، الكوردية، العربية، الفارسية و التركية تعبيرا عن واقع الأسلام

و المسلمين خدمة للدين والتاريخ و الإنسانية، وكان بيني وبينه رحمه الله صلة (المودة في القربى) مودة روحية كبيرة الى أن أنتقل الى رحمة الله.

و حيث أن تاريخ الأدب يحتم على أهله أن يحترم أهله أمسكت القلم لأعبر عما في قلبي تجاه فراقه الأبدي من ألم ألم بي كان رحمه الله ممن درس عند والدي مدة من الزمن و بعد أن أذاق قسطا من حلاوة العلم والأدب، ترك مخالطة الناس و قضى أكثر حياته بالبر والتقوى و العبادة و مساعدة المستضعفين في الأرض بقدر ما يسمح له الدهر، و لا يزال يدعو الى سبيل ربه بالحكمة و الموعظة الحسنة) و يجادلهم بالتى هي أحسن (أقتفاء بسيرة جده (p)، المأمور بتلك الطريقة المثلى، و في الحقيقة والواقع كان رحمه الله نجما من نجوم الأدب اللامعة و علما من اعلام السجايا المرضية طول حياته.

و يقاسي من شدائد الدهر ما لا يقاسيه كل أنسان (صابر)على المكاره التي تعتريه في الحياة أمثالا لقوله تعالى : " وأصبر و ما صبرك ألا بالله " فأرتأى لقب (صابري) وأرتضاه لنفسه أشعارا بأن يحذو نسله المبارك حذوه في الصبر و الثبات و لمان حاله يقول: " ولئن صبرتم فهو خير للصابرين " غفر الله له وتغمده في جنة النعيم.

سەرگۆزەشتە ی... صابری

نتیجە ی "افکار" و نازاری دلی زامار و بیمارم به برادەرائی خۆم بلییم : یا خودا له یاری
بێ وه فا و روژگاری پر چه فا تووشی دەردی سەر و زەرەر نه بن....*

"نامین." *

و بعد : داعی که نه جمەدین وه له دی سید شیخ عەبدولپەحمان نه جلی سید شیخ مەحمود
به رزنجی قەرەحەسەنی شۆپیجه م، غفر الله لهم و لنا ولسائر المسلمين. "نامین".

ته وه لدم (۱۳۰۰) ی هجری بووه، له تاریخی (۱۳۱۴) ی هجری باپیرم شیخ مەحمود
وه فاتی کرد و باوکم له سالی ۱۳۱۸ ی هجری وه فاتی کرد، ئەو سالا له پاش وه فاتی
باوکم، (تاهل) م کرد، ژنم خواست، به فه لاحت مەشغول بووم له دی شۆپیجه، حالیکه
(مناسب) م په یدا کرد، (اعتبار) ی زۆر به (امر) ی قادری بیچون گەردونی دوون په روهر
به قانونی (سه فهر بهر) مال و حالی ویران و په ریشان و خوشمی رووت و زه بوون کرد
(انا لله و انا الیه راجعون)، له سالی گرانی به ئاسانی چوومه (دیلیژە) چونکه هه موهر
شیخانی دیلیژە خزم و ئەقره با بوون مالا و بدنا...، ساعی و مکرم بوون خودا موعینیان
بێ زۆر موعاوه نه تیان کردم (والحاصل) سالی پاش گرانی که ئەکا تاریخ له هه زار و سی
سه د و سی و چه وتی هجری بوو (۱۳۳۷)، حب الوطن شه وقی که وته سه رم، ئاره زوی
گه پانه وه م کرد بۆ دی شۆپیجه، روژ به روژ ئاره زووم زیاد ئەبوو، ناچار (استدعا) و
(استرحام) له خزمەت مەرقەدی شیخ ره زای دیلیژە "قدس سره" کرد هه وای
نیشتمان نه ما غایه له ی شیعر دانان به دلما رائه بورد عاقیبهت له هیمەت شیخ ره زاه
زوو به زوو هاتمه وه بۆ شۆپیجه ئەما فکرم هه ر له سه ر شیعر ده پۆیی، هه تا ئیستاش که
سالی ۱۳۴۷ ی هجری به، هیشتا نه تیجه ی ونه یه تی نه هاتوه.

ئەگەر چی قووەتی " علم " و خویندەم زۆر نییە، ئەما جار بە جارێ لە هیعت و بەرەکتەتی
چاكانەوێ شیعەرم بۆ دیت، " هذا من فضل ربي "، " حمدا لك و الشكر لك يا ذا
المنن "، ئەما رجام وایە بە چاوی مەرەمەتەوێ تەماشای بفرمۆن چونکە " تأثیرات
"ی وەیشومەتی سەردی پایزی مەیلی یاری بۆ وەفا و تەشویشات و موهاجمەتی دەردی
رۆژگاری پەرچەفا باغ و بیستانی " ئەقالیم " و " بلدان " ی نیشاڵ و " انبساط " ی دڵ
و جانی بە نەوێ فەوتان و سوتان مەگەر رەحمەتی رەحمان و نەسیمی " جنان "
تازەیکاتەرە.

لە پاش هەزار ئازار و ژاری مار کە بەدڵی هەژارم گەشت و چەشتی بە غەیری " صبر "
چارەتی نەبوو، ناووم " ملقب " بە " صابری " کرد شاید جەناب " صبار " جەزای
" صبر " - أحسان بکات .. ئامین.

شیواوم وێنەتی قەیسە عامری	ناوم نەجمەدین لەقەب " صابری "
ئومیدم وایە ستار العیوب	بداتە " صابر " سەبرەکی ئەیوب
یا دڵ غەمگین بە وێنەتی یعقوب	عاقیبت رۆژی بگاتە " مطلوب "

صابری

ئەم سەر گۆزەشتەییە بە پێنووسی دانەرە، لە پیش وەفاتیا نووسیویەتی ئەوا بە بۆ
دەست کاری خستمانە پیش چاوی.

(تکا)

تکا له خوینده وارانى به پښ وخوښه ويسته كانمان نه كه م كه وا به چاړيكي
دلسوزانه وه سه يري نه م ديوانه به نرخه بكن، چونكه زور له شيعره كانى وه كو دوباره
وايه، يان هه ندى له قافيه ي شيعره كان دوباره يه، به لام هه سوي هه ر جه نابى صابري
خوى فهرموويه تى، واته جارى يه كه م به مسوده داي ناوه، له جارى دووهم كه نه
مسوده ديه ي نه قل كړدوه، گه لى شيعرى جوانتر و ريكتري بڼو هاتوود، واته نوسخه
مسوده ده كه و نوسخه ي پاكه كه هيچ به يه كترى ناچن، ته نها له هه ندى شوي نا نه بى، جا
له بهر نه وه وامان به چاك زانى كه وا هه ردووكيان بنووسرينه وه، له بهر نه مه تكاپ
سه رنجى بده نى.

دلسوزتان نه وه ي صابري

شېخ عه بدولرپه حمان به ررنجى

بۆگه ورهیی یه زدان

"حمد" نه کهم بۆ "خالق" و په روهردگاری ئینس و جان
وا به لوتفی خوی به ئیمه ی داوه "عقل" و دین و جان
نه و خودا وا تاکو پاک و بێ شه ریک و بێ غمه
بێ نیاز و رازقی هه شتا هه زار نه ووع عاله مه
"فرد" و بێ فه رزه ند و زهن، هه م بێ وه زیر و باب و داک
واحد و بێ جسم و صورته، هه م له "نقص" و عه یب پاک
خه لقی کـرد (فی سته آیام) ئه رز و ئاسمان
هه م به قودره ت نه و محمه د مصطفای بۆ کرد به جان
عالم و دانا به نه حوالی هه موو خه لقی جیهان
زه په یه نه شیا به بێ نه و قودره تی نابێ نیهان
جمله مه علوماتی نه هلی ئاسمان و سه ر زه مین
قه تره یه ئاوه له به حری عیلمی (رب العالمین)
وه رگه پانی ئاسمان و نووری خورشید و قه مه ر
بۆ به یانی قودره تی نه و شاهیدیکن "معتبر"
تۆ له "حیسیات" و ناموشوی نه فس نابی جودا
یه عنی چی تیئاگه ی "آثار" ی نه سراری خودا؟
نه و خودا وا ئاده می خاکی وحه وای ئیجاد کرد
وا به نووری مسته فا دونیاو (عقبا) ی شاد کرد
قودره تی نه و بوو محمه د مانگی چوارده ی کرد دوو نیم
قودره تی نه و بوو عه ساکه ی بوو به مار(موسا) ی که لیم

قودرہ تی نہ و حہ زہ تی "نوح" ی لہ توفان دا نہ جات
بی ئیرادہ ی نہ و نہ بوو "عیسا" بہ مردووی دا حیات

قودرہ تی نہ و بوو سلیمان عالمی ته سخیر نہ کا
ناگری ابراهیم بہ گولزاری "جنان" تقدیر نہ کا

قودرہ تی نہ و یوسفی کردہ "قوت" ی زیندان و بہ شہر
"یونس" ی کہ کردہ "قوت" ی حوت و تاریک و کہ دہر

قودرہ تی نہ و دہست و پہنجہ ی تو قہ لہ م نزدیک نہ کا
قودرہ تی نہ و روژی ما رووناک و شہ و تاریک نہ کا

نہ ی فقیہ ناساری فضلی نہ و نہ بی "تصنیف" ی چی؟
نہ ی حکیم نہ تواری لوتفی نہ و نہ بی ته عریفی چی؟

قادر و عدل و تہ وانا ہرچی حہ زکا وا دہ کا
لطف و قہ ہری عالمی ئاباد و یا "افنا" دہ کا

من نہ بی چیم لہ فضلی بی شوماری دہم بدہم
یا بہ یانی "معجزات" ی "انبیاء و اللہ" بکہم

"صابر" م ناقص ترینی بہ ندہ کانی حہ زہ تم
کہ مترینی پاسہ وانی دہوری نان و "نعمت" م

الله

بیؔ ئیرادهی ئه مروت و فیقی خودای " ذو الجلال "
نیش و کاری هیچ کهس ناگاته سهر حه دی که مال
که پپ و فه پپی جنبشی جمله وحوش و هم طيور
هر له نه وجی ئاسمان تا کو بیابان و "بحور"
ذی حیات و دار و بهرد و خاک و خۆل و تاب و نار
قودرتهی ئه و خه لق و مه حوی گشت ئه کا لیل و نهار
یا خودا ته و فیق تا " منظومه " به تألیف بکه م
عیله ت و ئازاری بیؔ دهرمانی دل ته عریف بکه م
بابمینیؔ یادگاری دهردی " نه جمه دین نجل "
عهبدالره حمان ابن شیخ مه حمود به رزنجی نه صل
کوشتمی ئازاری زامی تیغی جهوری روژگار
باهه موو کهس تیگا " أظهر من الشمس " ناشکار
هر کهسیؔ گوئی هونه ر دهرکا له مهیدانی " مصاف "
بو سهری نه و تیغی دهوران بیؔ غیلاف و بیؔ خیلاف
ذوالفقاری عه شق تیغی چه رخی دهوران کول نه کا
حوسنی جانان دهرکه ویؔ کیؔ سهیری باغی گول نه کا
هر کهسیؔ عه شقی حه قیقی بیؔ ده بیؔ په روانه وار
خوی نه پاریزیؔ له سۆز و " اشتعال " ی شه مع و نار
هر دل و جانه " نثار " ی خاکی پیی جانانه بیؔ
دوو گومانه " صابری " ئاخو قبوله یا نه بیؔ

الله

ستایشی پیغمبر

(صلی الله علیه وسلم)

خوا که خه لقی کرد حه بیبی خوی له نووری زاتی پاک
نه وزه مانه هیچ نه بو " لا آدم و لا ماء " و خاک
عالمه می کرده (جسد)، نووری حه بیبی کرده روح
بژیه واهر ماوه ناخنکی به سهد توفانی نوح
خوا به قورنانی موبین افضالی نه وئـه کا اثبات
کافیه شق القمر، ميعراج و باقی موعجزات
نایه تی " ما ينطق عن الهوى " صابر چیه...؟
هـرچی پیغمبر نه لی بی شک که لامی ره بییه

دیوانی صابری

پیتی ئەلف (۱)

نەسیمی سوڤجەم

نەسیمی " سوڤجەم " مۆژدەیی بەهاری حوسنی یاری دا
نیشانەیی جەژنی نەوڕۆزی لە شاری دڵ دیاری دا
کە داخڵ بوو بە شاری دڵ سوپاهی حاکمی عادل
دزو جەردەیی غەم و (غصە) لە ترسی روحی غاریدا
(بحمد الله) سەفینەیی دڵ لە گێژاوی بەلا دەرچوو
ئێتر ئاسوودەییە بێ غەم لە بەحری لوتفی باریدا
نەما ئاساری غەیری حەق لە نێو شاری دڵم (مطلق)
کە هەرکەس لێم قبول ناکا خودا تەوفیق و یاریدا
نەما دەرد و غەم و میحنەت لە مەولا شادیە و عوشرەت
لە نێو بازار و شاری دڵ (مبشر) هاتوو جاپی دا
وەرە (صابر) دڵ و جانت "نثار" ی پاییی دولبەرکە
نەوا بمری بلێن ئەو شیتە نەیزانی خەساری دا

نومیدی دل

دل به نومیدده که شابی شان و شین خالی دهکا
مامه لهی فهرشی هریر و ناره زووی خالی دهکا
باوه پم نایه مه زنده خوی دلی خوی خوش نهکا
کویر و کهر کهی ته رجمانی هه زره تی والی دهکا
جاهیلی نه بتهر (وصیت) بی عه قیده ی پی مه کن
" صبر " نه کهر بیخه یته ناو هه نگوینه وه تالی دهکا
که رچی نه مرق مه رته بهی ناکه س بلند و که س نه وی
(کذب - ی محضه) کهر بلین عه للامه هه ممالی دهکا
که رچی مشکی و خامه ک و نه تله س هه موو کاری دهسه
کویری مآدهر زاده کهی خورج و بهر هه و خالی دهکا
هه م نوشینی وشکه سو فی قه ت مه کن نه فعی نییه
که رچی (دائم) به حسی شیعی مه وله وی و نالی دهکا
(صابری) وریابه - أبناء - ی زه مان نزدیکه لیت
نه که بلین ناشی سواره روو له جیی چالی دهکا
(صابرا) تو چیت به سه ر دون په روه ری ده ورانه وه
گویدریژی خویه تی هه زکا به گوئی نالی دهکا

خودایه چ خوشه

ببینم فداکاهم دل و جان خودایا	چ خوشه که روخساری جانان خودایا
نه زهر که له پاره و به دهریان خودایا	چ شیرینه خه سره و به چاوانی پر خه و
نه و له وجودایم به گریان خودایا	غریب و گه دایم غه ریقی به لا بم
ده واکه ی نه فیرم به (احسان) خودایا	برینداری تیرم په ریشان (ضمیرم)
به (صابر) نیشانده ی زمستان خودایا	لیباسیکی چاکه خورشیدی حوسنت
که سووتا بسووتی هه میسان خودایا	که تانی وجودم به (بدری) جه مالی
له چاوی نه خوشی فروشان خودایا	برینم به سوویه په ناهم به سوویه
چو شه بنم به خورشید تابان خودایا	که یار مات له سرخوی منیش چووم له سرخوم
که ره مکهی شفایه به قورشان خودایا	نه ماوه سه بووریم په ریشانی دووریم
چ بوو وای جیهانی خریشان خودایا	له نالینی (صابر) چ جای هه کیمان
نه که ی یاری (صابر) په شیمان خودایا	وتی دیم له شه ودا شیفاکه م له خه ودا

دردی دل

دل نه خوشه نینتزاری هاتنی دلدار نه کا
مهیلی سهیری میوه هات و سیبهری گولزار نه کا
"رینا" ساتو حکیمی "حاذق" ی چاری بکھی
وهرنه دهرمان و دوعای بی چاره کان کھی کار نه کا
خوشه سوتانم به شه معی روومعتی په روا نه وار
چونکه سفته م دهفعی له ککھی ناینه ی دلدار نه کا
چاوه کھی بیماری دلدارم مه گهر ره حمی بکات
وهرنه دهردم سهد چو لوقمانی حکیم بیزار نه کا
تا نه دیبی چاوی دهرسی (صبر) و حیلمی پی و تم
دل له بهر نه و چاوه ته حمیلی هه زار نازار نه کا
یا خودا نه م دهرده تووشی دوزمنانیشم نه بی
چونکه "تأثیر" ی له دونیا و قیامت کار نه کا
نه ی موسولمانینه جه لادیکه مانه ندی نییه
هه ریه یه ک دهم سهد هه زار نه کوژیت و زوو ئینکار نه کا
نه لبه ته خااکستهری پیللازمه بو ئاوینه
بو یه نه و دلداره بو سووتاندنم "أصرار" نه کا
"طرفة العين" ی به ناهق سهد برینم لی نه کا
تیره کھی ئاخر له "أول" دهفعه چاتر کار نه کا
دل هه زار نازاری بیننی یه عنی چھی خوشحاله پتی
یار نه بی چی بیستبی "یا رب" که خوی بیزار نه کا

تا له کن دوختوری چاوی دل "وثیقه" ی وهرنـه گرت
سهریبه خۆ که ی عزمی میوه ی گولشـه ن و گولزار نه کا
"صابری، الحمد لله" یار "وثیقه" ی داوه پیی
سهریبه خۆ هه ر نه مسهر و نه وسهر له نیو گولزار نه کا
"صابری" بی ئـارده باراشی غمی ناکاته ئـاش
شه و وهکو عاره بـ به "بالله الکریم" - ده ستاپ نه کا

په یامی بو موسلمانان

ئه ی موسلمانان خودا لیمان قه بول ناکا که و
وا به جاری دینی خۆمان نایه سهرنان و که و
حوببی دنیا زهوقی دینداری له دلمانا نه هیشـت
شهرمه زاری هه ردوو دنیا تاببعی نه فس و هـه و
تا به که ی (عاصی) گه ری و بی تاعه تی دووری خودا
بو ته می نه گرین له بابا ئاده م و دادا حـه و
یادی حق و مردن و روژی قیامه تمان نییه
(جمله) مه علولی گونا ه و بی حکیم و بی ده و
راستی دنیا هیچ وه فا و ئـاسـایشی تیدا نییه
هـه رچی تی فـکری پـه ریشـانه فه قیر و پیشـه و
دور له چاکانی له چاره ی بیفه پیدا سه د به لا
پادشاه موحتاجه بو دوو ئانه خـه رچی بی نه و
صابری نه حوالی ئه م دنیا مه گه ر خوا چـاکـی کا
تو مه لی عاله م وه ها خه لکی نه لی نه وشـیخه و

بی قیامت دنیا

بہس بکہ مہیلی جہانداری لہ دنیا ی بی وہ فا
نایہ نی نہ م قیامتہ کہ م بوی بخو جہور و جہ فا
ساعتی فکری قیامت کہ کہ سبحہ ی نی نہ پوی
چی نہ کہ ی جوابت چبیہ تو چی نہ لئی لہ و رۆژہ دا
تا وہ کو ماوی لہ دنیا دا بکہ (أحسان) ی خـو ت
گہر نہ کہ ی مہ سؤل دہ بی کی دی جہ وابی تو نہ دا
ریگہ کہ ت دورہ عہ جہ ب بی باکی چۆن پییدا نہ پوی
بہم شہوہ تاریکہ بی تو شہوہ دہ لیل و بی چرا
روو لہ قاپی حہ زرہ تی مہ ولاکہ نہ جمہ دین نہ تو
روح و مالّت صہرفی نہ و کہ بہ لکو دہ سگرت بکا

خور

خور په نگی نییه عاجزو داماو له کتوا
نه لبت قه مری روومه تی توی دیوه له شتوا
لا سوورده مه گره روومه تی توی دیوه له شه رما
روو زهرده وهلی ناسک و نایابه له ستوا
حه دی چیه نه وغونچه ی گول لټوی ده بزوی
له و باغه که تو زهرده خه نه دینیه لټوا
بیستومه زه ده ی گورزی ده سی روسته می عه شقت
بی باکه له نټو جن و به نی ناده م و دټوا
ناهق نییه (صابر) به خودا وا خه ره فاوه
کی بی (قمر) ته لعه تی توی دی که نه شتوا

یار نه بی چون بی...؟

سه د مه رته به بی شاهی له توی به رگی قوماشا
ده ر حق به گدا لوتف و که ره م لازمه پاشا
زامارم و بیچاره نه هاتی که بپرسی
حالت چیه نه ی غه مزده ده له م کاو له ناشا
عنوان و (تکبر) مه که نه ی یاری خه رابات
چی (صاحب) ی عنوانه په شیمان له پاشا
هر ده سته و دوعا دیده به شارپوه نه هاتی
ته نسیری دوعا و عه دی من و تو نییه حاشا

ساتی وەرە بازارپەرە ئەی یوسفی مصری
عالم به سەر و مالەو هاتوونە تەماشای
تارام و سەبووری نییە (صابر) وەک ماسی
بێ تونە کە و گێژە پەڕیشانە لێ ماسا

پایزی پیری

پایزی پیری پەیاوونە و جوانیمان نەما
نەو بەهاری عەیش و نۆش و کامەرانیمان نەما
شیری پیری دەست و پیتی ئاسکی جوانی تێکشکاند
قووەتی سەر پەنجە و بێاسک و زانیان نەما
ئێمە دونیایمان نەخست و ئەو مەمووی خستینە ژێر
ئێمەبار و دەستەلات و پالەوانیمان نەما
ناخەلف بووین و رەوشتی باب و باپیرمان نەگرت
خوا شوناسی و ئیفتخار و خانەدانیمان نەما
روو لە چۆلی غەفلەت و پشتیمان لە کەعبەیی مەقسەدە
ئەو موسلمانینە کە لکی ئاوەدانیمان نەما
چونکە (سجاده) ی پەرمان خستە سەر جادەیی عەدو
زەوقی دین و خوێندنی (سبع المثاني) مان نەما
خاوەنی خەرمان و مێگەل بووین و روتبە و (اعتبار)
ئێستە باشاری شوانی و ئاشەوانیمان نەما
دزی پیری گەنجی عومری خوشەویستانی دزی
بۆیە و مات و کزین و شادمانیمان نەما

گاورد و جوو واز له دین و مهسلهکی خوی نایه نی
دینی (مسلم) وا له بهر شیئی و نه زانیمان نه ما
(دائما) دهر د و به لاما ن زور و بی بارانییه
موسته حه قمان بی که ناوی حه وز و کانیمان نه ما
ئابروومان وهك عه رهق نه تکیته جام و باده وه
حورمه تی دینمان به قه د چایی به یانیمان نه ما
صابری فه قر و قه ناعه ت فه خره بق دین په روه ران
سه د شوکر وا مه رته به ی دونیای فانیمان نه ما

خوت بناسه

ئه ی له چۆلی غه فله تا مه ر په وکه وانی چاره وا
روژ و شه و وردی زویانت ئه م به رخه وا ئه و کاره وا
ئه سل و نه سلی خوت بزانه هاتوو وچونت تی بکه
بابه گه وره ت حه زره تی ئاده م (صفی) داکت حه وا
خالقت کتیه اطاعه ی پی بکه ئه ی بی خه بهر
حه یفه له و عاصی ئه بی که وتویه دوی نه فس و مه وا
خه و فی مه ولا بیته دل ئه ی غافل بی عه قل و هوش
تا نه بی روژی قیامه ت تووشی دهر دی بی ده وا
ئه لبیسه ی ته قوی له بهر که سونه تی پیغه مبه ره
پیای دانا دینی دانانی له سه ر نان و که وا
ته سویه ی ری خاس و عام و ته رکی ریگه ی دین ئه که ی
ئه ی (مهندس) ئه ی ته ریقی خاس و عام و پی شه وا

تہ سویہی خاشاکی ریگی دین نہ کی بیّ حاصلہ

خوّ بہ بہ یداغ و غلہم نابی بہ شیخ و پیشہ وا

(صابری) تو تہ سویہی ریّ دینی خوّت ناکی نہ لیر

نہم مہلا و شیخہ وا نہ و جاہیل و دہرویش

(صابری) وا چاکہ تا ماوی لہ دنیا عومری خوّت

سہرقی مہولا کھی لہ مہولا ترکی مالّ و (ماسوی)

سکا

نہی موسلمانان بلّین بہو دولبرہ بـوّج وا دہکا

"طرفۃ العین" یّ مہزاران فیتنہ ہا بہرہا دہکا

قہ سدی خوینی بیّ گوناہان بوّج نہکا رۆژی مہزار

دہستہ و خہنجر غرقی خوینہ و سور بہ سورحاشا دہکا

ہیندہ بیّ رہحمہ لہ "عین الفعل" یّ قہتلی بیّ خہتا

عالہ میّ غہوغا دہکا نہ و خہندہ میّ قاقا دہکا

رہحم و (انصاف) یّ نیبہ دہر حق بہ مسکین و فقیر

ہیچ شہرمیّ نہ لہ شیخ و نہ لہ شاہنشا دہکا

چون نہ ترسم موفتی و قازی کہ چون بوّ خزمہتی

بہ نہ قلم مہیلی لہ سہر چشتیکہ "استفتا" دہکا

تیدہگا بـوّ لہرز و تا - عتاب سی لیو شافیہ

بؤیہ لیوی خوی گہزیوہ دہست و پـہنجہی وا دہکا

چومہ کن نہوعیّ "أطبا" بؤ عیلاجی لہرز و تا

"جملہ" فہرموویانہ ہر "عتاب" ہ دہفعی تا دہکا

شهو به هیواشی وتی مه گری به دایم ناشکرا
نیش و کاری عاشقی لازم به "استخفا" دهکا
سه د فغانم کرد و لئی پارامه وه سوودی نه بوو
وهرنه سهیری جهوری نه م "سلطانیه- استغنا" دهکا
شهرق و غهریبی "استیلا" کرد و نه ما نه وعی به شهر
زاهیرا عهزمی گرومی عالهمی بالا دهکا
"صابری" کییه له به حسی خهت و خالی دهم بدا
جار جارئ "شبه" ی شانیه زولفه که ی تاتا دهکا

شهو قی یار

شهو قی یاری وا له شاری سینه ما
هر دهمی رهنگی دیگه روهک سینه ما
هر که سی جارئ ببینی یاری من
خاوه نی سه د کیسه بی فلسی نه ما
چونکه یوسف هاته بازاری "مصر"
شیده تی قاتی نه ما برسی نه ما
به نده که ی شوکری خودا دینیتته جئ
وا ره قیبیش ئیسکی قورسی نه ما
"شکرو الله" ناحیه ی دل "صابری"
تا بلئی ئاسووده یه ترسی نه ما

چاوی یار

وا دیاره چاوی یارم مه یلی بیماری دهکا
دل که بی سهر و قه راره شیوهن و زاری دهکا
به نه قلم بادی " صبا " پئی که و ته نیوگولزاری پوی
وا که ئیستهزا به عهتر و مسک و تاتاری دهکا
هر که سی جاری ببینی سوره تی یارم له خه و
تا بمینی زکر و شوکری نیعمه تی باری دهکا
هر که سی هوشیاره مه یلی یار و دلدار دهکا
بیته سهیری چاوی یارم مه یلی بیماری دهکا
خوشه شه و نالین و جهوری یار و زامی نادیار
" خاصه " بو نه و که سانه ی زیکری جه بیاری دهکا
گفتوگوی " صابری " بویه هه مووی مه ستانه یه
چاوی یاری کاروباری خه مری " خلار " ی دهکا
موده عی لومه م نه که ن سه د کاشکی تو یان نه دی
تا بزانن " صابری " هاواری ناچاری دهکا

بووکی دونیا

بووکی دونیا شوو به میړدی جاھیل و نه حمەق ئەکا
حەقیەتی بیزوو به خوینی جەرگی ئەھلی حەق ئەکا
وا جەھەنەم پەر لە جاھیل "لەھو لەعب" ی خۆی ئەکا
تینگەشتوو بووچ لە ژێر عەباوہ لیتی ئیرەق ئەکا
ئەھ ی درێغ ئیستاکە ئەھلی حەق نەما ئەولادیان
غەیبەتی دین پەرەران و کردەوہی ناحەق ئەکا
عالم و جاھیل لە مەعناو سورەتا فەرقي نەما
چونکہ هەردووکی بە بۆیاغی سمیلي دەق ئەکا
مەر موسلمانئ "قصہ" ی حەق گەر لە جیگایەك بکا
جیبەجی لەو جیگە خۆی بی حورمەت و جی لەق ئەکا
واعزئ وەعزئ بدا زالم وەکو وکتکی قەلەو
کوشتی دابەستوو ببینی چاوی هەردوو زەق ئەکا
خووانەخواستە "عالم" ی تەعزیری جاھیلی بکا
ئەو مەلا تووشی بەلاو خۆی کافری "مطلق" ئەکا
ئەھ مەلا تۆ چۆلەکی زالم پشیلەھ مەتبەخە
تۆ نەچیتە مەتبەخی چاوی لە تۆکەھ زەق ئەکا
حەق و تن قانون نییە ناحەق و تن بی شەرعییە
شەققى شەفە "صادق" و "کاذب" نزیکى شەق ئەکا
تۆ دەلووبیەر نەخۆی تەئسیر لە داوینت ئەکا
لا جرەم سیر خۆر رەفیقانی کە لووتی رەق ئەکا
"طالب" ی ئاسایشی حیفزی زوبانت کافیه
وەرنە قەولی بی سەر و پا قەلبی ئینسان رەق ئەکا
"صابری" لەو ساوہ تەبعی ئەھلی دونیای ناسیە
نە بچووکى تینگەییو نەگەرەھى ئەحمەق ئەکا

چاوه پروانی

عومرتکه گه دا چاوی به شارپوویه پاشا
سووتاوم سهری ناکه یه نه م کاووله ئاشا
نه و روژه له سهر ریگهی عه شقت که بکوژیم
سهیرانه ته که برمه که توش بیتره ته ماشا
که وتومه له بهر قاپیه که ت سائیلی رووتم
ره حمت به مه ساکین و فه قیران نییه حاشا
عینوان و ته عه دا مه که ده ریباره ی ده رویش
هرچه نده که پاشای له توپی بهرگی قوماشا
ئازاری دل و دهردی سهرم بهس بده قوربان
چی زالم و غه داره په شیمانه له پاشا
ئازاری دلی "صابری" بی چاره نه پرسی
بی شوپه نه لئی ماسییه شیواوه له ماشا

پیتی بی (ب)

کابوسی فیراق

عیلله تی کابوسی فیراقی حه بیب

جوننه ته بۆ شیخ و مه لا و ته بیب

چار و عیلاجی نییه سه ودایی عه شق

یا به دوعا یا به دهوا یا به ته بیب

لاده له - خاصیه تی - "استخروس"

مه لگره ئیه لیله ج و عود و صه لیب

غونچه ی له بی بۆ "مرض" م شافیه

جاری خودا بیکه ره باری نه سیب

زامی دلی "صابری" ساریژ نه بی

که ره ده می ره نجه بکه ی عن قریب

جہنہ تی رووی یاری من

دفعی نازاری غریب و تہیب	جہنہ ت و گولزاری جہ مالی حہیب
یادی جہ مالی تو نہ نیسی غریب	ہم لہ بی لہ علی تو شفا بہ خشی دل
ناچم و گوی نادمہ (وعظ و خطیب)	رووی رجہ ناکہ مہ شیخ و مہ لا
ٹاگری دل - يجعل الولدان شیب -	سہیلی سروشکم وہ کو توفانی نوح
تیکہ ل نہ بی بی خہ بہر و بی شہ کیب	زہرہ سیفہ ت عاشقی خورشیدی روت
گہر قہ دہمی رہنچہ بکہی عن قریب	ٹوجرہ تی ری حازرہ نہی جان و دل
(واجب الأحسان) م و روت و غریب	(حصہ) زہ کاتم بدہ تی نہی غہنی
کوششی بی حاسلہ پینہ و تہریب	زامی جگہر چی لہ مہ کینہ و خہیات
حالی دلم زاریہ وہک عہندہ لیب	تا گولی رووی یار لہ من غائبہ
چہ شنی زہرہ رہقس و سہ مایہ عہ جیب	مہری روخی دہریکہ وہی من نہک م
غایہ تی ٹیحسانہ بہ کویری رہ قیب	چار و عیلاجم کہ لہ رامی خودا
لاوہ کہ نہی دولہری عابد قریب	یہک نہ زہری تویہ عیلاجی دلم
"صابری" بیچارہ نہ بی بی نہ سیب	با لہ تہ ماشای گولی باغی روت

بۆچی بئ سوچ و خەتا وا ئەمکوژی

ئەي قەمەری لەیل و بەرۆژ ئافتاب
عاشقی رووت بوونە کەتان و کەباب
عەكسی گۆلی روومەتی تۆی دی بەشەر
بـۆیە سروشکی بووہ عەینی گۆلاب
چا نییە بئ سوچ و خەتا ئەمکوژی
رۆژی قیامت هەیه ئەکرێی حیساب
رەحـمـی خودا بـێنە دل و بەسیەتی
نیمە تـوانایی عیتاب و عـەزاب
بەختی منە وەعدی تۆ ناکا وەفا
عەهدی توە نەبوو دوعا موستەجاب
بـهـم دلە بیمارەوہ دەستەو دوعام
یـەك لە هەزاران نەبوو موستەجاب
هاتە سەرینم وتی چی مەیل ئەکەي
هاتە دەمی "صابری" جوتی عذاب

دووری دولبه‌ری

تو وهره نه‌ی دولبه‌ری روو ئافتاب
لاوه‌که به بی پهرده و ناز و عتاب
بی‌ره سه‌رینم (مرض) م تی‌بگه
وا له فیراقت جگهرم بوو که باب
وا له غمی دووری تووه که وتووم
نه‌ک حوکه‌ما "قابض" نه‌کا (اجتناب)
ره‌حمی خودا بی‌نه دل و به‌سیه‌تی
محنت و دووری و فراق و عذاب
سه‌د که پهرتم ده‌ریکه‌ی و دیمه‌وه
تو که می‌سالی عه‌سه‌ل و من (ذباب)
ده‌ردو غه‌مت حاسلی عومری منه
وه‌رنه (ثواب) م نییه (عند الحساب)
عه‌کسی گولی رومه‌تی تو (باعث) ه
وا که سروشکم بووه عه‌ینی گولاب
عاشق و غه‌مبارم و چاوت شه‌راب
خه‌سته‌و و تادارم و لیوت - عذاب -
فه‌رموو نه‌که رجان و دلت پی ده‌وی
حازره (صابر) له بو ره‌دی جه‌واب

پیتی تی (ت)

به خیر هاتنی خوشه ویست

- جزاك الله - كه تو هاتی بکهی سهردانی بیمار
شفات هیناوه یه عنی میوه هاتی رووی گولزارت
به نووری حوسنی تو شمس و قه مهر بی نور و حیرانن
غه زال و له عل و گه وه ر سی له چاو و لیو و رهفتارت
له ترسی بازی چاوت پوپی دل چاری نه ما جانا
نه میستاکه په ناهی داوه ته جه ناتی روخسارت
أطبء دهردی دل مشکل نه زانن سه هل و ئاسانه
به نه وراقی گولی حوسنت به لیوانی شه کهر بارت
سه لا له و روزه ته شریف بچیته سه ر نه خوشانت
وه کو زه ره له ده ورت ره قس نه کهن سوتاوی دیدارت
ته ماشه له ئاوینه دیاره چاره بی دهر دم
نه کهر چی پیم نه لئین خه لکی به لوقمان ناکری چارت
بهرموو با نه چم بی توشه بو سه حرای بی پایان
وه ئیلا خوت نه زانی ده بمه مایه ی رهنج و ئازارت
به قوربان نه و به تی ئنصافه عومریکه ته مه ننامه
ئیترو و عده و وفاکه با نه بم مه حرومی دیدارت
عیلاجی زوعفی قه لبم مه یل نه فهرمووی سه هل و ئاسانه
به نه وراقی گولی حوسنت به لیوانی شه کهر بارت
دوعا ناگاته گوئی و دهستی که سیك ناگاته داوینی
چ عالی قه دره یاره ب بی به لا بی (صابری) یارت

هاڑہ هاڑی سہیلی چاوم

مودہ تیکہ شہو ئہ نالینم لہ ژیر پاسارہ کہت
خوت نہ کردہ خاوهنی خہستہ ی لہ گیان بیزارہ کہت
وا لہ چاوم جـارہ فرمیسکی خوین باوہر بکہ
پی نہ ما خہیلی خہ یالت بیتہ لای بیمارہ کہت
تا خہ یالت پادشاهی شاری دل بی (مشکلہ)
قاسیدی خہ و روو بکاتہ چاوی خزمہ تکارہ کہت
هاڑہ هاڑی سہیلی چاوم پر بہ عالم مہوج ئہ دا
قہ ترہیہ نایہ تہ بہر چاوت لہ سہختی قارہ کہت
تا نہ ماتم بوو نہ ہاتی تا (تہ بیون) بی بہ مات
تازہ مات ہاتنت مہیہاتہ بو غہ مبارہ کہت
حہ سرہ تا پوڑی نہ ہاتیتہ سہرینم پیم بلایی
ئہ ی غہریبی شارہ کہم چونی لہ گہل نازارہ کہت
سہبرہ چارہ ی دہردی دووری زیکرہ دہرمانی گوناہ
زوو دہگاتی حاسلاتی سہبر و ئیستغفارہ کہت
(صابری) وریابہ خو ئہ و شوخہ وہ عده ی دا بہ تر
نہک مہ میسان پرنجہ پو بی دہردی سالی پارہ کہت

توران و جنیودانی به پیلان

توران و جنیودانی به پیلان و سیاست
پیّم خوشه که بیگانه نه زانی به فہ راسہ ت
سہ د جار کہ بہ رووی ترش و قسہ ی سہ رد دہرم کہ ی
ہہر دیمہ وہ و ہک میّش بہ ہہنگوینی ہہناسہ ت
ہہرچہ ند کہ لہ بہر قاپیہ کہ ت خوار و زہ لیلیم
نایدہم بہ ہہموو روتبہ ی شاہان و ریئاسہ ت
بہ پروانہ زہوی سینہ ہہموو نہ خلی ٹومیدہ
بیّ حاصلہ پوژئی نہ بووہ جیگہ پیاسہ ت
لہ ناکاو دہسی نایہ سہر چاوم و یہ عنی
من کیّم و ئہ زانم بہ دہسی نہرم و ہہناسہ ت
عومریکہ گلاراوومہ شہ و تاکو بہ یانی
تاخہ و بزپینی بہ زپہ ی تاس و ہہ یاسہ ت
دوا گیانمہ ئاخرنہ فہسہ توبی و مہ ولات
دہم بیّنہ دہم بیگمہ قوریانی ہہناسہ ت
عومریکہ لیباسی غہمی دووریتہ لہ بہرما
گورین و درینی نییہ ئہم کوّنہ کراسہ ت
سینہم بہ سروشک ئاوہ پشین کرد و نہ ہاتی
فہرموو کہ پرتی ! فیّنکہ بۆ جیگہ پیاسہ ت
کہ وتوومہ لہ بہر قاپیہ کہ ی تو کہ پ و کاسم

جاری گوزہ ری ناخہ یہ سہر تہم کہ پ و کاسہ ت

خہ لکی گہ نمی دووریہ وہ جو چوہ خہرمان

تو ہر لہ پریز مایتہ و (تف) لہ و دہس و داسہ ت

ہر دیتہ وہ سو زامی دلی (صابری) قوریان

نارام و سہ بووری نییہ سوتاوہ لہ تاسہ ت

حہ سرہ ت لہ دلم ما کہ شہ وی بیو لہ خہ ودا

"صابر" بہ خہ ہر بی لہ زپہ ی تاس و ہہ یاسہ ت

نیگارا مه‌ست و بیمارم

نیگارا مه‌ست و بیمارم به چاوی مه‌ست و بیمارم
وه‌کو په‌روانه سووتام به نووری شه‌معی روخسارت
به شه‌و مه‌جنون و بیدارم به یادی زولفی (واللیل) ت
خه‌یالی رووت به رژژ شیتیم ده‌کا (والشمس) ی روخسارت
له شه‌وقی عـ، ارزت شه‌مس و قمر حه‌یران و شه‌رمه‌نده
له چاوی تو خه‌جالت باره ئاهو که‌و له ره‌فتارت
نه ته‌نها (صابری) گیرۆده‌ی زنجیری گیسوته
ده‌بینم مه‌شرق و مه‌غرب په‌ریشان و گرفتارت
عیلاجی ده‌ردی (ضعف القلب) نه‌که‌ر چی سه‌خته ئاسانه
به گول قه‌ندی گولی روخسار و لیوانی شه‌که‌ر بارت
ده‌میکه عـاله‌می ئومیده‌واری لوتف و ئیحسانه
که تو پتیا نیشانده‌ی ده‌فعه‌یه روخساری گولزارت
که یارم هاته بالینم نه‌ما ئازار و نالینم
خودا لیکیان نه‌کا (صابر) حه‌کیم و به‌ختی بیدارت
مه‌سیح ئاسا به ئیمایه هه‌زار نه‌موات نه‌که‌ی ئیحیا
وه‌ره سه‌یریکه (صابر) با نه‌بی مه‌حروومی دیدارت

بؤ خودا

بؤ خودا دهرخه ساعه تی نه و گولی روخساره که ت
با به کامی دل ببینی بولبولی گولزاره که ت
باوهرت بی وا له چاوم سهیلی خوینین جاریه
ئاموشق ناکا له مه ولا قافله ی سالاره که ت
گر ده پرسی حالی دهردی عاشقی روخساره که ت
حاله تی بولبول ته ماشاکه له نیتو گولزاره که ت
سوبده م بادی سه با موژده ی وصالی دا به دل
جانی شیرینم - نثار - ی په یک خوش رهفتاره که ت
(فارغ البال) م له غه مزه ی چاوی خوین ریژی نه جهل
چونکه نه و نابی موقابل غه مزه که ی خودخواره که ت
موده تیکه (صابری) وه عده ی به هاتن داوه یار
خو نه هات نه و بی وه فای غه داره که ی عه یاره که ت
سه د نه هاتی هات و سه د مه یهات هاتی تو نه هات
ناخ له جهرد و زولمی یار و تالعی غه داره که ت
موده تیکه (صابری) یارت وتی دیم و نه هات
به نه قلم پتی خوش نییه شه و شیوه ن و هاواره که ت

پیتی ٹی (ٹ)

شہوقی جہ مالی

شہوقی جہ مالی دولبرہ
 سووتانمی سووتانمی
 نہ لبت گولی گولزارہ کی
 بویہ دکا بولبول سیفت
 من چیم بہ سہر لوقمانہ وہ
 کہ ناگری نہ کوڑایہ وہ
 دہردم مداوا ناگری
 بی سوودہ حب و شہریت و
 دہرمانی دہردم چوولہ دہس
 فلاحی دل و ناگری
 زاماری شمشیری بروی
 بیماری چاوی دہرکہوی
 لوقمان و جالینوسی چہ
 بی سوودہ حب و شہریت و
 دہرمانی چاوی (صابری)
 چہ بکہم کہ نیمہ قیمہ تی
 (صابر) نہ گہر چاو نیشہ تہ
 ورنہ لہ دہرمانی دل

یاماہی تابان - الغیاث -
 مانہ ندی کہ تتان - الغیاث -
 روخ ساری دیوہ دل
 گریان و نالان - الغیاث -
 بہم دہردی بی دہرمانہ وہ
 سوتام وک خہرمان - الغیاث -
 زومرہی حہ کیمان - الغیاث -
 مہ عجون و لوقمان - الغیاث -
 ہاوری من ناگاتہ کہس
 بہربو لہ خہرمان - الغیاث -
 یارم نہرستق شیت نہکا
 حہیرانہ لوقمان - الغیاث -
 ژنگار و مالینوسی چہ
 مہ عجون و دہرمان - الغیاث -
 خاکی بہری پتی دولبرہ
 نیلا دل و جان - الغیاث -
 دہرمانی ہر سہر و سکوت
 حہیرانہ لوقمان - الغیاث -

هاوار

نا میهره بانى كوشتمى	ئەى میهره بانان "الغیاث"
چار و عیلاجیكم بگەن	شیخ و حەكیمان "الغیاث"
دەرد و برینم كاریه	نالاندنم بى چاریه
بۆ چارهى ئەم بیماریه	حەیرانه لوقمان "الغیاث"
گامى به بەرى روومەتى	یار نیوه سوتم وەك كەتان
گامى ئەو خورشید و منیش	وەك زەرپە رەقسان "الغیاث"
داوینى یارم چو لە دەس	تەسكىنى دل نایەت بە كەس
دل وەختە بشكىنى قەفەس	وەك عەندەلیبان "الغیاث"
فرمیسكى خوینینم نە ما	چاوى جیهان بینم نە ما
وا روحى شیرینم نە ما	چیبكەم بە قوربان "الغیاث"
(یا نار كونی مطلقا)	ئاگرى دل نە كوژایەو
ئەم شەو دزى و ئاگرى	بەردا لە خەرمان "الغیاث"
هاوار و زارى پیشەمە	بى شك ئەلتى چا و ئیشەمە
دەردى دەمار و ریشەمە	جەمعى موسلمان "الغیاث"
نیل و فوپاتى چاوى تۆ	خەرمانى پى ناكوژیتەو
ئاوى سەبوورى بیته دەس	بى سووده گریان "الغیاث"
عومریكە واوەیلا ئەكەم	هەر شیوەنى لەیلا ئەكەم
"مەجنون" سیفەت و ئلى سەحراو	دەشت و بیابان "الغیاث"
(صابر) لەبەر مەهتابى رووت	بۆتە كەتانی نیوه سووت
فەرموو بلى نەختى سكووت	تو ببو قورئان "الغیاث"
(صابر) بە گریان و فغا	نا كوژیتەو خەرمانەكەت
تا ئاوى سەبرى پیا نەكەى	بى سووده نالان "الغیاث"

پیتی (ج)، (ح)، (خ)، (د)

نہی بہ شیرینی لہ مہ حبوبان نہ سینی

نہی بہ شیرینی لہ مہ حبوبان نہ سینی خہرج و باج
وہی غولامی تو مہ موو سولتانی خاوەن تہخت و تاج
نہی بہ غہ مزہی چاوی بیمار ت مہ موو عالم نہ خوش
وہی بہ نہ نفاست (شفایا بن گروہی نامیزاج)
نہی بہ نیگاہی چاوی بیمار ت مہ موو عالم نہ خوش
وہی مہ موو عالم بہ نہ نفاسی مہ سیحت نیحتیاج
تا لہ سہر چاوی نہ خوش ت بی (طیب) بانی برؤت
مہرچی تیفکری پەریشان و بہ لوقمان نیحتیاج
نہ قدی جان و دل و تم قوربانی بہر پیت کہم وتی
خو لہ شاری نیمة ناچی شیتہ نہ قدی بی رہواج
تا "صبا" ریی کہوتہ ناو گولزاری حوسنت نہ ہلی دل
نا خہون شہ و تا بہ یانی پادشاہ و میر و حاج
(صابری) مہر چاوە پئی بوو تو کہ نیفای و ہعدہ کہی
مہر نہ ہاتی چاری دہردی کہی نہ نالی نا عیلاج

عیلاج

نهی مه موو عالم به چاوانی نه خوشت نامیزاج
نینتیزارن نهی مه سیحا لهب بیاندهیتی عیلاج
تو که دهر که وتی مه و نه ستیره شه و نووریان نه ما
روژ که مه یلت بی له مه حبوبان نه سیینی خهرج و باج
بو غولامی تو به نی ناده م مه موو گردن که چن
(جمله) دهر ویش تا غه نی تا ساحیبانی تهخت و تاج
دهر د مه ند و موسته مه ند م تو که کیمی حازیقی
تو به ساغم سهر ف نه که ی که ز که ی به نه قدی بی ره و اج
تا ده ماغی دل له بونی جه نه تی حوسنت پره
شاد و سه ربه ست و (مجازم) بوته داوی نا میزاج
نهی مه سیحا لهب به چاوی تو که روحم لیوهیه
تو وهره ره حمیکه یا روحم بسینه یا عیلاج
(صابری) له و ساوه سورمه ی چاوی خاکی ریگه ته
چاوی بینایه به به دری حوسنی پاکت له یلی داج

نیگاہی تو

نہی نیگاہی تو شیفایی تہندروست و نا میزاج
" عالم اللہ " نینتزارن تو بیاندهیتی عیلاج
شہو بہ میوانی دل و مالی فہ قیری خوش بکہی
لائقہ دہرویش و پاشای پی بسینی خرج و باج
بہندہ کی دہرگانہ کہت چاتر لہ روتبہی شاہیہ
بہندہ فہرمانن ہموو سولتانی خاوەن تہخت و تاج
والہ دووری تو پہریشانم کہ روحم ہاتہ لیو
تو وەرہ یا روحی شیرینم بسینہ یا عیلاج
(صابری) حق ویزہ گہر خوینی بریژن (فی المثل)
نہقش نہکا رووی زہوی مانہندی (منصور) ی ہہلاج

نووری جہ مالت

نووری جہ مالت جہ لا بہ خشی تہ ماشایی روح
لیوی شہ کەر باری تۆ "ذائق" ہ بہ خشی روح
پرتہ وہی روخساری تۆ دیدہ یی بیماری تۆ
مورسی ئازاری تۆ "منشأ" ی غہ و غای روح
عیللت و ئازاری من قہلبی برینداری من
دیدہ یی خونباری من شامیدی دہ عوای روح
خہ لقی خودا ئہی پیری بۆ لہبی تۆ موشتہری
ہم بہ سہ مہرقہندی دل ہم بہ بوخارای روح
دپکی غہمی عہ شقی تۆ وا چہ قیہ پای دل
قووتی نووری نہما دیدہ یی بینای روح
تہرجہ مہی ئایہ تی "مصحف" ی رووت مہقسہ دہ
وہرنہ ئیجازہ ت نیہ گوفتنی مہعنای روح
یا بہ شہ کەر خہندہ یی لہ رزی دلّم چارہ کہ
یا بہ دوو عہنابی لیو واہیمہ ی شہ و تایی روح
باسی رہنگ و روو نیہ عیللتی مہجنوونیہ
کاری ئہرہ ستۆ نیہ "جنۃ" ی سہ ودایی روح
"صابر" نہ گەر جان و دل سہرف بکے لائیقہ
بۆ "صنم" و دولبہری مہم دہم و مہمتایی روح

عەشقى پەرى روويهك

له تاوى ئاگرى عەشقى پەرى روويهكى قەد بەيداخ
خودا ئاگامە يەك لە حەزە نىيە جەرگ و دلم بى داخ
كه زولفى روومهتى پۆشى سەراپا خەلقى مەجنوونە
كه دەرخابا رووى شىرىنى وەكو فەرهاد ئەچن بۆ شاخ
بە غەمزەى چاوى بيمارى ئەزانن چەند پەريشانم
ميسالى باخى بى خاوەن وەيا بوستانى بى چەرداخ
بە بالا سەرووى بوستانە بە روخسارى گولستانە
بە شەو "ساقى" مەستانە بە رۆژ بى مەسكەن و سۆراخ
بە غەمزەى چاوى سەحارى مەلەك رەقس و سەمايانە
لە شەوقى حوسنى شىرىنى بەشەر كەوتۆتە شاخ و داخ
گوللى حوسنى كە بنوئىنى بەشەر ئارامى نامىنى
وەكو بولبول ئەنالئىنى لە شاخ و دەشت و باخ و شاخ
نیشانم دەن ئەگەر دىتان نىشانىكە لە مەردىتان
كه چونكە هېچ كەس نەيدىووە قەت ئىنسانى وا گوستاخ
چە حاصل "صابرى" ھاوار ئەكەى "قاتل" لە دەس دەرچوو
مەتا رۆژى قىامەت قاتلت پى ناكړى سۆراخ

به قه سدی کوشتنم

به قه سدی کوشتنم نه و شوخه وا روخساری دا پهرداخ
به ناچاری دهکا زاری که سیّ وا دهیده نه بهرداخ
به غمزهی چاوی بیماری جگر زامار و بیمارم
به شه و نالان و بیدارم به روژ خوراکم ناخ و داخ
گه، ولی حوسنی که بنوینی به عاشق سهبری نامیّنی
بولبول تاسا ده نالینی به مهزونی له سهحنی باخ
له چاوی مهستی مه خموری له شوعله ی روومه تی سووری
نیگه همداری بکه ی ره بی له چاوی پیس و (ذی اوساخ)
نه گهر باوه پ ده که ی یارم به نهوعی زار و بیمارم
به شوعله ی روومه تی یارم وهکو فه رهاد نه چم بو شاخ
له بهر نه و خه سره وه شیرینه ژینم تاله فه رهادی
که چونکه ناله نالیم نابیه ناچار نه چم بو شاخ
به بی نه و خه سره وه شیرینه (صابر) ژینی لی تاله
له بهر نه و رهنجی فه رهادی ده دا دائیم له کیو و شاخ
وجود نه و جا عه زیزه تو عه زیزی لای عه زیزی بی
نه ئانکی باغچه ی شار و دهرو و بیّ خاوه ن و چه رداخ
مه ناله (صابری) گریان ه که ت تأسیری مه علومه
که تو هاوار نه که ی یار خه نجه ری موژگان نه دا پهرداخ

گرفتارم

گرفتارم به داوی زولفی شیرینکی قهده به یداخ
به ته قدیری خودا نابی دلی دیوانه قهت بی داخ
له کن دهرکه وتنی له یلا ده موده س شیت و مه جنوونم
له کن ونبوونی نه و شیرینه فهره ادم له کیو و شاخ
ده بینی رهنگی زهر دم بۆچ نه پرسی حالی دهردی من
که بی شه و قم (مثالی) دالیه ی بی خاوه ن و چه رداخ
نه خوشی سه ر سه ری (صابر) مه گهر چاپیته وه روژی
که تو پییه بنییه سه ر سه ری کوتابی ئوف و ئاخ

له رزی پیری

نه و که سه وا زولفی خوی و عومری ئیمه ی دا به باد
هاته وه خزمینه با ئیمه ی ش بخوینین "آن یکاد"
له رزی پیری نایه لی ده ستم عه سا بگری زه مان
نایه ده ستم کلکی ره شمه ی نه سپه سه رکیشی موراد
"شکرو لیلا" هه رچی مه قسوودی دلم بوو هاته جی
چاو و دل هه ردوو به ره و رووی یاره رووناکه و گوشاد
من که چاوم که وته یاری به اختیار نه وسایم
کامه کامه م پی ده کا دنیا خودا هاوار و داد
چاکو و دنیا هه ردوو خاتریان له حه ق یه ک چانیه
بونی گول نازاره بۆ قالونچه نه ی مه ردی جه واد

با له مه ولا عومری رابردوو قه زاکتپینه وه
روو له مه ولا کهین و هم بگرینه وه ریگی ره شاد
سه ر برینی نه فسی "اماره" جیهادی ته کبه ره
شیره ته قوا نه فسه ریوی "صابری" روژی جیهاد

تابه کهی

تابه کهی قوربان له دوری تو بکه م فه ریاد و داد
ته ن نه خویش و بی چه کیم و دل چه زین و ناموراد
یا خودا ئەم دهرده بی دهرمانه توویشی کهس نه بی
دوژمنانیشم نه کهی و مووبته لا - رب العباد -
دهرده دار و بی دهوا خویم تابعی نه فس و ههوا خویم
موسسه چه قم بی کهوا خویم کرده جهوتی بهد نه ژاد
چوو به زایه گه نجی عومرم له م مه راقه چاکه بمرم
روژ ئەلئی سه رخویشی خه مرم شه و له خه ودا وهک جه ماد
ئاخ له دهس نه فسی له ئیمه تابعی دیوی ره جیمه
لائقی ناری جه حیمه تابعی فیسق و فه ساد
"نفس" ی ئەماره هه میسه خواردنی لی بۆته پیشه
پیم ئەلئی قهت دامه نیشه بۆم په یاکه نان و زاد
بۆم په یاکه چای و شه کره مائی زهیدو عه مرو به کره
هینده حه بیال و به مه کره ئابروومی دا به باد
چا و قوبلیم بۆ په یاکه ته رکی ئیمان و حه یاکه
روو له جه ردهی پادشا که بیته هه رچی باد باد

بیٚنه قاورمه به چهوری پر پیاز و پر به دهوری
نانی گهندوم بی له دهوری گهرم و نهرم و بی (رماد)
مال و عومرم چوو بهزایه (باعث) ی نهفس و هه وایه
یا خودا سا پایه پایه بیمه وه سه ریتی ره شاد
(صابری) پیری و فه قیری گهرچی نه قسن بۆ موحاهید
بۆ شکاری نه فسی ریوی جووته شیرن بۆ (جهاد)

په شیمانی

نا میزاج و بی دهوا خۆم دل چه زین و نام—وراد
تابمی نهفس و ههوا خۆم گهنجی عومرم دا به باد
غافل و غهرقی گوناوم عاسی و نامه سیاهم
روو رهشی دیوانی شاهم عاجزی (یوم التناد)
گورگی نه فسم خسته ناو (اغنام) ی عومری خۆمه وه
ره نجه رۆ خۆم وا به جاری عومری گهنجیم دا به باد
موشی نهفس و گهنمی نه عمال و کوردی دۆ نه دیوو
عهرب و حه لوا دز و جهرده و خهراپی و فه ساد
نه فسی بهد خوو دائیما هه رپیٚت نه لی بیٚنه و بخۆ
چه ور و شیرین و تورش و نه نواعی ئاش و نان و زاد
نه له قههری حهق بترسه نه له گورز و شهق بپرسه
من نهوا بمرم له برسا عهیبه بۆ مهردی جهواد
یا خودا دینم قهوی که ی نهفس نابوود و نهوی که ی
نهفس وهک میثووله وا بی تاعه تم مانهندی باد

(صابری) نه فسی خه بیس و دزده سته کی شه یقانی پیس
رئویه گهر تو به شیتری (صوم) بوی دییه جیهاد
شیتری پیری به رده ره سهر نه فسی رئیوی (صابری)
گهر تو (صیادی) بزانه هم شکار و هم جیهاد

نامورادی

عه نده لیبی دل که چاوی که و ته غونچه ی بامیداد
دائما ویردی زوبانی بوته ئایه ی (آن یکاد)
له رزی پیری عودی سیواکی له دهس به ردامه وه
تازه چهرخی بی وه فا بوم زین نه کا نه سپی مورد
نامورادی پیری کردم موخته سهر لیم ناگه پی
کامه کامه پی نه کا دونیا خودا هوار و داد
عومری گه نجیمان به (غصه) و نامورادی برده سهر
وا له پیری هاته دهس سهر رشته یی کار و مورد
باوه کوژمان کرده باب و باوه ژنمان کرده داک
گه نجی عومرو حاسیلاتی ره نجی خویمان دا به باد
(یا الهی) خوشه ویستم ماری نه فسی نه یگزی
چونکه تریاکی نییه نه وزه هره تا - یوم التناد -
کرده وهی نا پوخته گشتی بو ته ماعی پوخته یه
رؤژ زیانت خوی حیوان شه و به خه و تن وه که جه ماد
زیکرو فیکری نه هلی دونیا نان و ئاشه (صابری)
یه عنی چی خو دوزمنیشیانه له نه سلانان و زاد

یہ عنی چی خق دوژمنیشیانہ لہ ئہ سلانان و زاد

لہ م نہ خوۆشی بی دہوایہ دادپرہس "صابر" خودایہ

ہیمہ تیکہ پایہ پایہ بیمہوہ سہر ریگی رہشاد

(صابری) عومرت بہ زایع دا ئیتر وریاوہ بہ

عومری رابردوو قہزاکہ بیڑہ سہر ریگی رہشاد

(صابری) دونیا لہ تو بیزارہ ئہ مہا مہیلی تو

ہہر لہ سہر ئہ و ماوہ بویہ ناگری ریگی رہشاد

پیتی ذ، ر، ز

یاری لذیذ

جه ژن و شادیمه ئەم شه و هاته وه یاری "لذیذ"
زیرهك و شیرین زوبان و ماهی روخساری "لذیذ"
تا بلایی خوئقی هه سه ن نازك به دهن نادر ده هه ن
نیم نیگامی نازی چاوی مه ست و بیماری "لذیذ"
سوره تی گول فینکی دل چاوی كال و لیوی ئال
گیانی سه ر تا پا بلووره مه یل و ره فتاری "لذیذ"
چاوی بیماری هه کیمی "حاذق" ی دهر د و "مرض"
هاتن و ته شخیس و فکر و حب و ئازاری "لذیذ"
نا که سم سه ر دانه نیم بۆ به رده بازی ریگه که ی
یا نه که م روحم فیدای یاری وه فاداری "لذیذ"
هاته بالینم "طبیبة" تیگه یی دهر د و ده وام
خوا ده وامی دا "ده وا" میدا به گوفتاری "لذیذ"
دهستی نایه سه ر دلم "فی الفور" ئازارم نه ما
هیچ که سی نه یدیوه به م ده ستووره دل داری "لذیذ"
"صابری" جه ژنت موباره ك بی هه کیمت هاته سه ر
"حبذا" بوس و که نار و یار و شه و گاری "لذیذ"
"صابرا" شوکرانه ببژی ره له سه ر ئەم نیعمه ته
به لکو تا ماوی بمیئی له زه تی یاری "لذیذ"

دولبه‌ری عیشوه فروش

یاری کهس نابی به یارم "حبذا" یاری "لذیذ"
"غبطة" به خشای حوریانه رنگ و روخساری "لذیذ"
دولبه‌ری عیشوه فروش و میهره‌بان و دل فریب
غمزه و ناز و ئیشاره و چای بیماری "لذیذ"
گول عوزاره قامه‌تی شمشاده نه‌ندامی بلوور
دهست و په‌نجه‌ی نازک و کردار و ره‌فتاری "لذیذ"
ته‌لعه‌تی "دار الشفا" یه چای بیماری حه‌ کیم
حه‌ببی نه‌مسالیشی وه‌ک مه‌عجونه‌که‌ی پاری "لذیذ"
نیوه شه‌و بوو چاوله‌ خه‌و بوو له‌ب به‌ ترم و تاره‌وه
"حبذا" تۆران و عاجزبون و ئازاری "لذیذ"
گولشه‌نی حوسنی شیفا به‌خشی نه‌خوشی بی‌ ده‌وا
ئه‌ی خودا حفزی بکه‌ی یاری وه‌فاداری "لذیذ"
"صابری" خوشی له‌ خۆت ئه‌م شه‌و حه‌کیمت هاته‌ سهر
سهر له‌ به‌ر پیی دابنی ئه‌توار و ئه‌فکاری "لذیذ"
"صابری" وه‌سل و فیراق و جه‌ور ولوتف و خار و گول
تۆه‌موو یه‌کسان بزانه‌ جه‌ور و ئازاری "لذیذ"

به مه خسه د گه یشتن

" تعال الله " به نووری ته لعه تی یار
مونه وهر بوو به جاری چه رخی ده وار
به حمله ی عه شقی یار نه غیار ده رچوو
له شاری دل نه ما بیگانه ده ییار
که شادی یاری شیرین هاته بازار
غهمی فهرهاد کیوی بوو به یه کجار
خه رابه ی دل کرایه به ییتی مه عمور
چ حاجه ت " التجا " کردن به میعمار
فهره ح خورشید و غهم مانه ندی سیبهر
که نه مه لهات و نه و رووی کرده دیوار
نیتر خوش خوانه دائیم بولبولی روح
له ده شتی دل که بوته عه یینی گولزار
له جیگایه ک که به حسی عه شقی یاره
چی یاراییکه ئاموشوی نه غیار
نه سیمی زولفی عه نبر بووی یارم
خه جالته بار ده کا سه د میشکی تاتار
نه گهر چی سه د هزار ده فته ر بنووسم
له وه سفی یار که مه بو عوشری میعشار
نیتر با موخته سهر بی نا په سه نده
له کن نه ریابی مه عنا که شفی نه سرار
دمیکه " صابری " هر چاوه پتی بوو
که یشته عه یینی مه قسه د ئاخری کار

چاوی بازی

چاوی بازی تا بخوینی ئایه تی " این المفر"
جان و دل بی فه پ ئه بن وهك كۆتری بی بال و په پ
خۆت ئه زانی به نده یه کم بی گونا ه و ده سته لات
یه عنی چی چاو و برۆت دائیم له گه ل من دینه شه پ
تا به نووری حوسنی تۆ رووناكه ئه رز و ئاسمان
هر وهكو تۆفان نه ما فه رقی میانی به حر و به پ
تۆ له سورهی "زه لزه له" تی فکره ئازارم مه ده
خه یرو شه پ ئیفشا ئه بی سوچم نییه میسقاله زه پ
من له شمشیری برۆ و لیو گه زنتت باکم نییه
شییتی سورته هیچه تی ناگا له مه عنای نه فع و "ضر"
"لیس للانسان الا ما سعی" - صابر - وه ره
هیمه تیکه گه رچی بوویه كۆتری بی بال و په پ

چاو و دل روشن و شاده

- بحمد الله - به نووری ته لعه تی یار
که روون و شاده چاو و دل به یه کجار
به حمله ی عه شقی جانان (ما سوی الله)
له شاری دل نه ما (لا ریب دیار)
نه سیمی جه ننه تی حوسنی دلارام
که پهیدا بوو بلی چی می شکی تاتار
نه گهر روژی بنووسم سه د سه حیفه
هه تا روژی قیامت وه سقی دلدار
ته واو نابی وه لی با موخته سهر بی
ره وشتی چاک و پاکه که تمی نه سرار
قسه ی بی سهر فیه ناکه م باوه پرت بی
به پاره ی قه لبه وه ناچم بۆ بازار
نیک کاری له به د کاران مه حاله
به دی ناکاته خووقه ت مهردی نیککار
ده میکه "صابری" هه ر چاوه پی بوو
شه وی بیستی خشی داوینه که ی یار

کۆتری دل له ترسی چاوت جیی نه ما

تا بخوینێ چاوی بازت نایه تی "این المفر"

کۆتری دل لای نه ما - والله - حه یاتی موسته قه پ

تۆ له سورده ی - زه لزه له - تی فکره (من یعمل) چیه

بۆچی نازارم ئه ده ی سوچم نییه میسقاله زه پ

روژ و شه و خورشید و مه ه لاف و گه زانی زۆر ئه که ن

فه رموو فه رموو بابکه ن هه ریه ک به لایه ک که پ و فه پ

خۆ ئه زانی که هه ژار و دهسته لاتیشم نییه

پیم بلی وه جه ی چیه چاوت ئه کا ئیعلانی شه پ

تا رموزی (مصحف) ی حوسنی له عاله م بوو عه یان

ئه هلی دونیا - جمله - مه جروون به وی ئه و حه رفی جه پ

تۆ که ده رکه وتی ئه زانی چی به سه ردی مه ردومان

خۆر هه لات تی فکره حالی شه ونم و میسقاله زه پ

خۆت ئه زانی بی گونا ه نازاری خه لقی چا نییه

پیم بلی ئه ی تۆ له سه ر چی وا له گه ل من دیته شه پ

ئه ی به نووری حوسنی پاکت شه رق و غه رب و به حر و به پ

روون و داگیرساوه ئه رز و ئاسمان و وشک و ته پ

بازی چاوت پۆپی دل می دی وتی (این المفر)

لی جودا بوو پۆپی بی چاره حه یاتی موسته قه پ

ئه ی له به ر ئه و جووته چاوی مه ست و بیمار ت مرم

قاتیلانی بی دلان و مائیلانی شوپ و شه پ

گهر رموزی (مصحف) ی حوسنت ته واوی تیښگا
عالمی عالم هه موو مه جرور نکا وهك حهری جه پ
نه ی که وان نه بری له بهر چی تیره بارانم نه که ی
چاوی تو خوش (صابری) نه یما حه یاتی موسته قهر
(لیس للانسان الا ما سعی) نه ماما چ سوود
دولبه رم شابازه (صابر) کوتری بی بال و په پ

له سه فهر هاته وه

له سه فهر هاته وه سه ریوښی له روو کرده وه باز
قه مری ته لعه تی دهر که وت و دلم بورده وه باز
به سه لامی دلی ئاته ش گه ده ته سکینی هات
به که لامی جگهری ریښمی چا کرده وه باز
نه مه جی سه جده یی شوکرانه و سه ردانانه
که خودا مه رحه مه تی کرد و گه یشتم به مه راز
(ذهب و فضة) ی جان دهر چو له بوته ی هیجران
نیه تی ترس و غه می ده ست و ده می مزگهر و گاز
دل و جان گهر چی له دهر دو غه می دووری دوورن
هیچ فهرقی نییه که وتونه وه بهر غه مزه و و ناز
به خودا هه ر غه م و ئازاره چ دوورو چ نزیك
مه ردووه ر قاتلی دوپراجه چ شاهین و چ باز
وه کو دونیا غه م و ئازاره چ بوون و چ نه بوون
ماره ر ماری زه هرداره چ کوټا و چ دراز

فہرہ و راحت تیدا نییہ دنیا بہ خودا
بہ مہ فادی خہ بیری سہ ییدی ساحیب نیعجاز
لہ پھنان و قومہ ئاوی کہ بہ ہر کہ سی دابی
بہ یہ قین نانہ کہ زہ ہراویہ ئاوی کولہ گاز
بہ زگی مادہری دنیا دز و جہردہی ہینا
نہ لہ عہ للامہ ئہ پرسن نہ لہ حاجی حجاز
بہ خہ بہر ہاتم و زو سہ جدہی شوکرم ہینا
کہ مہ مو زامی دلم خوش بووہ وہ کونہ و تاز
غہ رزت یارہ دیارہ مہ کہ ہاوار و فوغان
غہ رزت مالہ بمالہ بہ عہ با جیگہ نماز
بہ خودا زہ حمہ تہ دہ رویش قہ بول بیت و نویژ
کہ لہ بہر چاوی قبولی ئہ کہی ئہم سوجدہ دراز
(صابری) مادہر و فہر زہند مہ مو باوہ کوژن
عہ جہ باوہ کوژت کردوہ تہ مہ حرہ می راز

هاوار له داوی نه فسی پیس

(یا آله العالمین) و پادشاهی بی نیاز
 رستگارم که له داوی نه فسی پیس و حیل به باز
 دین و ئیمانی به دینار و درهم دا سهر به سهر
 ئابروی بردم له بهر ده رگاهی په تریق و په پاز
 قهسد نه کا مه غزی سهرم ده رکا وه کو ماری (ضحاک)
 لا مل و چه رمی بنا گویمی هه موو بچری به گاز
 گاهی تیره مه زه بی نه مروود و فیرعه ونی هه به
 گاهی برسی مه شره بی دورپنده وهك گورگ و به راز
 قازی به فتوا نه دا نه ملاکی نه یتامی عیراق
 موفتی به بو غاره تی نه موالی (حجاجی) حجاز
 تا بلئی غه داره بی شهرم و ویقار و بی وه فا
 موخته سهر خو شه قسه ی نا سازه گو فتاری دراز
 تا وه کو به رخی ده ساژ و نانی شوانی نه فس نه خو ی
 سه د به لا بو تو له پاریزایه وهك گورگ و به راز
 تا به گیانی جوجه له ی پیره ژنان کو لاره بی
 هه ر نه سیری نه گبه تی وهك کوتری ژیر چنگی باز
 تو که خزمه تکاری نه فسی نزمی نازاییت نه ما
 لافی مه ردی لی مه ده پوری به خشل و چهك مه ناز
 نه ی دریغا پیای نازا و له دونیادا نه ما
 ته کیه چۆل و پر له نه ولادی نه وان ئوتیل (په لان)^(۱)

^۱ - ئوتیل پالاس: یه کتیک بووه له ئوتیله ژۆر تازه کانی نه و سهرده مه له که رکوک.

داخه که م بۆ موئیمینی ساغ و سه لیم و بی ریا
زۆر که مه دهس ناکه وی له م وهخته دائیلا به شان
(صابری) تهن په روه ری تاکه ی نه جهل نزیکه لیت
تۆشه یه په یدا که نه ی بیچاره بۆ ریگه ی دراز
(صابری) تاکه ی مه راقی (مطم الغازی) ده که ی
(عارف یکفیک) نه گه ر مه یلت حه قیقه یا مه جاز

نه ی پرته وی حوسنت

نه ی پرته وی حوسنت که ده کا دیده جه لا ساز
مایه ی ته ره بی عاشقی شه یدا و نه زهر باز
وه جه ی چیه نه و دیده یی (فتان) ه به ئیما
هر له حزه ده کا سه د گله یی و عه ربه ده ئاغاز
بپروانه سه ما تا به (سمک) ی عولوی و سوفلی
مه جموعی له ده رگاهی تو پابوسوو سه ر نه نداز
تیفکره که وه ستاوه له نه تراف به ملیۆن
کورده و عه ره ب و رۆم و عه جه م ساکنی شیراز
بیمار و بریندار و زه ده ی چاو و برۆتن
بی چاره و بی پاره و بی هم ده م و هم راز
تۆ دولبه ری نازک به ده نی شوخی شه که راز
حوسنت که جه لا به خشه له بۆ چاوی نه زهر باز

چاوت که دهکا هر دهه سه دغه مزه و ئاغاز
لیوت که به مانندی مه سیحایه به ئیعجاز
(صابر) له گهل ئه م جهمه په ریشانه هه میشه
دیوانه لهرن دهفتهری ئسمه نده ئهنن یاز

نازارم مه ده

نازار و عه زابم مه ده ئه ی یاری شه که ر راز
تا چند عتاب و گله ئه ز ماکنی ئه ز ناز
خوت توو په مه که سووچ و گونا هم نییه به خوا
زشت ئه ست که با بی گونا هان معرکه ئاغاز
ئه و جووته برۆت داوه به یه ک چیم ده سه لاته
ئان کیست کدام ئه ست باشه کند ئه نباز
دوختوری برۆت دینییه سه ر چاوی نه خوشت
زان ئه ست همه خلق بجان در زده ئاواز
لیو بۆچ ئه گه زی یه عنی که زاری مه که (صابر)
چشمی تو به من گفت شب و روز به په رواز

غەم شادیه

تا نهوعی بشر در دوجهان چشم کند باز
نه ی دیوه که سیّ شانی تو چۆن لایقی مومتاز
تا شمس و قمر بر فلک چرخ دوارست
چاوت به مه سەل قاتله بۆ رهند و نه زەر باز
تا هەست به دورانی تو معلول و مریض
ئەنفاسی تو مانەندی مه سیحایه به ئیعیجاز
تا دیر مفان ئەست پرواز زمزمه ی عشق
په روانه یه بۆ شه معی روخت عاشقی جنباژ
پیش نظرش سورمه کودا مست کسیرا
که ش خاکی ره هەت دیدەیی ئەو کرده جه لا ساز
تا ماضی حال ئەست دگر مستقبل نیز
نامد بجهان هم چو توی مه حرم و دم ساز
ئەز غنچه ی گولزاری رخت موهبتی کن
تا بلبل بیّ چاره دلّ لا به کند باز
وه جهی چیه ئەو دیدەیی (غضببان) ه به ئیما
هر له حزه ده کا ناز و عیتاب و گله ئاغاز
شه و روژه، غەم شادیه، زیندان جینانه
له و ساوه که یادت بوته مونیس و هەم راز
(صابر) نه زه رت باز و قسه ت شازه و لیکن
چاو و دەمی خۆت بگره له بهر دیدەیی غەماز

پیتی ژ، س

په ریشانم

په ریشانم به تیری چاوی خوین ریژ
وه کو حوډی بیابانم وړ و گيژ
عیلاجم ناکړی دهر دم گرانه
به قورئان و حکیمان و به راویژ
نه زانی باعيسى شه و تاو له رزم
به تا تای زولف و چاوانی گه لاویژ
مه تا نومیدی مانم بوو نه هاتی
که مردم بیړه سر قهبران و بمنیژ
به بهرزی قامه تی کوتاهه ده ستم
به پاستی سه رووی قه دی تالعم لیژ
نه مامی قه دی تو با سه وز و ته پ بی
له کانی چاوی من پاراوه بینيژ
بپرسه "صابری" چونه له دووریت
په ریشانه میسالی بهرخی لا میژ

چاوی گه لاویژ

به خوری روومه تی چاوی گه لاویژ
به جاری عالهمی گپرا به شه و گپژ
به مانگی روومه ت و چاوی گه لاویژ
موسلمانان عیلاجی بوومه شه و گپژ
هه موو عالهم ئه سیر و زامدارن
به داوی زولف و تیری چاوی خوین ریژ
له داوی زولفی دهرچوونم مه حاله
به قورئان و به لوقمان و به راویژ
له دهستی زور مه حاله رستگاری
به لوقمان و به دهرمان و به راویژ
ئهوا کردم له داوی زولفی دهرچووم
بۆ کوئی راکه م له ترسی چاوی خوین ریژ
نه هاتی دهفعه یه دهردم دهواکه ی
وه سیقتی وهره سه رقه بران و بمنیژ
له ترم و تار و تیرت تیر نه بوومه
به کاوی دل به چاوی تو بهاویژ
به غه مزه ی چاوی دل ته سکینی نای
وه کو بیستومه بوته به رخی لامیژ
خودا به ختی بلندی دا به ئیوه
به ئیمه دهستی کورت و تالعی لیژ

نہ ہاتیتہ سہر ئہم ناساغہ جاری
کہ مردم بیترہ سہر گورہ کہم بمنیژ
مہ پرسہ (صابری) چۆنہ لہ دوریت
پہریشانہ بہ وینہی ئادہمی گیز

مہ سیحا لہب

ئہی مہ سیحا لہب بہ چاوی تۆ عیلاجم چوو لہ دہس
بۆ خودا رۆژی نہ ہاتیتہ سہرینم یەك نہ فہس
من کہ مردم دئیہ سہر قہبر و جہ نازہم شین ئہ کہی
فائیدہی چی ئاوہ پشیننی خاک و خول و خار و خہس
بولبولی دل بۆ گولی روخسارہ کہت ئہی غونچہ لہب
شیوہن و زاری دہکا ہر وہختہ بشکیننی قہ فہس
حہز لہ یاری و تیکہ لی ئہ غیار ئہ کہی وہ جہی چیبہ
دہفعہ یہ بۆ جانبی یاراننی خۆت ناکہی ھوہس
کۆمہ لی بیگانہ دائیم مہستی عیش و عوشرہ تن
دوور لہ تۆ بۆ ئیمہ ہر شینہ لہ جیگہی شہ و چہرہس
دہستی من کوتاہ و خورما بہرز و بالائی ئہی خودا
تۆ سہ بہب سازی بکہی رۆژی کہ خورما بیئتہ دہس
(صابری) تۆ فانی چاوی پڑ بہ عالم مہوج ئہدا
نۆر نہ ماوہ کئیوی عومری دوور لہ تۆ بیئنی ہرہس

چاوه کهم سه پیریکه

چاوه کهم سه پیریکه با خورشیدی حوسنت یه که نه فهس
دهرکه وی بۆ عاشقی رووت و فه قیری بی مه وهس
بۆ گولای گولزاری حوسنت بولبولی دل دائیما
(مضطرب) حال و نه خوشه وه خته بشکینی قه فهس
بۆ بریندارانی چاوت مه ره می لوتفت نییه
که رچی وه ستاون له ده ورت - مشتکا - و - ملتمس -
بۆ ته ماشا کردنت جانا که روحم هاته لیو
ئه ی (صنم) روژی بفرموو ئه م شوی هیجرانه بهس
تهرکی عه شقت ناکری ته فرهم مه ده بی هوده یه
تا له دنیا دا شه کربی ده وری نه و ده گری مه گهس
چاوه کانت (غضببان) ه فرموو روحه کهم با پیت بلیم
واز له ههنگوین نایه نی بی حاسله پاسی مه گهس
(صابری) ده رمانی چاوت توژی ریگه ی دولبه ره
جان فیداکارانه روژی دامه نی بگره به دهس

مەرجه مەت کە یەك ئەفەس

ئەي مەسیحا لەب بە چاوانی نەخۆشت یەك ئەفەس
مەرجه مەت کە وا پەڕیشانم عیلاجم چوو لە دەس
یارەكەم مەیلی رەفیقی ناکەس و ئەغیار ئەکا
ئەي دریفا ئارەزوو ناکا ببیتە یاری کەس
دائما کونجی دەروونم پەرلە خاری بی گولە
قەت بە دەستی خۆمەو نەمدی گولی بی خار و خەس
بۆ جەفاکاری هەمیشە خۆی موههیا کردوو
بۆ بەجێهێنانی وەعدە موتلهقا ناکا هەوەس
خۆت دەزانی خۆ دەساژ و بەستنی پی ناتەوی
بۆ مریشك و جوجەلە نەچار ناتاشی قەفەس
خۆ لە بەد بەختی شەو و رۆژیککی خۆشیمان نەدیت
رۆژ گریانە بە شەو شینە لە باتی شەو چەرەس
کاروان دەرچوو لە شار و (صابری) تۆ خەوتوی
وا دەزانم گویت گرانە نابیسی دەنگی جەرەس
بی بەلا بی حەز لە یاری و کۆمەڵی ئەغیار ئەکەي
بۆ گروهي خۆشەویستت جارێکی ناکەي هەوەس
(صابری) تەعمیری نەقشی خانو مانو تا بە کەي
کۆی عومر و دین ئەوا هەردوو کە هینایان هەرەس

نہی تہیبی مہسیح ئاسا

نہی تہیبی مہحرہمی راز و مہسیح ئاسا نہفہس
تۆ وەرہ سہیریکہ ئیحسانہ عیلاجم چوولہ دەس
گولشہنی حوسنت بپاریزہ لہ ئاہی پای—زم
مومکنہ فہسلّی زمستان خوشہ شہمع وشہو چہرہس
تۆ کہ سولتانی بپرسہ حالی مہزلّومان چییہ
وا کہ وہستاون لہ دہورت(مشتکا- و- ملتمس)
نہی تۆ لوقمانی حہکیم و من نہخوش و بی مہودس
بۆ خودا چارہت نہکردم وا عیلاجم چوولہ دەس
رۆژی شینم دئیہ سہرقہبرم تہرپڑی ئەشکی سوور
فائیدہی چی کئلی قہبرم تہر بکە ی یا خار و خەس
بولبولی دلّ بۆ تہماشایہکی باغی روت ئ—ہوا
نہوعہ کرداری ئەکا ہەر وہختہ بشکینئ قہفہس
دہستی ئاہم تا بگاتہ دامہنی رووی زہحمہتہ
سا خودایہ تۆ بکە کاری ک— بیہینیتہ دەس
خوا نہکا بہو رۆژہ ئەو چاوانہ وەرگپڑی نہ—وا
گشت موسلمانان وەرگہرین و دین لہ بن بینئ ہەرہس
(صابری) رۆژ و شہوی خوشی لہ عومری خۆی نہدی
بہزمی رۆژی نالہ نالہ و ئەشکی چاوی شہو چہرہس
(صابری) دونیا پەرستی و نہوجوانی تا بہ کەئ
غافلی تا کئوی عومرت نا گہان دینئ ہەرہس

پیتی شین (ش)

شیون که نهی دل

ماتمه، شیوه نکه نهی دل، چاوه نه مجا بیړه نیش
وا دلارام نه کا عه زمی سه فەر ری هاته پیش
نهی ره فیقان نیختیاری خوم نیبه که وتوومه داوی
تو خودا مه نعم مه کهن یارم به زور نه مکاته کیش
که ر بزانی حالی من، مه علومه ره حمم پی نه که ی
گشت به بیگانه م نه زانن، ناشناو قوم و خویش
دل ته مای و ابو نیجازه ی ماری زولفی و هرگری
ناگهان دو پیشکی نه گریجه ی هیلاکی کرد به نیش
ناری هیجر و سهیلی چاوه نه کوژایه وه نه برایه وه
خو سروشکم وا له مه ردو لاه گونای کرده ریش
مه نعی چی دهرمانی چی مه عجونی چی لوقمانی چی
قه تعی خوینی چاوی من ناکا خه نه و تورش و سریش
بو دهوای نه م دهرده لوقمان و نه ره ستو عاجزن
وا جنونم ! نیجتنام لی ده کهن سه د قوم و خویش
پیاوی سست و ترسنوک ناگاته مه قسه د (صابری)
چاپک و نازا به کیف و مایه شا زو که و ته پیش
نهم سهر نیشهی (صابری) لوقمانی عاجز کردوه
پیم نه لاین ته وقی سهرت بگره وه سمه و (خل) و سریش

نهی شاه تماشاکه

نهی شاه تماشاکه له ده‌رگامی تو ده‌رویش
که‌وتونه هه‌موو بی‌خه‌به‌ر و عاجز و دل‌ریش
بو خاتری نه‌و شه‌وکه‌ت و شوخیته که‌عالم
هاتوونه‌ته خزمه‌ت قه‌ده‌مت جومله که‌م و بیش
بی‌به‌رگ و نه‌وا موسته‌حق و (واجب‌الاحسان)
هه‌ریه‌ک له ولاتی‌که‌وه هاتوونه که‌مه‌ند کیش
هه‌ر روح و دل‌ه بیکه‌مه قوربانی به‌ری پیت
بی‌جگه له مه‌هیچم نییه خو بیکه‌مه پیش‌کیش
له‌م حوسنه زه‌کاتی به‌مه‌ساکین و فه‌قیران
نیعتاکه به‌کویرایی ره‌قیبانی به‌د نه‌ندیش
بی‌جه‌ژنی و یسالت به‌خودا نه‌بووه و نابی
نازاری دل‌و زامی جگه‌ر ساکین و ساریش
خاکی قه‌ده‌مت تا نه‌که‌مه سورمه‌یی چاوم
دل‌سه‌بر و قه‌راری نییه (والله) که‌موبیش
می‌رووله هه‌موو تالبی خه‌رمانی فه‌لاحن
(لابد) له‌کن بوونی عه‌سه‌ل حازر نه‌بی‌میش
سوتاندمی له‌و لا‌شه‌وه یارم نه‌گه‌زی لی‌و
یه‌عنی که‌مه‌نالی‌نه له‌به‌ر ده‌رد و غه‌م و ریش
من سائیل و موحتاجم و تو‌ش شاه و نه‌میری
خیری‌که به‌ته‌قلیدی نیمامانی له‌مه‌و پیش
یه‌عنی قه‌ده‌می بی‌نه سه‌رینم که‌نه‌خوشم
نیحسانه برینی جگه‌ر و دل‌بکه‌ی ساریش

جانا وەرە با جەژنی ویسالی تـۆ ببینم
شادمکه نه جاتم ده له دهستی ئەلەم و نیش
تا زولفی سیاھی تۆ پەناهی دلی من بی
باکم نییه بی شوبهه له سه د ئەژدەری پر نیش
مەرکەس وەکو (صابر) که زەدەیی دەستی پەری بی
مەجنونە جگەر خونه دل توونە جەفا کیش
فەرموو بە دل و جانەو ئەمادەییە (صابر)
جانا بە خودا بیجگە لەمە نیمە کەم و بیش
(صابر) تۆ ئەگەر عاشقی لەم دەردە مەنالە
ئەو شوخە جەفا پیشەییە تۆ دەرد و جەفا کیش

ئازارت خۆشە بە گیانم

توبی یو خودا ئەی بوتی سورەت گۆل و دلگەش
بەندی جگەر و دل مەپرە مەیخەرە ئاتەش
بەوقەوسی برۆ و چاوی گەش و زولفی سیاht
زامارم و بیمار و پەریشان و مشەوەش
هاتوومە لە بۆ حیسە زەکاتی لە خەبەردا
وا هاتوو، قەت سائیل و مسکین مەکه بی بەش
باوەر بکه ئازاری تۆ وا خۆشە بە گیانم
عومریکە جەفاکیشم و نابی لە دلم غەش
نیفتادە و بیچارە و مسکین و زەبوونی
(صابر) خۆشە لەویارەو تازار و کەشا کەش

چاوی تۆیه لوقمانی نه خوش

یا خودا خوش بی ! سه عاتی بیړه سهردانی نه خوش
خو خودا پیی خوشه تو خوشکه ی دل و جانی نه خوش
هر به ئومیدم که تو بییه سهرینم بو خودا
یا عیلاجیکم که ی و یا وهرگری گیانی نه خوش
عومری شیرینم به نالین و نه خوشی برده سهر
خوشی خوشیمه که تو پیته خوشه نالانی نه خوش
هر سهری موویه برینیکی موژه ی توی پیوده یه
روو ترشی ناکه م که چاوی تۆیه لوقمانی نه خوش
تا له ویرانه ی دلم گهنجی غمت شارایه وه
به ردی بنچینه ی نه ما خانوی ویرانی نه خوش
تا نه خوشی عشقی تو رووی کرده مهیدانی مه ساف
رؤسته م و به هرام په شوکاون له داستانی نه خوش
له زه تی دهر د و غمی عشقت له شاهی خوشتره
چونکه تو پیته خوشه شه و نالین و گریانی نه خوش
(صابری) خاوه ن موغازه ی شاری دهر د و میحنه ته
وهرنه وه نه ی موشته ری کالای ههرزانی نه خوش

یار عہ زمی شکار نہ کا

ماتہم و شیوہ نکه ئی دل تا کو چاوم دیتہ نیش
یار نہ وا عہ زمی شکار و راو نہ کا ری کھوتہ پیش
نہ قرہ با لومہم مہ کھن ناچار یہ کھوتوومہ دوی
نیختیاری خوم نییہ "واللہ" بہ زور نہ مکاتہ کیش
خوت نہ زانی من بہ تہ خویف و مہ را دور ناکہوم
مادہ یکہ زہ حمہ تہ پاس کردنی حلوا لہ میٹش
سہد جا بہ جہ فا دورم نہ کھی دیمہ وہ - فوراً -
مانہندی دہ رویش و کهریم یا عہ سہل و میٹش

دولبہری سہ نگین دل

دولبہ را روژی سہ عاتی بیڑہ سہردانی نہ خوش
سونہ تی "خیر الورا" یہ خیڑہ سہردانی نہ خوش
من لہ دہرمانم کہ لوقمان و ئہ رستق عاجزن
فائیدہی چی - آلتجا - کردن بہ نامہردان و خویش
یہ ک نیشارہی کافیہ لہ و چاوہ دل نہ گرینجہ بوچ
دہیگہزی وہ ک نہ ژدہا جاری وہ کو دوویشک بہ نیش
دل بہ دویا رائہ کا بو دل نہ چم بیہینمہ وہ
نیوہ بو مہ نعم نہ کھن ناچار یہی نہی خزم و خویش
کھوتہ دوی پاپامہ وہ نہ یدایہ وہ نہ و دولبہرہ
میچ تہ ئسیری نہ بو دہنگم وہ کو ئاوازی میٹش
یا خودا زو بیٹہ وہ بہ لکو بداییم مہر مہ می
زو بہ زو دانیمہ سہر چاوہی دلی بیمار و نیش

داد و فہریادی زہ عیفان نابیسئی سہ نگین دلہ
پادشاهی جابر و سہ ربہ ست و ہم بی دین و کیش
دل لہ بہد بہختی سہ عاتی خۆ لہ غہم فارغ نییہ
بۆیہ وا فرمیسکی چاوم روومہ تی کردوومہ ریش
وا بہ ماری زولفہ کانت بہندی جہرگم داپزا
دل ہہ راسانم ئەکا دوویشکی موژگانی بہ نیش
ترس و خہوفی ماتوچونت جان و دل بہرباد ئەکا
حہیفہ وا تۆ دل رہقی بی رحم و بی ئاین و کیش
زامدارم و قیبلہی حاجات و دہرمانم ئەتۆی
-التجا - ناکہم بہ لوقمانی حہکیم و قہوم و خویش
خۆ لہ بی چاری ئەوا کەوتوومہ شوینی دولبہرم
ئییختیاری خۆم نییہ "بأللہ" بہ زۆر ئەمکاتہ کیش
تہرکی سہر ئاسانہ ئەمما تہرکی دولبہر ناکری
تۆ لہ دوکانی شہکەر تیفکرہ سہردانانی مییش
ئہی رہفیقانم مہکەن مہنعم کە ناکہم تہرکی یار
تہرکی ناکا "صابری" میغناتیسہ ئەمکاتہ کیش

وہ عدہی کہ رہمہ

وہ عدہی کہ رہم و مہوسیمی نیحسانہ کہ دہرویش
ہر یہک لہ ولایتیکہ وہ کردوتہ کہ مہند کیش
کہ وتونہ لہ بہر قاپیہ کہ تونی و برسی
سہیریکہ مہموو " واجب الأحسان " ن و دل ریش
لہ و ساوہ برینداری موژہ و قہوسی بروتم
باکم نییہ نہی دوست لہ بیگانہ کہم و بیش
ہر کہس کہ ترا دیدکہ برادشت دل نہز جان
با نانکہ دوو تابروی تو گویند میندیش
روحم چو وہ لہ و شوخہ کہوا لیوی گہ زیوہ
یہ عنی کہ مہ نالینہ لہ بہر دہرد و غہم و نیش
ہر کہس کہ زہدہی دہستی پیری زادہیہ (صابر)
مہ حزوونہ دلی توونہ بی آرام و سہر کیش

پیتی م، چ، گ، ع
بۆیه کهس رزگاری نابی له زولفت

بۆیه کهس ناکه ی له حهلقه ی زولفی زنجیرت خه لاص
تیگه یشتی حاکی مه رچی نه که ی ناکری - قصاص -
تیری غه مزه ت رۆسته م و به هرامی کوپی کرد نه سیر
قهوسی نه برۆت بیگومان عاجز نه کا سه عدی وه قاص
خوا جه فای قابیل به من دی بی وه فایی دا به تو
صابرم گه رچی له ژیر باری جه فا نابم خه لاص
دل به شه معی روت وه کو په روانه سو تا فه خر نه کا
دوکه لی مه ر دوو له هاتو چوونه مانه ندی - رقص -
یار نه گه ر لیم دووره ئازاری فیراقی نه مکوژی
یا به وه سلی گیان نه ده م مه علومه گیان ناکه م - خلاص -
شه معی روو هه لکا به جاری عاله می په روانه یه
گیژ و بی ئارامه شه و تا کو به یانی وه ک - رقص -
عاشقی و دانانی سه ر شایسته یی مه ر کهس نییه
کییه بۆ دوپ دانه ته رککی سه ر بکا ئیلا - غواص -
"صابری" دوپ دانه داپۆشه له سه ر خوشی عه وام
گه وه ری خۆت ده رمه خه ئیلا له به ر چاوی - خواص -
مایوو هویو پرچ و ریش و ته پل و ده ف بی "حاصل" ه
حوسنی نیه ت و عه مه ل ته وه بی نه سوح نه کا "خلاص"
تا کو ته رککی سه ر نه که ی ده ستت به مه قسه د ناگه یی
مه ر وه کو بیستوته "صابر" گه وه ری ده ستی "غواص"

غواص

ئەي جیهانی زەرپهیی خورشیدی حوسنت عام و خاص
عاجز و پیکای غەمزەت رۆستەم و سەعدی وەقاص
تۆ که لە یلی ئاگرت بەردایە دل مەجنوونی خۆت
بۆیە وا ئیستاکێ دەمبیینی وەکو دوکەل "رقاص"
تا نەسوتینن لەشی خۆیان مەوادارانێ رووت
شوبهیی پەروانە لە خەوێ عەشقی تۆ نابن "خلاص"
دوێ و گەوهر کێ لە قولیی بەحر و دەریا دەری ئەکا
تانەکەن تەرکی وجود و "ماملک" نەوعی "غواص"
"صابری" دوێ دانە داپۆشە لە بەر چاوی عەوام
کێ لە قیمەت دوێ و گەوهر تێدەگا ئیلا "غواص"
ریش و پریچ و هەم عەمەل ناتباتە جەنەت تێبگە
تەوبەیی خالیس مەگەر بتکا لە (نارالله) "خلاص"
واز لە سەرھێنان و بۆ گەوهر لە بەحرا غەرق بوون
"صابری" نایێ لە دەستی هەر کەسی، ئیلا "غواص"

ئەو شۆخە

ئەو شۆخە کەوا موسحەفی عوسمانە بە "عارض"
عیسا نەفەس و یوسفی کەنعانە بە "عارض"
خورشیدە بە خاسیەت و لوقمانە بە حیکمەت
ئارام و شیفا بە خشی دل و جانە بە "عارض"

شمشیری بر روی فاتحی سدا خنده ق و خه ییهر
حه یدر سیفت و روسته می داستانه به "عارض"
نا حق نییه گول غه رقی عه رقی بی له به ره و روی
یارم که نه لئی "روضه" یی - رضوان - ه به "عارض"
چاکانی جیهان نازی نه کیشن به دل و گیان
ناز په روه و نه سکه نده و سولتانه به "عارض"
سایه ی له سه ری خه لقی جیهان لا مه ده (ری)
پر مه نفه عه و حکمه و دهرمانه به "عارض"
(صابر) به ده و دهر دی دلی چاکه وه نابی
نیلا به که سی حه زده تی لوقمانه به "عارض"
* * *
نه و شوخه که نارامی دل و جان به "عارض"
ته فسیری مه موو سوره یی قورثانه به "عارض"
غه رقی عه رقه میسک له به ر زولفی عه بیری
په ژمورده ده کا سونبول و ره یحانه به "عارض"
مه عنای روخی حوره که و شهر چی کراوه
بنواره که مه جموعی نمایانه به "عارض"
شهرمه نده ده کا "سه روو" به بالایی بلندی
"ماهی" به شوعاعی مه ی تابانه به "عارض"
که ی دی به سه ر نه م خه سته ی بیچاره خودایه
نه و خونچه له به شهریه ت و دهرمانه به "عارض"

موره به که مهر، له عله به لیو، سه رووه به بالا
بیچووه ئاسکه به چاو "روضه" یی رضوان - ه به "عارض"
دهرکه وتنی مایه ی فهره حی خاس و عه وامه
سهرداری هه موو له شکری سولتانه به "عارض"
بو چیمه دل و جانم نه گهر نه یکه مه قوربان
یارم که نه لئی یوسفی زیندانه به "عارض"
دهرکه وتنی بی هوشییه، ون بوونی نه خووشی
ته سکینی شیفا به خشی نه خوشانه به "عارض"
"صابر" که پهریشانه نه سووتی به شه و روژ
زولفی شه وه یا میهری دره خشانه به "عارض"^(۱)

سۆفی

سۆفی ده بی له وحی دلی ساده و سپی بی شیبهی "بط"
نه وسا رموزی موسحه فی رووی یاری ته فسیرکا به "خط"
نه ی موسته عید ده رسی له عیلمی عه شق نه گهر ته حسیل نه که ی
یه کسه ر علوم و ده فته ری "اثنی عشر" هاوینه - شط -
بو ده رسی دین ناکه یته بهر نه ی جی نوشینی پیغه مبه ر
برسیته وهك "جوع البقر" هه ر نانه نه یخه یته ناو "سبط"
تو "باغظ" ی مورشید مه به عه یبه له گه لیان زید مه به
تا حوبی ده رویشته مه یه ریگه ی خودا ناکه ی "غلط"

چاک پہ پڑھوی عالم نہ کہی ہر کاتبی زالم نہ کہی

ہر چاؤہ پڑی چالم نہ کہی لیدہی بہ گوشتاری "سقط"

عہ قلت لہ نحو سہرف نہ کہی (حفظ) ی کہ لام و حرف نہ کہی

بی دہرسی عہ شقت پی بلیم علمیکہ بی حرف و "نقط"

تا تو خہریکی غہیبہ تی بی ئیعتبار و ہہیبہ تی

گہر تالبی ئاسایشی خاموش و "صابر" بہ فقط-

بہو موسحہ فی حوسنت قہسہم

بہو موسحہ فی حوسنت قہسہم بی عہیب و شاذ و بی "غلط"

نہ گہرچی چوارن — وجتہید تہفسیری نازانن بہ "خط"

گولزاری حوسنی تو ئیرہم دل بولبول ئاسا "لاجرم"

زاری دہکا نہی "ذو الکرم" ناچیتہ نہو گولزارہ "قسط"

نہوعی بہشہر لہیل و نہہار گہرچی دہکەن مہیلی شکار

"صید" و نہچیری تون نہگہر پییان نیشاندہی خال و "خط"

روژی و تم نہی غونچہ لہب مہقسوودی دل کہی دیتہجی

فہرمووی مہگہر وہختی کہ خویناوی سروشکت بی بہ "شط"

(صابری) بہسہ گفتوگو تیکہل مہکہ مہردووبرو

گہر تالیبی یاری برو لادہ لہ گوشتاری "سقط"

سالیك ده بی دلی پاک بی

سالیك ده بی له وحی دلی ساده و سپی بی شوبهی "بط"
نه وسا ده بی سپری خودای تیدا بنووسن "خط به خط"
نه ی موسته عید ئوستادی تو به و جومله به حری عیلمه وه
چونکه سپری عه شقی نه بوو به و عیلمه وه خنکا له "شط"
هر کهس - سماع - ی مه دره سه ی عه شقی حه قیقه ت تا نه کا
ته رکیبی نه شیاکه ی ده کا بی عیب و نوقسان و "غلط"
نه حوت مه موو مه حویه ته سه رفت غم و بی سه رفیه
ئاداب و - منطق - ده ر نه خه ی ناکه ی به یانی عه شق "قط"
گر تو موسلمان ی له سه ر ریگه ی شه ریعت لا مه چۆ
روح و سه ر و مالت مه موو سه رفی مه ولات بکه "فقط"
شه خسی حه کیمانه وتی روژی به جی دی کامی دل
وا شیوه ن و زاری بکه ی فرمیسکی چاوت بی به "شط"
ناحق نییه نه وعی به شهر دیوانه وا رو بی خه به ر
که وتوونه کتو و دهشت و ده ر دیوانه حوسن و خال "خط"
له و مه دره سه ی پر وه سه وه سه سی ساله که سبی عیلم نه که ی
مانه ندی (طفل) ی نه بجه دی ئه رکان و ری دینت "غلط"
ئاداب و عیلمی مه نده سه هر (قیل وقال) ه و وه سه وه سه
تو وه رگره له م مه دره سه ده رسیکه بی حه رف و "نقط"
(صابر) به یار و ناشنا چاو و دلی بوو روشنا
حه مد و سه نا "یارینا" لیم دوور نه بی نه و یاره "قط"

(صابر) نه گهر تو ناره زووی دهرسی نه دیبی عشق نه که ی
عیلمیکه قهت حل ناکړی بی حرف و ئیعراب و "نقط"
(صابر) چیه هاواری تو پی خوش نییه دلداري تو
گهر هر زویانه یاری تو لاده له گوفتاری "سقط"
نور کس به ته حمید و سه نا چاوی دلی بوو روشنا
(صابر) نه بیته ناشنا دوور ناکه وی له و یاره "قط"

رؤښه و شهو

رؤښه و شهو "شمس و قمر" له و حوسنه وهر نه گرن "شعاع"
دولبه راتا "کل سر جاوز الأثنين شاع"
روو مه پوښه سهر زه مین تاریکه بی خورشیدی روت
نه ی جه مالی بی نه زیرت حیکمه تی مه جزو "نفاع"
یادی حوسن و عشقی چاوت هم حریف و هم شهراب
کافیه ئیتر له سهر مولکی جیهان ناکه م نیزاع
چونکه "دار المحنه" و دون په روه ره نه هلی هه موو
ناکس و بی شهرت و بهد خوو دین فروش و پر ته ماع
دوژمنی دنیا له گه له نه هلی شهره ف ناحق نییه
ته بی دونه وهك "جوعه ل" ده گری له بی نی گول "صداع"
هر که سی "فضل" و هونه رده رخا له بازاری جیهان
پی نه لئین یاساغه سه د لیره جه زای خاوه ن "مستاع"
(صابری) گهر عاقلی تی که له به دنیای دون مه به
مه رجه پای نه و زه هره، تو په یداکه تریاک کی "وداع"

توروحى

اقتاب از روى رخشانى تو ميگيرد شعاع
"لاجرم" بلا نوشينت جيهان گيرد "نفاع"
كائينات نه مپو غولامى تو به جان و دل نه كهن
چونكه تو روحى عالم ته ن "أطعنا" نهى "متاع"
تو كه غائب بى نه من ناچار نه كه م مه يلى گرین
خوركه گيرا "عالم الله" دینه گريان و فيزاع
له زه تى دونيا مه موو زه هراويه سهر تا قهدهم
(صابرى) خوت لاده گهر بووى به خاوانى "متاع"

پیتی غ، ف، ق، ک، ل

عشق پیری کردم

پیری کردم دهر و زامی عه شقی جانان ئه ی دریغ
توشی من بوو داستانی پیری که نعان ئه ی دریغ
مه حره می دس ناکه وی شه رحی غه می دل "بالتمام"
پی بلیم به لکو ده واکا دهر دی هيجران ئه ی دریغ
بولبول و گول شه مع و په روانه مه موویان پیکه وهن
من وهکو یوسف به تهنه ها چه پسی زیندان ئه ی دریغ
دل به دوتا هات و چاودیری که یا بینیره وه
با نه فه وتی میهنه تی کیشاوه بومان ئه ی دریغ
داد و فهریادم له لای ئه و شوخه ته ئسیری نییه
که رچی فرمیتسکم جیهانی کرده توفان ئه ی دریغ
تا به که ی قوربان بنالینم له ناو "بیت الحزن"
بونی جامه ی تو نه هات بو نووری چاوان ئه ی دریغ
مه حره می دس ناکه وی ئازاری دهر دی پی بلیم
روژ و شه و یار و چه کیمم بوته گریان ئه ی دریغ
ئه م هه موو گریانه یا (رب) بوچی ته ئسیری نه کرد
شیوه نم مانه ندی توفان خه لکی شیوان ئه ی دریغ
"صابری" لا تقنطوا" موژده ی ته وای دا به تو
حه یفه قه لبیت "مطمئن" نابی به قورئان ئه ی دریغ

بوعلی سینا

بوعلی سینا له سۆز و ناهی سینهم عاجزه
له م برینی بی دهوا حهیرانه لوقمان نهی دریغ
(طب) ی جالینۆس و لوقمان و نهپرستۆ موشکله
تیبگه ن له م عیله ته یاخود له ده رمان نهی دریغ
چاوه ری موژده ی نه سیم تاقه تم چوو بۆ نه هات
به لکو بیته قالبی مردوو دل و جان نهی دریغ
(صابری) هه ر چاوه پی جه ژنی (وصال) ی دولبه ره
کاشکی روژی ده بوومه قوچی قوریان نهی دریغ

عومری شیرینم له ریگه ی عه شقا رویی

عومری شیرینم له ریگه ی عه شقی یارا بوو ته له ف
دائیم دل ناموراد و پپر له نازار و نه سه ف
هه ر نه هاتی هه سره تی دووری له دل بیئیته ده ر
خاکی بهر پی نازکت بیتم به چاوا بۆ شه ره ف
دل له کن نه و چاوه خویندی ئایه تی " این المفر "
بساوه پی نایه به نه بروی تو ئیشاره ی " لاتخف "
شاهی حوسنی له شکر نارایی نه کا روحم چوو
به رچه م و موژگان و زولفی جومله وه ستاون به " صف "
شه و نییه شاهی خه یالی شاری سه برم مات نه کا
روژ نییه روحم وه کو شه ونم نه کا مه حوو ته له ف

من له بهر له رزینی دهس ته رکی سیواکم کردووه
تازه دهوران پیم نه لئې فهرموو شهراب و نای و دهف
ساقیا هاوړه وا غهم له شکرې هینامه سر
تو له گه ل مو تر ب وهره نه و دهس به دهف تو مه ی به "کف"
(صابری) تالیب به عهیش و له زه تی دنیا مه به
نا مورادی فخره بو نه ولادی سولتانی "نجف"

شه وکه سولتانی خدیائی

تا غوباری ریگه که ی دینم به چاوا بو شهره ف
چاوه که م بی مه یل و دل که یله له نازار و نه سف
شه وکه سولتانی خدیائی حمله دینئ سهری دل
نا په لئې مانه ندی حوزن و دهنکی چنگ و نای و دهف
چهرخی کونه پیری کردم تازه ئیکرامم ئه کا
ساقی و مه ی مو تر ب و چنگ و ره باب و نای و دهف
تا جووان بووم پیره دنیا کامه رانی پیم نه دا
پیری کردم تازه بوچی حه سرت و ناخ و نه سف
دولبه را له م خانه یی خوف و رجادا تا به که ی
چاو و نه برؤ نه م ده لئې "أین المفر" نه و "لاتخف"
له و برؤ که چ کردن و لیو گه ستنه روحم چووه
به نه قلم که و ته دلی وه ک به دری روخساری "کلف"
من که له و چاوانه دیتم ئایه تی "أین المفر"
نا بیهم سه د جار بلئې نه برؤت "تعال و لا تخف"

(صابری) سه‌بری نه‌ما وه‌ك توشنه‌گانی كه‌ربه‌لا
لازمه وایی سولاله‌ی تاهیره‌ی شاهی "نجف"

ته‌یری دلم

ئه‌ز قه‌زا ته‌یری دلم وا كه‌وته‌ نیو داوی فیراق
ناسکی روحم كه‌وته نیوی ده‌ستی "ضرغام" ی فیراق
ئه‌ی دریغا بۆ چه‌کیمی ئاشنا و میهره‌بان
یه‌ك به‌یه‌ك عه‌رزی بکه‌م ئازار و ئالامی فیراق
حالی ده‌ردم، ناله‌ نالم، ئه‌و كه‌سانه‌ تیده‌گه‌ن
زه‌هری هیجری چیشتبی، یا زامی سه‌رسامی فیراق
تابه‌که‌ی به‌دری جه‌مالت داده‌پۆشی به‌سه‌سیه‌تی
جه‌وری بی‌ پایان و هیجری میحه‌تی شامی فیراق
شه‌و نخونی خوشه‌ به‌و ئوممیده (صبح) ی ته‌له‌تی
ده‌رکه‌وی مه‌رچه‌نده‌ نا مه‌علومه "ایام" ی فیراق
(صابری) کۆتاکه‌ شه‌و نالین چونکه‌ وه‌سفی یار
ئینته‌ای نایه‌ و به‌ بی‌ پایانه‌ ئه‌نجامی فیراق

کوا موسلمانى بزائى چارم

يوسفى دلّ موزمه حيل ماوه له نيو بيري فـيراق
کوا موسلمانى بزائى چار و ته دبيري فـيراق
وه رنه سهيري به رقى تاه و ره عدى ناله و سه يلى ته شك
هر نه لى توفانه كهى نوحه له ته سيري فـيراق
بو عهلى سينا و جالينوس و لوقمانى حه كيم
عاجز و داماو و حيرانن له ته دبيري فـيراق
تا له توحفهى روومه تى نوسخهى عيلاجـم بـو نهى
خوشه وه نابى برين و زامى شمشيرى فـيراق
شيخى روفاعى به عيلمى جـهـلـهـلوتى (مشكله)
چارى دهر دم كا دهرم بينى له زنجيرى فـيراق
خور هلاتى سيبه رى ناخه يته سر سوتواوى روت
تهى به رى پى و سيبه رت قورسى ته باشيرى فـيراق
قـهـت ته باشيرت له سوتواوى له شى (صابر) نه دا
تا به كهى قوربان بنالينم له ته سيري فـيراق
تهى مه سيحا له ب بفرموو با به جارى عاله مى
شيت نه كه م يه كسر به تاه و سوزى دلگيرى فـيراق
واله دورى تو له پا كه وتم مه سيحا له ب به سه
دهستى "صابر" بگره با دهرچى له نيو بيري فـيراق

تا به که ی قوریان سروشک..۱

تا به که ی قوریان سروشکی خوین و ناله ی دهر د ناک
وهك خه یالت بی به چاو و سینه دا "روحی فیداك"
فه رموو، فه رموو ! عاشقانت وا به جان موشتاقی تون
گهرچی تو خوری نه وان شه ونم نه بن مه حوو هیلاک
خو به نوممیدی "وصال" ت وا حه یاتم بساقییه
وهرنه دووریت دهم به دهم دهمخاته گیتزای هیلاک
گهر به قه سدی کوشتنم هاتی دهم دهم دامانی تو
چاکی نازک هه لکه، خویناوی نه بی دامینی پاک
بمکوژه به لکو حه یاتی جاویدانیم دهم دهم کوهی
چاک نه چم بو چاکی چاکان چاک به دار و سینه چاک
وا بروی هینایه یهک یار لیو گه زانه یه عنی چی
پر حه زهر به "صابری" بی باکه با نه تکا هیلاک

خوری یا پەری...؟

ئەي شوعاي حوسنى تۆرۆشن دەکا تیرە مو غاک
خۆرى يا خۆرى و پەرى يا روحى...! ئەي روحى فیداک
فەرموو سەیریکە نەخۆشانت کە موشتاقن بە جان
با وجوودی ئافتاب هەرچی دەبی شەونم هیلاک
کاشکی رۆژیک دەهاتی دەس بە تیغ و خەشمناک
خۆم بە یەكجاری دەکرد خەلتان و غەرقى خوین و خاک
چاکی دامەن هەلکە با چلکن و خویناوی نەبی
چونکە جیی بالایە دائیم ساحیبی دامانی پاک
بۆ نمایش خۆی پیشاندا عومری خەلکی دا بە بـاـد
عادەتەن وەختی کە خۆر هەلدی دەبی شەونم بە خاک
چاوەکەم ئوممیدی وەسلێ تۆیە ساییەي ژینمە
با بەرەو زەردی نەچی روحم بە نێو ئەرواحی پاک
"صابری" تیفکرە یارت لیوی خۆی بۆچ گەستووه
یەعنی وسکت، ئەم قسە بی سەرفە نازانم بە چاک

شيخى تهكيه زل

ئەى شيخى تهكيه زل و خانومانى دىن بچوك
وھى پىرى دەعيە زل و گران جان و عەقل سووك
بۇ مەنفەعتت ئەچىتە پيشەوھ برا گەورەكەم
رۇزى سەخا ئەكەويتە دووا وەك برا بچوك
ئەمىرۆ بە بال و پەرى دەولەمەندى ئەفرى و سبەى
بال و پەرت لـ دۆزەخا ئەبى ھەلەپروك
چونكە خودا گرانى و حورمەتتىكى دا بە تۆ
لائىق نىيە پروانىيە ئىمە بە چاوى سووك
سەد كە ساحىبى دەرھەم و دىنار و شەوكتى
ویرانە باغ و زەراعەتى دىنت بە دۆك و شۆك
ھەرچەندە گفتوگوم خوش نىيە لە كن عوام
بۇ عىللەتى دەرۋون خاسترە لە "حب الملوك"
باوهر بكة قسەكانم ھەموو كۆك و بى غەشە
گەر عەببى لى ئەگرى وەرە بكۆكە چرووك
ھەرچى بلىم بە قەوم و بىگانە فوجئەتەن
نامادە لە سەر چۆك و ئەمدەنە بەرچەپۆك
ھەر پووكە پووكتە گويزى پووك ناشكى بـ پـووك
ئەى پىرى سەر سبى سووكە سووك مەكە لە دەورى بووك
خامۆش(صابرى)كە نەسيحت شەنە و نەما
نووسراوى خۆت بشارەوھ "مظروف" و سەر بلۆك

چاوی خە شمناک

بۆ نه چى روحم كه چاوم كه وته چاوى خە شمناک
خۆر مه لات و جى به جى بۆچى نه بى شه بنم هيلاك
فه رموو سه يريكه له ريگه ي عه شقى تۆدا عاله مى
عاجزو بيمار و ماته م بار و غه رقى خوین و خاك
تۆ كه رابوردى به سه رمانا، ده سم دامینى تۆ
چاكى نازك هه لكه ئالوده مه كه دامینى پاك
(صابرى) لىو كه ستنى نه و شوخه بى حيكمه ت نيه
يه عنى نالین و شكات و گريه نازانم به چاك

ئەى پیری ئیسك گران

ئەى پیری ئیسك و گوئى گران عه قل و حۆقه سووك
وهى میرى ته كيه زل و خـانهى دين بچووك
پووكت نه ما گوئى پووك مه نى به ده م به ده
بۆ پیر و ريش سپى جووان نيه تازه بووك
روئى تيجاره ت و ته مه ع خۆت به برا كه وره عه د نه كه ي
مه يدانى نوئىژ و جه ماعه ت نه بى بـه برا بچووك
شوكرى خودا شه و كه تى داوه پيـت و شوكه ته
بوستانى دينى تۆ به ره لايـه به دۆك و شوك
عاله م گرفتيان كردوه ناچنه سه ر حـه كيم
سه د كاشكى نه چوون و نه يانخوارد "حب الملوك"

نہم نالہ نالہ منالانہ کہ فہ خری پیوہ نہ کہن

بیئی نیعتبارہ نالہی مناللی نالہ فسوک^(۱)

(صابر) نہ گہر چی قسہ ت راستہ بہ سیہ تی مہ لئی

تہ عزیری ناس مہ کہ لہ مہ ساکین تا مـ لـوک

عاشقان

عاشقان مہ دھوشی تہ نسیری خہ یالی حوسن و خال

(فارغ البال) ن لہ تہ نسیری ہر ثافات و مہ لال

عاشقان مہ سستی موتالای دہ فتری (صنع) ی خودا

عاقلان غہرقی جہ مال و سورہ ت و مہ غرووری مال

عاشقان بیمار و دووری یار و بیی سہ بر و قہ رار

عاقلان جوملہ (صحیح الجسم) و مہ سرووری ویسال

عاشقان پہروانہ ئاسا دوزمنی جان و وجـود

عاقلان تہن پہروہر و سووتاوی گرد و کوشی مال

(صابری) بیی خوت بناسہ عہ قل و عہ شقت کامہ یہ

عاشقیکی ترسنوک و عاقلی بیی حال و مال

۱ - نالہ فسوک: کابرایہ کی ہیچوپوچ و بیی دہ سہ لات و بیی خیر و نایاغ بووہ.

بیابانی دل

(بحمد الله) بیابانی دل نه مسال
په له ی لیداوه بی مانه ندو (أمثال)
به پاچی تاعهت و جووتی ریازهت
موبه پا بوو موهه پا بوو له نه و بال
که خالی بوو له به رد و خاری نه غیار
مه قامی یاره پر ثالتون و کوتال
وه کو (باغی نیرهم)^(۱) خوش و دل نه فزا
نه مامی عه رعه ر و هم سهر و شمشال
به دائیم پر فریشته و بی شه یاتین
له کن ته عریف و نه وصافی زوبان لال
مه میسه بولبولی روحم نه خوینئ
له نیو گولزاری دلدا (فارغ البال)
ده می روحم که شیرین بوو له مه ولا
مه سه لمینه له دل بگرم قسه ی تال
که من مه سستی شه رابی عه شقی یارم
به سه ریه سستی نه که م نیزهاری نه حوال
دل و دینی رف — اندم شوخ و شهنگی
به غه مزه ی چاوی بیماری له بی نال

۱- شه دادی کوپی عاد داوای خوایه تی نه کرد، داوود پیغه مبه ر داوای لی کرد که خوی یه کتا بپه رستی و به لینی به هه شتی پیدأ، به لام شه داد له جیاتی نه و به هه شته باغ و کوشکیکی دروست کرد که به ناو بانکه به (باغی نیرهم — إرم ذات العماد) به لام کاتی که ویستی بجیته ناوی گیانی ده رچو.

نیت زاری ئەکا تاجر بە نـاچار
ئەگەر چی جەردە ناکا رەدی کوتال
لە لاشە ی پێسی دونیا لادە (صابر)
دەنووک نادەن لە چاوت سەرگەپ و دال
عەجەب شیوەن ئەکە ی بۆ بەرگ و نانت
چ بێ باکی لە بۆژی مەرگ و ئەوبال
عەمامە ی پاک و پڕ پێچت دەلیلە
دلت بێ غەش نییە ئە ی شیخی بەرمال
بە ریش و پڕچ و تەسبیحت تەواوی
نمازت ناتەواوە ئە ی کوپی خال
ئەگەر مەردی، لیباسی زوهدە بەرگت
لە بۆ ژن چاکە سورمە و خامەکی ئال
وێکو زەر خالیس و بێ غەش بە قوریان
وێگەر نە ئەتخەنە بۆتە ئەبی قال
لە بۆتە ی ئاگری دۆزەخ بترسە
بە ملیۆن پیاوی تیدا بۆتە زوخال
ئەگەر تۆ تالبی دونیای لە گەل سەگ
گەلی جار تووش ئەبی شەرپ و دەمەقال
لیباسی زوهد و تەقوا بێنە مەیدان
مەتالینە لە خۆت بەرگی شەرپ و شال
قسە ی پیاوانە نازانم بڵێم چی
دەسم پێکردوووە وەک شیت و مندال
لە بۆتە ی یار (صابر) بۆر بترسە
گەلی خەلکی لە ناودا بۆتە زوخال

ولاتی دن پہلے ہی داوہ

ولات و شاری و دیہاتی دل نہ مسال
پہلے ہی لیداوہ بی مانہند و (امثال)
به پـاچ و بیلی تهقوا و ریزاہت
(مبرا) بوو له دړك و داللی نه و بال
موہرایہ به جووتی زوہد و تهقوا
به سی گاسن نرایہ باغی شمشال
مه لائیک سہف به سہف بۆ باغہ وانی
که ناموشۆ نه کهن په یوہستہ و خوشحال
مه جالی تہنگ و باری سہنگ و بی رہنگ
شہیاتینی مہموو ماندوو ووی حال
خہ یالی خام نه کھی کورتہک نه کھی نہ قد
خہ یالی خام مہکھ نهی شیخی بہ رمال
له بۆتہی نار و ئازاری جہ مہنہم
بترسہ خہ لکی تیدا بۆتہ زوخال
به پاچی زیکر و خاری (ماسوی اللہ)
برژاو وشک و سوتا شوہی زوخال
مه لائیک ماتووہ دہیکاتہ زہرعات
که بیبینی دہبی حہیران و خوشحال
مہتاعی چاکہ مہقبول و بہ قیمہت
که لائیک پادشابی نهی کھسی خال
له بۆتہی یار (صابر) پر حہزہر بہ
به ملیون خہ لکی تیدا بۆتہ زوخال

عاشق و عاقل

عاشقان دلیان به دائیم پپر خه یال و پپر مه لال
بویه رۆژ و شه و ده کهن به حسنی جه مال و زولف و خال

عاشق و عاقل نه گهر چی رهنگ و سوره تیان یه که
مهریه کی تامیکی تیدایه تورنج و پورته قال

عاشقان نالان و بی سهر و قهرار و گوشتوگو
عاقلان دلشاد و خوهره نیکته دان و خوش مه قال

عاشقان مه جنونی دووری لهیل و بیمار و زه عیف
عاقلان ساغ و سه لیم و شاد و مهستی خهت و خال

عاشقان په روانه ناسا سهره نه کهن جان و وجود
عاقلان (صابر) گه لی کوشش نه کهن بو (جمع) ی مال

پیتی (م) ، (ن)

رؤئی کہ نہ بینم رووی یار

رؤئی کہ نہ بینم قـــمہری رووی دلارام
روحم لہ جہ سہد دہرچو وہ بی شک لہ دل نارام
لہ یلی کہ لہ توئی خہیمہ وہ تیریکی لہ من دا
لہ و رؤژہ وہ مہ جنون سیفہ تم مائیلی سہ حرام
چاوی بہ ئیشارہ تہ لہ بی کردمہ قـــاپی
(حاجب) بہ حہ قارہ ت دہری کردم وہ ریگپرام
بہ و ناوکی موژگانی بہ نہ برؤیی کـــمانی
(وقاص) ی زہ بوون کردوہ ہم رؤستہ م و بہ ہرام
ئہ و رؤژہ ئہ گہر روو بنوینی لہ شکارا
ٹاھوویی بہ روو شیریں نہ پو وہ حشی ئہ بن پام
بیستومہ سبہی دیتیہ سہرینم بہ تہ بابہ ت
ئہ مپو کہ سولیمان و کہ ئہ سکہ ندمر و دلارام
لہ و ساوہ سہ نا خوانی تو وا بو تہ وہ زیفہ م
سہد شوکری خودا کافیہ بو وہ جہی ئیدارام
عومریکہ لہ ریگہی سہ فہر و کہ عہیسی رووتم
وہ ستاوم و بہ ستومہ لہ تہ وانی تو ئیحرام
لہ و ساوہ جگہر خہ ستہیی شمشیری برؤتم
بہواکہ غہم و دہرد و بہ لا نابیتہ ئـــارام
سوونی غہمی تو گہ ندمی دلمی بـــہ تہ لہ فدا
نانی غہ زہ لم شاہیدہ بی قـــووت و بی رام
ہم چہ ندہ کہ (صابن) نیہ تی خزمہ ت و تاعہ ت
ئہ ممہ بق دوعا خوانی ئہ و دولبہرہ خیرام

وهره جانا

وهره جانا به لا گهردانی روویی دل فریبت بم
 مهتا که ی دل نه خوش و چاوه پئی چاوی طبیبیت بم
 مهتا که ی ئینتزاری چاوی عه ییار و طبیبیت بم
 نهوا کردم منیش بیگانه با ساتی (قرب) ت بم
 نهوا چاوم به شاپوهوه نهوا روحم له سهر لیوه
 مهتا که ی عاجز و بیماری چاوانی غه ربیت بم
 ره قییم دی له بهر پیتا وتم خۆزگه م به خۆی جانا
 که تو گولبی به قوربانی مه موو خار و ره قیبت بم
 به سهران و - تفرج - چویه نیو گولزاره وه جانا
 به سهر گهردی گول و گولزارو نه غمه ی عه نده لیبت بم
 ئیشاره ت کردم (عود الصلیب) په یدا که ترساوی
 فیدای غه مزه ی ئیشاره و په نجه ی (عود الصلیب) ت بم
 وتم که ی دئی و فهرمووت (یا نصیب العلم عند الله)
 مهتا که ی دل به داغ و ئینتزاری - یانصیب - ت - بم
 وهره (انت و حلیبک) خو سهرم دانا له ریگه ی تو
 ته بیبا تا به که ی ههر چاوه پئی مشتی زه بیبت بم
 ده میکه تن نه خوش و چاوه پیتم بی عیلاجم که
 به لا گهردانی نوسخه و شهربه تی چاوی طبیبیت بم
 به شه و وا شه معی نه غیاری به روژ بنوینه رووی یاری
 به زه پهی پرته وی خورشیدی حوسنی دل فریبت بم
 وتم که ی دئی و فهرمووت یا نصیب خو ههر به ئومیدم
 فیدای هات و نه هاتی سوبح و شام و یا نه سیبت بم
 وتی (صابر) له به زمی عوشره تا سینه (مجم) که
 وتم فهرموو به قوربانی بخور و عود - طیب - ت - بم

مہرحہ با لہ یاری شلخ و لاهو چاو

مہرحہ با نارامی گیان و روشنائی چاوہ کہم
شلخی کہو رہفتارہ کہم عہ بیار و لاهو چاوہ کہم
تہی برق شمشیر و لیو مہرجان و پەرچہم خاوہ کہم
قہ نہ مامی عہ رعہر و رومہت تری کاژاوہ کہم
دولہہری گول رہنگہ کہم تہن نازک و دل سہنگہ کہم
نازہنن و شہنگہ کہم مہست و خودا پیداوہ کہم
یا خودا زوو بیتہوہ روحی رہوان و نووری چاو
یہ عنی کہو رہفتارہ کہم دل نازک و توراوہ کہم
مہستہ کہی مہی توشہ کہم سہرہست و - مشرب - خوشہ کہم
جان و عہقل و ہوشہ کہم مہستور و روو پوشراوہ کہم
گوفتوگو شیرینہ کہی مایہی حہیات و ژینہ کہم
جوین و بوغز و قینہ کہی چای و جفارہ و قاوہ کہم
ہاتن و دہرکہوتنی دہرمانی دہرد و زامہ کہم
خاکی ریگہی سوورمہیہ بؤ نووری مہردو چاوہ کہم
تابہ کہی چاوہ بہ سہر شارپوہ بی مہیہات ہات
ناگری نہ کوژایوہ کورہی دلی سووتاوہ کہم
یوسفی "مصری" تہ ماشایہ کہ حالی (صابری)
پیرہ دل سووتاوہ کہی کہنعانم و بی چاوہ کہم

رہمیکے خودا بیٹنہ دل

رہمیکے خودا بیٹنہ دل تھی روحی شیرینم
دوا گیانمہ فہرمو قہدہمی بیٹنہ سہرینم
دہستی بخہ سہر جہرگ و دل و زام و برینم
بہو دہستہ بلوورینہ وہ گوتاکہ گرینم
بہو روومہتی دہرکہوتنی تو جہژنمہ قوریان
تھو روژہ کہ لیم غائیبی غہم بۆتہ قہرینم
تھو روژہ لہ چاوم ون تھبی زہرد و زہ عیفم
ہہرچہندہ نزیکم تھکہوی سوور و سہمینم
جانا سہبہبی دووری و شیرینی تویہ
فہرہاد سیفہت و کۆمکەن و تھلبیسہ شینم
بنواریہ ناوینہ لہ ئازارم ئزانی
تہدبیری دلی پیش و لہ سہد جیوہ ہسیرینم
(صابر) کہ گولی روومہتی توی دیی قہسہمی خوارد
(فارغ) لہ گول و گولشہنی فیردہوسی ہسیرینم

به تاجی پادشا نادم

کلاوی سهر درپاوی خۆم به تاجی پادشا نادم

که لاوهی دوکه لاوی خۆم به قه سر و گه نجی شا نادم

پالاوی سهر به کشمیشی قه قیری یه عنی ئاسایش

خودا بیدا له مه ولا روو به ترشی و شۆریا نادم

که لاوی^(۱) خۆم به دهستی خۆی گولاوم لسی بیه رژینی

ئیترا حاشا و که لا دهس له داوینی (صبا) نادم

به خوینی جیفه به رگی زاهیدی ئالوده که م شیتیم

به ته و فیقی خودا دینم به (دوونان)^(۲) و عه با نادم

کللی (صابری) قاپی مه موو مه قسودی مه لده گری

(بحمدالله) به دهس گرتوومه په نجی خۆم به با نادم

۱- به واتای لاو دیت وه به واتای ئهستیل که ناوه که کهلی کردوه و دیته خواره وه.

۲- واتای ناکهس ئه به خشیت، وه مهروه ها دو پارچه یا دوو پاروه نانیش، ئیشاره ته بق هه دیسی

(ییبیعون دینهم هرض من الدنيا قليل).

یاروتی گوئی رووخسارم ئەنوینم

وتی یارم لە جهناتی گوئی رووخسارم ئەنوینم
هه موو شه و تا سه حەر بۆیه وه کو بولبول ئەنالینم

له مه غریب رۆژ هه لات ئەم شه و وتم رهنگه قیامهت بێ
موسلمانان مه کهن مه نعم نه ما عه قل و دل و دینم

به غه داری دل و جهرگی بریم و پیم ئەلێ: مه گری
نه وایشای فرمیست بکا ته قبیلی داوینم

له ترسی سۆز و ئاهی ئاگرینم موشکیله عه قلم
بدا ریگا که ناوی نازکت بۆ ناوی دهم بێنم

به چاوی مه ست و مه خمورت ئەوهنده مه ست و مه سروورم
له سایه ی تۆوه وهك شیرێ ژیان زنجیر ئەشکینم

به ئومیدم له حالی نه زعدا تۆ بییه بالینم
که تۆ بخوینی یاسینم ئەکهن حۆر و مه لهك شینم

به زستانی فیراقت (صابری) وهك پایزی زهرده
به روخساری به هارت ئاهی که رمم شیبهی هاوینم

چی بکھم...؟

کہ نووری تہ لعتی یارم لہ توری دل برا چیبکہم...؟
تہ نووری میجنہ تی دووری لہ سینہم ھ لگرا چیبکہم...؟
ٹ ھوا چوو بۆ سفہر لہ یلا بہ جیماوم لہ بن کہ یلا
دل ھے مہ جنوون بہ واوہ یلا بہ دویا ھ لخرچا چیبکہم...؟
ھہ تاکو تاقہ تم مابوو ھہ موو غہم نان و ھ ھلوا بوو
کہ خانہ ی سہ برہ کہم سووتا کہ پەردہ ی دل درچا چیبکہم...؟
بہ ئہ مری حق قہ لہم بۆ ئیمہ ھہر دہرد و غہمی نووسی
ئہ گہر شیوہن نہ کہم س ھ بر و قہ رارم لیبرا چیبکہم...؟
قہ لہم روژی ئہ زہل بۆ ئیمہ ھہر دہرد و غہمی نووسی
ھہ موو روژ گہر نہ نالینم لہ ناو خاک و قورچا چیبکہم...؟
ئہ گہر چیی شین و نالینم لہ کن تو پارہ یہ ناکات
لہ دووری تو ھہ موو شہ و خ ھو لہ چاوانم زپا چیبکہم...؟
لہ باغی عومری خۆم و حوسنی تو بی بہ ھرہ بم تاکہ ی...؟
لہ بہر دہر گامی تو ھہر دابنیشم ل ھم قورچا چیبکہم...؟
بہ بہرگی تازہ وہ ھہر کہس ئہ بینم مہست و مہ سروورہ
ھ ھہ میشہ قانع و (صابر) لہ تقوی بہرگی شپا چیبکہم...؟

به چاوی مه ست

به چاوی مه ست و بیماری نه خوشم
نه ماوه نیختیار و نه قل و هوشم

به زامیر گهرچی مسکین و فه قیرم
له باطن دا دوپ و مهرجان فروشم

دوپ و مهرجان چیه یه عنی دل و جان
به چاوی تو له چاو نه رژتته کوشم

نه گهر تو موشته ری مهرجان و دوپ بی
به گیانی تو وهره مهرزان فروشم

نه گهرچی عاجزو بی دهسته لاتم
به جان و دل به قوریان تی نه کوشم

مه تا کو تو نه یه ی ته سکینی نای
به روژو شه و ده میکه غم نه نوشم

گه لی نالاندم و سودی نه به خشی
له مه ولا (صابر) و مات و خه نوشم

خودا ھاواره

خودا ھاواره ئه م شه و دولبه رم لی دابرا چی بکه م
شه راره ی ناگری دووری له سینهم مه لگرا چی بکه م
له بهر دهر دو غه می یارم نه خوش و خانه بیزارم...
وه کو مه جنون دلم بو چول و سه حرا مه لخره چی بکه م
خودا روژی نه زه ل گریان و قورپیوانی پی به خشم
به نه مری حق وجودم مه لئه کیشم له م قورا چی بکه م
قه له م روژی نه زه ل بو ئیمه هه ر دهر دو غه می نویسی
مه مو روژ گه ر نه نالینم له ناو خا کو قورا چی بکه م
قسه ی بی فائیده و بی جی زه روره ت پیم نه کا نایکه م
نه گه ر گریه و فوغان ناکه م که نارامم برا چی بکه م
مه مو عاله م به بهرگی جه ژنه وه سه رمه ست و خوش حاله
نه گه ر قانع نه بم (صابر) له نیو بهرگی شپا چی بکه م
نه گه ییه دامه نی حوسنی مه ناسه ی "صابری" یاران
له دونیادا به بهر ناوی که من زه نگم زپا چی بکه م؟

پاپانه وه له یهزدان

خودایا عاجزو بئی دهسته لاتم بگاته باره گامی تو شکام
سه راپا غه رقی عوسیان و گوناام عه فو فهرمو گوناامو (سینات)م
به دهستی دهرده وه غایهت زه بونم به حه ول و قووه تی تو یه نه جام
نه گهرچی دهرده که ی من بئی ده وایه له کن تو سه هله (حلی مشکلات)م
خه زینه ی په حه تی تو بئی شوماره منیش مسکین و موحتاجی زه کام
له شوکری نیعمه تی دهرچم مه حاله وه کو (صابر) مه تا روژی مه ماتم

چاوت به کینایه توتی پیم

چاوت به کینایه توتی بیّ وه قتی زه کاته
موژه ت به سه راحت له منی دا وه ری گپرام
دویننّ ووتی ئه ی خهسته سبه ی دیمه عیاده ت
هه ی هه ی که چ به زمیکه ده لئی خوسره وو دارام
(صیاد) به سه د حيله ده که ن (صید) ی نه چیران
مه جموعی به یه ک غه مزه یی ئه و چاوه ده بن رام
بیّ ره بتیی شیعرم سه به بی گه ندمی قسه له
سوونی غه می لیداوه بیّ قووه ت و بیّ رام
(والشمس) ی قه سه م (والقمر) ی روئی دلارام
روح له به ده ندا نییه "بالله" له دل ئارام
روژئی له توئی پی په رده وه تیریکی وه شانده لیل
له و کاته وه مه جنون سیفه ت و عاشق و شه یدام
فرمویه که حازربه شه وی دیم و نه خوشم
راوهسته له سه ره یته تی (حجاج) له ئیحرام
بیستومه که پرسویه له ئه حوالی نه خوشیم
له و ساوه چ خوشیمه ئه لئی شاهی بوخارام
هر چه نده که پایانی نییه بادیه ی عشق
مه داحیی تق کافیه بق وه جهی ئیدارام
له م مه زره عه (صابر) نیه تی که شتی عیاده ت
ئه مما به دوعا گزئی بیی ئه و شافیه خه یّرام
(صابر) تق ئه گهر عاشقی نازار و جه فای دوست
وه ریگره به شوکرانه وه هر وه ک گولی ئیکرام

دهستی بخه ره سهر دلم

جانا وهره دهستی بخه ره سهر قه لیبی حه زینم
دواگیانمه (تالوکه مه) کووتا که گرینم
بنواریه ئاویته ئه زانی چیه دهر دم
ئیحسانه که چاکه یتیه وه ئازار و برینم
مه رچه نده که بی رهنگ و له پو زهر د و نه خوشم
مه رله حزه به یادت قه له و و سوور و "سه مین" م
عومریکه گلارومه ئه ی یاری شیرینم
ره حمیکی خودا بیته دل و بیتره سرینم
بنواریه رهنگم که عه لاماتی دیاره
وه جهی چیه شه و تا کو سه حرشین و گرینم
نایدیم به هه موو نیعمه تی فردیهوسی سه عاتی
ئه و روژه که تو یاری وه فادار و قهرینم
فه رهاد سیفیه و (دائم الاوقات) له کتوم
ئینساف و وه فا عه یبه له لای یاری شیرینم
(صابر) له فیراق و ئه سه فی خپوه تی له یلا
ناشوفته و مه جنون سیفیه و ئه لیبسه شینم

له هه وری دل

له هه وری دل په یا بوو باد و بهرق و ره عده که ی جاران
فواره ی چاوی من فرمیسک نه پښتن هر وهکو باران
له تاوی ناگری دووریت نه ماوه سه بر و نارام
به سهر نه م ناگره ناوی له ری پیغه مبه را یاران
نه گهر نایاتی قورخانه نه گهر مه نگوینی لوقمانه
په یاکه ن گورج و نازانه له دهشت و شار و بازاران
خودایه تو حکیمی (حاذق) ی بۆ خاتری قورخان
شیفایه زوو به زوو نازل بکه ی بۆ دهردی بیماران
له بهر له یلایه مه جنونم له بهر شیرینه فرهادم
مه که ن مه نعم له گریه و شیوه نی سارا و کۆساران

شعر و دینم دی له خه ودا

له خه ودا شعر و دینم دی نه گریان
به دهستوری که مردوو بی پدهریان
که چاوم که وته شین و باوکه پویان
دل و جهرگم له تاوا بونه بوریان
نه گهر چی دل رهق و غهرقی گوناوم
منیش بوومه شهریکی دهردی سهریان
له پاش نه م شیوه ن و گریانته پرسیم
که چی بوو باعسی دهرد و که دهریان

جہا بیان دا بہ دہنگی نہرم و مہ حزنون
لہ بہر نازار و سووتاوی جگہ ریان
برادہر تہ عزیزی شیخ و مہ لایہ
لہ دنیا دا نہما شوین و تہ سہ ریان
کہ تہ ملی دین نہ ماوہ تہ ملی دنیا
مہ موو دوورن لہ تہ مری پیغہ مہ ریان
چرا بکوڑیتہ وہ تاریکہ دنیا
پدہر مردو مہ تیو ما رووت و عوریان
نیر بی حورمہ تی شیخ و مہ لایہ
(خصوصاً) عالم و میزہر لہ سہ ریان
تہ وان بوون قہ دری شہر و دین بزائن
نہ مان و شہر و دینمان قوپ بہ سہ ریان
موسلمانن تہ میستا نیسم و رہ سمہ
پہریشانن بہ خزمہ ت گاو و کہ ریان
پہ نا بہ خوا لہ شہری تہم زہ مانہ
زوبان بگرن نہ بن تووشی زہرہ ریان
لہ تہ بنائی زہ مان دل ہر تہ شیوی
نہ زیک و دوور حہ زہ ریان تا سہ فہ ریان
بہ شہریہ و شوریا رازیبہ (صابر)
بہ شہر بابینہ شہر دووری لہ شہر ریان

به یانیانی و تم نهی نازنین

سبه یانیانی و تم نهی نازنین و شامی لیو نالان
گوناهیکی نه بوو دل داوی زولفانت له پی نالان
هه زار نیفتاده له و مهیدانه وریا بوونه وه و تیان
نه مه شوینی که پ و لالانه نه ک بی نه قل و منالان
هه موو زامار و خاموشین هه موو هوشیار و سر پوشین
وه گهر نه شوبهی کویری بی عه سا نه پمیه نیو چالان
نه گهر تو شیخی به رمالی به نیمه ناکرئی حالی
گه لی که س هات و تاویدا و نه سپی زینی دامالان
نه گهر خو تو خودا ناسی وه کو ماسی که پ و کاسی
وه نیلا وه که سه کی پاسی، چیه نالان له دهر مالان
به رهنگ و ریش دهر ویشی به خولق و خو به د نه ندیشی
عه جه ب نه سپیکی سه رکیشی خودا بتخاته ژیر پالان
گه لی که س (صابری) له م ناستانی یاره هات و چوو
به هیواشی و بی دهنکی نه گریان و نه یان نالان
هه موو که س (صابری) له م ناستانه به هره وهر نابی
مه گهر بیدهنگ و خاموشان و رووت و بی سهر و مالان

دهشتی سینه

له دهشتی سینه هه لگیرسا بلیسهی ناگری جاران
عیلاجی ناوی ته دبیری له ریی پیغه مبه را یاران
ئه گهر ته عویزی دهرمانه ئه گهر ته دبیری لوقمانه
په یا گهن گورج و ئازانه له دهشت و شار و عه تاران
له تاوی ناگری دووری به غایه ت دل پهریشانم
خودایه زوو بنیری تو چه کیمی دهردی بی دهرمان
شهراره ی ناگری کوورده ی دهروون نه کوژایه وه ئه سلا
که فرمیسم به دهشتی سینه دا ئه پژی وه کو باران
دوعا یا (طب)ی جالینوس موفیدی شهرعی یا کابوس
له دهردی عاشقان مه عکوس ئه بی دهرمانی عه تاران
له تاوی ناگری دووری سه بووری دل نه ما ره بی
سه به ب سازی بکه ی هر تو چه کیمی دهردی بیماران
عه جایه ب ناگری سینه به فرمیسم نه بوو ساکین
که (صابر) سهیلی ئه شکی وا ئه بارینی وه کو باران

روژیکیان شهرع و دینم دی نه گریان

که روژئی شهرع و دینم دی نه گریان
به هر دوو دهست به ربوبونه سهریان
له تهئسیراتی شین و باوکه روژیان
برینی قهلب و ئازاری جگه ریان
وتم چیتان به سهرهات ئه ی عه زیزان
نه مابو قووه تی سه مع و - به صهریان -
خولاصه تیگه یشتم ما جه رایان
به جاری قهلب و جه رگم بوونه بریان
که وتیان : ماته می شیخ و مه لایه
مه تیو ماوین و بی خاوه ن و عوریان
ئه وانه کۆله که و فانتوسی دیـن بوون
له دونیادا نه ما شوین و ئه سه سهریان
_ عموما _ مونکیری سادات و ده رویش
_ خصوصا _ جینیشینی پیغه مبه ریان
وتم : فهرموو شه وی میوانی من بن
دهستم هاویده سهر ئه ستۆ و سهریان
رجام لیکردن و سوودی نه به خشی
منیش بوومه شهریکی ده ردی سهریان
قه سه میان خوارد ناچینه ولاتی
نه زانن شهرع و دین و پیغه مبه ریان

په نا به خوا له شه ږي پياوې ته حمه ق

دياره (باطن) و زامير و زهره ريان

بخوینن نایه ته لکورسی سی مهنه ره

له سهر کورسی نه کهن قانون له بهرین

وہرہ (صابر)مہ بہ ویلڈاشی جاہیل

موبه پابه له نه خلاق و سه قهريان

چند بیت از دیوانی صابری

بیتی و ه

یادش و نه فریادش "تاریک و تاریک" به چهره و پای و پای نا
و حالش و نه فریادش و نه فریادش و نه فریادش و نه فریادش
یادش و نه فریادش و نه فریادش و نه فریادش و نه فریادش

یا رهب

یارهب په ناه نییه غهیره ز په ناهی تو
به سه د گونا ه وه رووم کرده باره گاهی تو
نومید نه کهم به عفو خه تام داپوشی
تو پادشاه و من به ندهی روسیاهی تو
عومری خدرو مولکی نه سکه ندهرم گهر ده بوو
سهرقم ده کرد به خودا هه مووی له راهی تو
نا شاره زام و ناشنایه نییه ده سم بگری
قهیدم بکا له دهفته ری تیپ و سوپاهی تو
یا رهب بگاته دامه نی ناشنا دهستی (صابری)
(ثانی) به جاهی نه نبیا نه وهل به جاهی تو

برینم کارییه ئەم شەو

شەهیدی خەنجەری عەشقم، برینم کارییه ئەم شەو
 لە بەر چاوم عەجەب "نیل و فرات" ئی جاریه ئەم شەو
 لە سەردا سەیلی ئەشکم هات و خانەیی سەبری روخاند
 "مهندس" عاجز و حەیرانە لەم میعماریه ئەم شەو
 رەفیقان ئاوی تەدبیری وەیا قورسی تەباشیری
 سەرپا جسم و جانم، ناگری لێ باریه ئەم شەو
 لە دووری یوسفی سانی میسالی پیری کەنعانی
 مەدینە "مصر" و جان و دل لە شین و زاریه ئەم شەو
 ئەما سەبر و دل و جانم جنون و سینە بــوریانم
 بە لوقمان ناگری دەرمانی ئەم بیماریه ئەم شەو
 طبیب و خویش و بیگانه هەموو لەم دەردە حەیرانە
 نە دەرمانی نە تەدبیری نە کەس هاوارییه ئەم شەو
 خەزانی غەم گلاپیزانی خستە باغچەی عەیشم
 لە بەرگی خوڕەمی نەخلی ئومێدم عاریه ئەم شەو
 خەتا بارم مەکەن خزمینە لەم گریان و نالینە
 جگەر سوتان و دل برژانی من ناچاریه ئەم شەو
 کەسی مەجنونی لەیلایە نەبی لەم حالە تیناگا
 ئەگەر چی عیقلەتی من دوور لە یارم هاریه ئەم شەو
 لە شەرحی شەمسی رووت دەرسی بخوینێ موسستە عید فەورا
 مـودەپرس هەم مەهوود هەم موجاز و قاریه ئەم شەو
 ئەگەر چی رووت و موحتاجم رفاندی جـەردە تاراجم
 بحمد الله دوو و مەرجان لە دەورم بارییه ئەم شەو

به یانی حیکمت و ئادابی دهرسی شهر شه مسی روی
له کن عه للامه ئیزهاری بکا فه نزاریه ئهم شهو
گه زانی عه شقی لیدا "صابری" با موسته حقی بی
به چنگی شاهبازی عه شقه وه پاساریه ئهم شهو

رۆژ و شهو

بۆ چه کیمی تیگه یشتوو ئینتیزارم رۆژ و شهو
شیوهن و گریانه دائیم ئیش و کارم رۆژ و شهو
رۆژ خه یالی روومه تی شهو یادی زۆلفی نایه لن
خواردن و خهوتن نییه سه بر و قه رارم رۆژ و شهو
من له خۆشی وه عده که ی یه که له حزه ئارام نییه
(انتظار) و کاتبی له ییل و نه هارم رۆژ و شهو
خۆ له شمشیری برۆ و لیوکه ستنت باکم نییه
خۆت ده زانی بی شعورو بی و یقارم رۆژ و شهو
گه ر ته ماشاکه ی له ئاوینه دیاره عیله تم
خۆ به بی حیکمت نییه به حرکه نارم رۆژ و شهو
ئه ی پهری روو، تو به شمشیری برۆ ترساندمت
هاته وه سۆ کۆنه زامی سالی پارم رۆژ و شهو
باوه پت بی سووره تی تو وا له دلما نه خشی به ست
زیکر و فیکری حوسن و خاله که سب و کارم رۆژ و شهو
یادی تو دائیم برینی (صابری) دینیته سۆ
یه که هه وایه زامه که ی نه مسال و پارم رۆژ و شهو

دل

دل نه خوش و زامداری دهردی یارم رۆژ و شهو
 گریه و شینه له باتی که سب و کارم رۆژ و شهو
 رۆژ و شهو دینن خه یالی حوسن و زولفی بۆیه وا
 بی قهرار و (غصه) بار و بی و یقارم رۆژ و شهو
 یا به ئومیدی و یسالم یا له بهر دهردی فیراق
 وا ده می شاد و زهمانی بی قهرارم رۆژ و شهو
 رۆژ و شهو تهفسیری ثایه ی حوسن و زولفی یار نه کهن
 وا که می قهرهاد که مه جنون وارم رۆژ و شهو
 شهو له بهر عیدی و یسال و رۆژ له ئازاری فیراق
 خوا بو خوراکم نییه سهبر و قهرارم رۆژ و شهو
 پیی وتم: مهگری که ئازاری دلت ساکن نه بی
 هاته وه سو کۆنه برینی سالی پارم رۆژ و شهو
 له و ده مه له فزی که جاری بوو له چاوم سه د هه زار
 جوگه له ی خوین جارییه به حر که نارم رۆژ و شهو
 خوی نوان و لیوی که ست و لیم بزر بوو فوجنه تن
 فه تحی کرد و روحی بردو (غصه) بارم رۆژ و شهو
 دهستی نایه سه ر دلم پرسی له نه سبابی (مرض)
 تیگهی وایده دا - نبض - و ده مارم رۆژ و شهو
 خو له ناو ئاوینه واهه علومه دهر دو عیله تم
 - انتظار - ی ره حمهت و دهر مان و چارم رۆژ و شهو

چاوی نالۆزه برۆی جولانه وه لیوی گهزی

په نجه ده بزئوی شوکر مهسته خه سارم رۆژ وشه و

چاوه پیمه چونکه وه عدهی رۆژی وه سلیدا شه و

وا به دائیم کاتبی له ییل و نه هارم رۆژ وشه و

شه و له بهر جه ژنی و یسال و رۆژ له نازاری فیراق

خوا بو خۆراکم نییه وه للامی یارم رۆژ وشه و

شه و که دهنگی مه له لهی دل هات و (صابر) راچه نی

خۆ به بی حکمهت نییه وا - انتظار - م رۆژ وشه و

(صابری) له و ساوه شه و دلداره وه عدهی داوه پیم

"انتظار" و کاتبی له ییل و نه هارم رۆژ وشه و

نهی نووری رویی پاکت

خوارک و بهرگی ناسه	نهی نووری رویی پاکت
له و نووره _ اکتباس - ه	شهمس و قه مهر " ضیا " یان
ئالایه عهرش و کورسی	هاواری رووت و برسی
ئه سبابی ئه م ئه ساسه	ئیحسانه گهر بپرسی
سووتاوی شه معی رووته	عالم که نیوه سووته
بی حورمهت و که ساسه	عینوان و ئاره زووته
غه و غایی عاشقانه	سهر بیته باله خانه
به دووکه لی هه ناسه	خورشید و ماه نیهانه
هه ناسه ی ئاگریینه	عاشق دلی برینه
به رۆژ خوری لیباسه	شه و خه وتنی گریینه
دیوانه رووت و عوریا	عاشق به سۆز و گریان
ئاسایش و کراسه	ئازار و دهردی سه ریا
هر که س دلی سه قیمه	فه رمووده ی سه کیمه
تا ناخری هه ناسه	موعاله جهی عه قیمه
میسلی ئازانی - صائم -	ناس " انتظار " ه دائم
جاری بلی چی باسه	بق ده فعی لومی - لائم -
ئاخر ده گاته مه تله ب	هر که س بچپته مه کته ب
پیری خودا شوناسه	" صابر " ئه گهر موخاته ب

نہو دولبہرہ

نہو دولبہرہ قہد عہر عہرہ نہو پو گولہ باغہ
نارامی دل و جان و فہرہ ح بہ خشی دہ ماغہ
ہر وہختہ دہرین دیدہ و دل ہر دو بہ جاری
بو روی گول و زنجی وہ کو سیوی مہ راغہ
ہاوارہ بہ شمشیری برو جہرگی بریوم
چاوی بہ نیشارہت دلی ہینا لہ بیناغہ
نہم ماتہم و گریانہ کہ بو تہ مہرہزی عام
تی فکرہ مہموو قور بہ سہرو سینہ بہ داغہ
یا پہبی لہ ثافاتی بیاریزی بہ جامی
نہو زاتہ کہ سولتانہ لہ سہر تہختی بہ لاغہ
تادیری زہمان جہننہتی روخساری بمینی
سہد ناوی خودا چہند بہ سرور بہ دہ ماغہ
صابر لہ دہس نہو شہو دزہ دہرچونی مہ حالہ
شہو خانہ برہوتہ پ دہس و خاوانی چراغہ

پرتہوی خورشید

پرتہوی خورشیدہ نہم شہو یا جہ مالی دولبہرہ
بوئی باغی جہننہتی روی یارہ یاخو عہنبہرہ
جان و دل غہرقی "فنا فی النور" ی روخساری حبیب
عوسرہتی دووری موبہدہل بو بہ وہ سل و مہیسہرہ

نہ لبتہ بیستوتہ تہرکی سہر نہ کا غواصی روت
وا لہ دہریا دیتہ دہر ساحیبی دوپو گہ و مہرہ
تا لہ سہر فی روحی و ہک پہروانہ بی پہروا نہ بی
سادقی مہروانہ جیتی پروا نیہ تہن پہروہرہ
(صابری) گہر تالیبی یاری بزانیہ موختہ سہر
ناگہ یہ مہتلوبی جانی تا نہ بوری لہ و سہرہ

دلی تہ نگم

تہ ماشاکہ دلی تہ نگم مہ قالہی ناتہ شینیکہ
مہ چو نیوی و ہرہ سہر چاوہ کانم شانشینیکہ
بترسہ ناگری ٹام بگاتہ خہرمہنی حوسنت
نہ گہرچی خوڑ لہ خورشیدی جہ مالت خوشہ چینیکہ
مہ حالہ عہندہ لیبی دل بکا تہرکی گولی حوسنت
چ دہریہ ستہ نیہایہ ت مہرتہ بہی ہر سہر برینیکہ
بریندارانی تہ ترافت پہنایان بـردہ ٹینسافت
بہ حہقی روومہ تی سافت تہ ماشایی بـرینیکہ
دہ بی کھی دہرکہ وی روخساری شیرینت بکہم شورای
بہ عالہ مدا بلین نہ لبتہ تہمیش فہرہادی چینیکہ
دہلین رہحم و وفاداری نہ تیجہی حوسنی تہ خلاقہ
لہ کن دہورانی چاوی تو و ہفا قاتہ چ دینیکہ؟
لہ دووری چاوہ کانت (صابری) یہک جار پہریشانہ
بہ چاوی تو ہمیشہ چاوہ پی یاسین و شینیکہ

ههتاوی ته لههتی سوتاندمی

ههتاوی ته لههتی سوتاندمی نه و شوخه مه مدوحه
دلای عالم به غه مزه ی چاوی تیر نه ندازی مه جروحه
له تاوی ناگری دووری نه واکه و تم له دهست و پا
خودا مه رگی به ئاسانی ئیتر بو چیمه ئهم روحه
بفرمو وه عده که ی خوت بینه جی سه برم نه ما قوربان
که تاو و په نجره ی حوجره ی دلم به بینکه مه فتوحه
ته نوره ی ناگری سینه م فواره ی نه شکی چاوانم
وهره بنواره سه رچاوه ی نه لئی توفانه که ی نوحه
له دووری تو له پا که و تم نه هاتی دهستی من بگری
به چاوی تو هیلاکه (صابری) بیزاره له روحه

چاوت

به لا که ردانی چاوت بم نه لای (نجم) ی که لاویژه
دهمی عیساو لوقمانه ! دهمی سه فاک و خوین ریژه
به نه وه ل تیری داله رزیم و غافل بوم و نه مزانی !!
که من ئیستاکه هوشیارم خه دهنگی تر بهاویژه
له بهر ئیشی برینی دل ده که م فهریادی بی حاسل
به شیتم ناو ده بهن خه لکی، زه مانئ پیم نه لاین گیژه

نه مامی قه دی تو به لکو هه میشه تازو و ته پئی
 وهره جانا، له سهر ئهم دیدیهی پاراوه بینێژه!
 که سی خاری ته ریقی عه شقی چاوی توی به دلدا چوو
 وه کو و شتر به ناچاری ده کا ئهم نه وعه کاوێژه
 طبیبی پر فه نو حازیق مه به ن بو خزمه تی عاشق
 که دهرمانی دلی عاشق وه رائی عه قل و راوێژه
 چه کیمی میهریان جامی گولاب و قهندی بو هینام
 ووتم: ئه ی بی خه بهر له م دهرده ئه و دهرمانه بیرێژه!
 سه با تو مه حرمی رازی ده خيله ك عاره ب ئاسایی
 گه یشتی به و ته بیبه، له م نه خوشه شه ممه یه بیژه...!
 بلێ: مه جنونه که ی سه حرانشین.. ئهم شه و له دووری تو
 له حالێ (نه زع) داماوه....! برۆ ئیحسانه بینێژه!
 چ غه و غاییکه "صابر" به سیه ئهم نالانه کو تاکه
 قسه ی بی ره غبه ته هه رکه س وه کو تو تالعی لیژه
 دلی کرده نیشانه ی تیری غه مزه ت تی گهی "صابر"
 که غه مزه ت هه روه کو تیری نه جه ل چالاک و خوین ریژه
 چه کیمی دهردی "صابر" موشکله ده س ناکه وی ئیلا
 له فه یزی مه رقه دی سه یید "رضا" ی قوتبی دیلیژه
 عه جه ب بوچی به بی عیلمی که "صابر" شیعرێ داناوه
 به فه یزو یومن و ئیستمدادی "قطب" و پیری دیلیژه

تابکھی قوریان

تابکھی؟ قوریان به چاوی تا سهحر بی خوابه وه
به م دلّی پپ سۆزو سینهی پپ شه راره و تابه وه
بییمه بهر ده رگانه کت شه و تا سهحر خوارو زه لیل
دهس بنائیم به چاکی دامه نی "بواب" وه
مونتّه زیر بم، تو به سهرما رابیوری ئه ی طیب !!
تی بگهی ئه م خهسته بوچ؟ ئالاه ته خونابه وه
ده فعه یه نه بزی ده ماری دهستی راستم ناگری
سهیری رهنگی زهردی من ناکهی به ئیستغرابه وه
به و ئومیده تا شهوی بهدری جه مالت ده رکه وی
جان فیدای نه و خاله که م به و روومه تی مهتابه وه !
چه رخی دون روژی له گه ل کهس مهیل و فکری چا نه بو
سه د خه لاتی وا به شانی دوونی ناکهس بابه وه
ناکه سان سه رمهستی به زم و وه سلی یارو کهس هه موو
دلّ پهریشان و به داغ و سه سره تی ئه حبابه وه
بو گه دایی چومه قاپی دولبه ری لوتفی نه کرد
گهرچی بیمارم دلّم زۆر هابه دوو عوتنابه وه
گهر ده پرسی چۆنه حالّم هه ر زه مانّی ده رکه وی
گوسفه ندی خهنجهری دیبی به دهس قهسابه وه !
بو گه دایی چوم و سهیری کردو نه یناسیمه وه
سههیری یارم چهند شیرینه، هه ر به ئیستغرابه وه !
دائیمه روحم به لیوی ته شه و ئومیده وار
چاوه پتی ئه مریکه ده رچی، له وله بی سیرابه وه
دولبه رم روژی له په رده ی نازه وه سه یریکی کرد
"صابری" هاوینه نیو به حری غه م و گهردابه وه

جہ بیبا نوری پوخسارت

جہ بیبا نوری پوخسارت له باتی بهرگو نیعمه تمه
ته بیبا چاوی بیمارته دهوایی دهر دو عیله تمه
ته گهرچی خوارو سوتاوم له بهر چاوت (بحمد الله)
مه موو عالم نه زانی مایه یی فه خرو سه عاده تمه
له شمشیری بروته ترسم نیه سه د جار نیشانم دهی
له ریشه ی جهرگو دل کالانی نه و شمشیره سه نعه تمه
به شمشیری بروته گهر بم کوژی یا تیری موژگانته
مه داری نیفتخاره هم سه عاده ت هم شه هاده تمه
له بهر خورشیدی حوسنت دائیما وهك زهره -رقسا- نم
له شه ودا مه روه کو پـــه روانه خو سوتانن عاده تمه
به نوزی حوسنی! سه رتاپا وجودم...، گهر بسوتینی
که بم هارپته وه وهك کل به سه ر جیگای عیزه تمه
له هر شوینی که دانیشتی به هه شتو حوری په یدایه
دهمی وون بی له بهر چاووم وه کو روژی قیامه تمه
که یوسف هاته نیو بازار مه مو که س تالیب و کریار
منم بی دره هم و دینار غه زهل خوانی "بضا عه" تمه
به بی حکمه ت نیه "صابر" وه کو قه یسی به نی عامیر
به روژ (والشمش) ه نه و رادم به شه و (واللیل) تاعه تمه

قہسلی پوحم

بہ چاوی قہسلی روحی من تہکا دائیم لہ پاریزہ
خودا یارم لہ فیتنہ و من لہ چاوی تہ و بپاریزہ
بہ تیری غہ مزہ گہی یارم پہ ریشان و بریندارم
خہریکی نہ زم و تہ شعارم تہ گہرچی دہوری ٹینگلیزہ
لہ جیگاہ کہ سولتانی جہ مالی لہ شکر ئارابی
چ جیگہی سہلم و تورو جامی جہ م یا تاجی پہ رویزہ
لہ کن تیغی بروی بہ حسی "علی" یو ذو الفقاری چی
لہ کن موژگانی تہ و بی عہ قلی یہ بہ حسی رم و نیزہ
عہ جاییب دل رفینیکہ بہ نازی چاوی عہ بیاری
کہ نیمہ قیمہ تی ئیمایہ کی شیرینو شہ و دیزہ
چ یارایکہ تہ قدیری بہا بو چاوی مازاغی
کہ تہ دنا قیمہ تی روم و عہ جہم کوردان و تہ وریزہ
لہ دوو جادوی سوخہ ندانی لہ غونچہ ی لیوی خہ ندانی
ووتی: (موسی) کہ یا (عیسا) منی ئاسا بپاریزہ
لہ کن ئارایشی حوسنی زولیکھا دہس بہ ئاویتہ
کل و شانہ ی لہ کن لہ یلایہ مہم شیرین پہ رویزہ
لہ ہاوارو فیغانم پیکہ نینی دی چ بی رہ حمہ
موسولمان ئیشی واکا مہ زہننہ روس و ٹینگلیزہ
خودایہ چاوی، چاوی من لہ چاوی بہد بپاریزہ
تہ گہرچی چاویہ کہم چاوی پہ شو فہ تتان و خوین ریژہ

غەزەل بېرپیتەوہ چاکە بە یانە، وەختی ئیمساکە
لەمەولا روو لەمەولاکە زەمانی وەرعو پارێزە...!
دڵی "صابر" برینداری خەدەنگی چاوی دلداری
سروشکی چاوی دائیم جاریە مانەندی کارێزە

فیدای روتە مانگ و خۆز

فیدایی روتە مەرو ماہ بە چەرخێ حوققە بازەوہ
نەساری پیتە رووی زەوی بە مەعدەن و رەکاژەوہ
نیمە بەهای نیم نیکامی تۆیە ئەرژ و ئاسمان
نمایشی ئەگەر بکە بە چاوی مەستی نازەوہ
مەوہس بکە بە یەکدەمی دەوا ئەدە بەعالمی
بەو نەفەسی مەسیحی تۆ بە پیکەنین و نازەوہ
ئاوینەداری دەستی تۆ شانە بە دەستی مویی تۆ
بە شەرقلەوہ بە غەربەوہ بە مەکو و حیجازەوہ
حوورو مەلائیکی سەما لە تاوی تۆ روویان نەما
زەوی بە ئینس و جنەوہ بە جاھیل و موجازەوہ
تۆ بە جەمالی حوورەوہ ئیمە بە چاوی سوورەوہ
بە سۆزی جان گودازەوہ بە سەد ھەزار نیازەوہ
بە ئافتابی رووی تۆ کە نیوہ سووتە (صابری)
بە زوڵفی میشتک بویی تۆ پۆرە بە چنگی بازەوہ

نہی بہہ شتی دوو ئیلتیفاتیکہ

نہی بہہ شتی روویہ حقی نہو جہ مال و شیوہیہ
یلتیفاتیکہ بہ چاوی تو کہ عہ قلم لیوہیہ ...
نہی مہ سیحا لب بفہرموو دہ فعی نازارم بکہ
مہ لہمی زامی دلم مہ علومہ نہو دوو لیوہیہ
تا لہ باغی رووی تو عہ نئاب و سیوم دی بے چاو
دل نہ خوشہ ہر خہ یالی نہو عہ نئاب و سیوہیہ
مہیل نہ فہرمووی تیگیہی نہ حوالی دہردم دوور لہ تو
ہر سہری مویی وجودم سہد برینی پیوہیہ
(ضعف) ی قہلبی ئیمہ دہرمانی بہ لوقمان ناکری
چونکہ موشتاقی گول و گولزاری حوسنی ئیوہیہ
تا بہ لہ فزی نہرم و شیرین ماہ روو بانگم نہکا
ہر وہ کو فہرہاد رنج و مہ سکہنم نہو کٹوہیہ
چیم بہ سہر دوختہر و نہ جزا خانہ وہ نہی گول بہ دہن
چونکہ دہرمانم گولی گولزاری حوسن و شیوہیہ
(صابری) بیمار و دل سوتاووی دووری دولبہرہ
ہر بہ داخی پورتنہ قالو ناسکہ ہر میوہیہ

زکری دِل

تا زکری دهم و فیکری دلت ناوی خودایه
سهرپاکی وجودت له به لا دوور و جودایه
ده رویش نه گهر خزمه تی خالی له ریبابی
سولتان له بهر قاپیبه که ی روت و گه دایه
نه وهخته که تو خوقی خودا بیته خه یالت
سولتان له بهر چاوی دلت روت و گه دایه
دهستی ته مهعت خستوته گهر دنی دنیا
روحیت به سهر و ماله وه قوربان و فیدایه
نه ی مهربدی خودا دهستی ته مهعت بهرده له دنیا
بی فائیده یه باوه ژنه مهیکه به دایه
هرکس به دهس نه فه سه وه داماو و زه بوونه
سه د شیخ و مه لا بی به خودا دووری خودایه
له وساو ه سکه ی لیره نه خوینیتته وه چاوت
تاریکی ته ریقی ته رهی دینی هوودایه
زه پهی "کهر" و زپهی درهم و زپهی که پی کردی
نابینی له مه لا روژی جهزا مهول و سه دایه
کوا گهندهمی چاکه ی تو له تو ماری عه مه لدا
سه د خانه برنجت له قه باله و سه نه دایه
(صابر) به که وای تازه وه تو چاکیری نه فه سی
نازا نه وه یه حورپه له بهرگی شپه دایه

عاشقی فرمیسکی سوور

عاشقی فرمیسکی سوورو پرہنگی زہردی شاہیدہ
قیل و قالی زاہیر و تہ سببحو ویردی زائیدہ
تا نہ کہی تہرکی وجود و جان و دل ناگہیتہ یار
باوہ پت بیّ خاریقی عاداتی شیخ و زاہیدہ
تا دہروونی دلّ لہ نہ قشی (ماسیوی) خالی نہ کہی
نہ قشی (اللہ) لہ و دلّہ جیّ ناگریّ ئہی جاہیدہ
تا نہ ناسی ئایہت و ساعاتی ئہوقاتی دوعا
فائیدہ چی (ربنا أنزل علینا ماء) (لہ)
تا بہ حوسنی نییہت و تہقوا دہروونت پاک نہ کہی
دلّ لہ یاسین بیّ بہ شہ (لاصیحہ لا واحدہ)
تو ئیجازہی زیگیری بیڈہنگی لہ ماسی وەرگرہ
قیرہ قیپی شہ و وکو قورباقہ نادا فائیدہ
یاری من ہہرچی ئہکا مہنعم مہکەن من وائہکەم
(لا علی الأعمی حرج) چاوم نییہ ئہوقائیدہ
(صابری) مہسروورہ وەعدہی ہاتنی جانانہیہ
باوہ پم نائیّ لہ یارم دوورہ تہرکی قاعیدہ
حوبی دونیا نایہائیّ (صابر) لہ دلّدا زہوقی دین
بہرہ وەر نابی مہگەر لاجی لہ سہر ئہم قاعیدہ

دیده‌ی من جیگه‌ی ناشتنی نه‌مامه

سه‌د نامی خودا رومه‌تی وه‌ک ماهی ته‌مامه
له‌و چاوه نه‌خوشانه ئه‌لئی مه‌ستی مودامه
روخساری گولی نازک و ده‌م غونچه‌ی ته‌نگی
له‌و زولف و خه‌توخاله ئه‌لئی دانسه‌وودامه
واچاکه نه‌مامی قه‌دی توّ تازه ووته‌پ بی
بینیژه له‌سه‌ر دیده‌یی من جیگه نه‌مامه
له‌وساوه که توّ رومه‌ت ئه‌شاريته‌وه گیانه
مه‌جنونی بیابانم و شه‌و شین و مه‌رامه
به‌و غه‌مزه دلّم کون کونه وه‌ک خانه‌ی زه‌نبور
به‌و قه‌وسی بروّ مه‌م جگه‌رم له‌ت له‌ت و زامه
سه‌د جا که دلّم عاجزو بیماره له‌ دووریت
یادت ته‌ره‌بو شه‌و چه‌ره‌سو به‌زم و چه‌رامه
ساقی به‌ فیداتم بده ئینساف و مه‌یی ساف
ده‌رمانی دلی خه‌سته به‌لئی باده‌وو جامه
موترب وهره توّش ئه‌م غه‌زه‌له تازه له‌به‌رکه
لوقمانی مه‌موو ده‌ردو غه‌م و مه‌ره‌می زامه
حیفزی بکه (یاربی) له‌ چاوی حه‌سه‌دو به‌د
ئه‌و دولبه‌ره قه‌د عه‌ره‌ره ئه‌و که‌بکی خه‌رامه
عه‌یبت نییه غه‌یره‌ز ئه‌مه بی ره‌حم و وه‌فایی
بوّ شیمه‌یی توّ چانیه ئه‌م ره‌سم و نیزامه
تا ناوی خوشت ویردو دوعای (صابره) قوربان
ده‌رمانی مه‌موو ده‌ردو غه‌م و مه‌ره‌می زامه

نہی دل صابرو رەزابە

نہی دل بە بە لا سایی و خوش نود و رەزابە
یاتاغی غەم و غصە و قەلغانی قەزابە
بێ یادی خودا عومر بە زایع مەدە سوۆ
شیرانە لە گەل رێوی نەفسا لە غەزابە
قاپی ئەگری یەعنی ریاژەتمە بە پۆژوم
سەر قاپی پالو زێرە و کشمیش و کەبابە
شە و ئیشکی بێ شک ئەگری و گریه چ حاسل
گریانی کوپت راستی ئەلی بابە کەزابە
تەسبیحی دەس و ویردی زوبان ناوی خودایە
دوینا بە دەس و دەم مەگرە خویە خەرابە
مەرکەس لە خودا غافل و مەغرورە لە دوینا
مەحرومە لە دوینا و قیامەت لە عەزابە
فەرقي چیه ئینسانی دز و "شخص"ی "مبذر"
مەردوو لە سەر ئەم چەوتیە بە دننام و کەزابە
(صابر) مەکە ئیسراف و مەبە یاری درۆزن
مەر (لحظة) لە خەوف و خەتەری رۆژی جەزابە

برا شیتی به سه

برا شیتی به سه عه قلی په یاکه
له خولق و خوی حه یوان خوت جیاکه
ده میکه وانه سیری نه فسی نزمی
وهره حه ربی له گهل نه فسی و مه واکه
به ته بیاره ی (صیام) و توپی ته قوا
غه زای پاته ختی نه فسی روسیاکه
به مه تره لوزی ویردی زیکر و فیکرت
به ره نگاری ختوره ی ما سیواکه
به غه فله ت چوو برادره ر عومری گه نجی
له مه ولا عومری رابردوو قه زاکه
مه تاکه ی لوقمه بادیان و چلیسی
به سه ته ن په روه ری هوشی په یاکه
حه ساری شاری دینت نه ی موسلمان
به زیکر و فیکری ته سببچی خوداکه
قسم بق دین و دونیا سوودمه نده
ره فیقی چاک و تاعه ت بی ریاکه
له خه لقی خاک تی فکره سبه ینان
به شه و سه یرانی نه ستیره ی سه ماکه
له خه و مه لسه بشوره ده ست و چاوت
ته ماشایه کی نه سراپی خوداکه

به (ئیستغفار) و گریانی سبهینان
برین و دهردی عوسیانت دهواکه
نه گهر تانه ی گوناخت که و ته سهر چاو
عیلاجی توتیای پای نه ولیاکه
تسه ماشاگردنی ئاوینه یه عنی
له ریش و ئیشی نارپکت حه یاکه
ئسه سف بۆ گهنجی ئه یامی جوانیت
که فه وتانت لسه پیریدا رجاکه
سمیل و ریشی وه ک ماش و برنجت
ئه لئن نه ی خه سته ته رکی زولبیاکه
چرا و عومری شهوی (صابر) به سه رچوون
له مه ولا زیگری بیچوون و چراکه

مهوسمی گول

نه و به هاره مهوسمی پشکه وتنی گول هاته وه
ئیهتیارى شیوه ن و هاواری بولبول هاته وه
خوینی چاوی عاشقانه رووی زهوی نه خشانده وه
زه حمه ته سه یلی به هاری نه قشه که ی بشواته وه
حه زه تی لوقمان (فرضنا) ئیستا زیندوو بیته وه
باوه پم نایه برینی عاشیقان چاکاته وه
که ی نه بی (یاره ب) سبهینانی نه سیمی _ ئاه ئاه -
سا له باغی جه نه تی حوسنی گولی گه شکاته وه

ئەو بە تیری غەمزە کە ی جەرگی بڕیم و تیری من
هەر هەناسە ی سەردە هاوێتم ئەویش بۆم هاتەو
ئەهلی دنیا بۆ پالۆه جۆ بالۆی لی ئەکەن
دابنیشە نانە پەق بوولۆه ناو شۆریاتەو
راحتی ئینسان لە بێ دەنگی ئەبێ (صابر) خەمۆش
تۆ کە عەبدی حەیفە رووناکە ی بە لای مەولاتەو
(صابری) یە عقوب ئەگەرچی (هێجر) ی یوسف کوێری کرد
حەمد و سەبری کرد بە عادەت یوسفی بۆ هاتەو

عەشق بازی راستی سەردانانە

دل نەخۆشە ئینتزاری ماتنی جانانە یە
با وجود بە ماتنی ئەو شەمە ئەم پەرمانە یە
نافەرین ئە ی دل سەرت دانا لە رێگە ی عەشقی یار
عەشق بازی راستی ئەم نەوعە سەردانانە یە
هەر کەسێ لاشە ی بە سووتاوی نە بینن ئەهلی دل
ئاشنایی قەت لە گەل ناکەن ئەلێن بێگانە یە
تا لە وێرانە ی دڵم گەنجی غەمی شارایەو
هەر ئەلێم ئاوانە بێ یارە بێ ئەم وێرانە یە
تا بە شمشیری برۆی ئەو شۆخە جەرگم قیمە بێ
چاوەکانم هەر بەشی ئەم لیزمە ی بارانە یە

دردی عه شقت ئه ی پهری

دردی عه شقت ئه ی پهری دهرمان و ته دبیری نییه
هر که سی مه جنونی روتنه بـاکی زنجیری نییه
چه نده لیت پارامه وه تو بی بـه تیرت مه مکوزه
ئاخری خوینی رزانم مروهت و بییری نییه
تیری غه مزه ی هه روه کو تیری نه جهل موسته عجه له
بی به لابی سه عاتی ته قدیم و ته ئخیری نییه
ئاگری به ردایه عالم خوی به سورعت تیپه پی
حه یفه بو برژانه وه ی قورسی ته باشیری نییه
مه حره می دهست ناکه وی دردی دهررونی پی بلیم
دهست و په نجه م قووه تی نووسین و ته حریری نییه
حالی (صابر) که وتوته مابهینه که ی خوف و ره جا
چونکه ناله ی کهس له کن نه و شوخه ته ئسیری نییه
تو حه کیمی (حاذق) ی دهرمانی دهردم تیپگه
(صابری) سه ودا زه ده دهرمانی تیماری نییه

ناھمواری دنیا .. ۱

حیکمەتی دەرکەوتن و وون بوونی خۆر و شەب پەپە
ئەم خودا پێداوە ئەو بێ تالە و ئاخەر شەپە
تاج و تەخت و نەعمەتی بەخشی بە پاشا (ذو الجلال)
شەو لە برسا ناخەوی دەرۆشی بێ لێفە و بـ
داری توو هەردوو بەیەک ئاب و زەمینێ سەوز ئەبێ
داری تو بەردار و خۆ بەرداری ئێمە تووی زپە
هەر دوو هەنجیرن ئەگەر کێویە گەر هەنجیری باغ
ناوی شا هەنجیرە باغی ئەو تەرش کێوی و کەرە
مەپمەرم دی بێ گوناھ وەستا فەرە دایە خەلا
مەنبەر و میجرابی مزگەوتیش ئەکا لەو مەپمەرە
باز بە ناز گۆشتی قەلەو ئەخوا بە دەستی شامەو
پاشماوەی گورگ و سەگ خۆراکی زاغ و سەرگەرە
ئەهلی دین حەرفی جەرە شەیتان کەبە و مەجرور ئەبێ
حەسرەتا ئێستا کە تو مەجروری ئەو حەرفی جەرە
دل کە حەوزی فیکری خوا زیکری زوبانە جۆگەلە
حەیفە بۆتە جێی گەلە زیکریش هەموو بزن و مەرە
دل کە حەوزی رەحمەتە زیکری زوبانە جۆگەلە
دل کە بۆتە جێی گەلە زیکری زوبان بزن و مەرە
ئەو خودا ناسانە و تەعیزی ئەجناسیان ئەکرد
ئەکسەری ئەولادیان ئێستا کە زۆر ناباوەرە
(یاإلهی فتح بابی) نیمە تابێ سی ٣ عەدو

(ئەو لەن مەندوب و سانی جۆرج و سالیس میجرە)^(۱)

حەق تەعالا حەزەرەتی نووحی لە تۆفان دا نەجات

غەرق ئەبێ وەک پەسەری بێ شک کەسی ناباوەرە

نەوعی لوقمان و ئەرستۆ بۆ عیلاج مەت ئەبێ

تۆ دەلتی پۆستە ی عەسەل دەرمانی برگو باپەرە

عەشق نازانی وجودی ئاگر و تۆفانی چەرخی

ئە ی برادەر گەر بە ئیبراهیم و نوح تـ بـاوەرە

قەت غەمی مەرگت نییە هەر هەولێ نان و بەرگتە

عومری گەنجی تیپەری، تیپەر نەبووی لەم لاپەرە

شەو تەواو بوو (صابری) گریانێ تۆ نەبـ پـایەرە

هەلسە وەختی بانگ و نوێژە بۆ جەماعەت راپەرە

۱ - جۆرج: مەبەست لۆید جۆرج سەرۆکی وەزیرانی بەریتانیا لە و سەردەمەدا.

مەندوب سامی بەریتانی: پرسی کۆکس، سیاسەت مەدارێ بەریتانی لە خەلیج کە دواى داگیرکردنی عێراق سالی (۱۹۱۸) بوو بە (مەندوب مەدەنی) لە عێراق و بەرزترین پلەى دەسەلاتی لە ئیدارەى مەدەنى هەبوو. میجرە: میجرەرسۆن : ئەفسەری موخابەرەتی بەریتانیا دواى شەری جیهانی یەکەم کرایە حاکمی سیاسی سلیمانی، رۆلی زۆر خراپی بینی دژی میللەتی کورد و شۆرشى شیخ مەحمود.

بهو چاوه که لوقمانه ته ماشاکه

بهو چاوه که لوقمانه ته ماشاکه بزانه
وهجهی چیه ته خسته که هم رهنگی خه زانه
خانهی به دهن و عومرم به سه یلاوی سروشم
ویرانه له بنچینه وه نزدیکي خه زانه
خورشیدی جه مالی که جیهان گیره عه جائیب
بی چاره بیابانی دلم خورنه وه زانه
زامارم و بیمارم و لوقمان و فلاتون
مهردوو له دهوای دهردی دلم په نجه گه زانه
من به ندهیی گهردن که چ و تو شاه و نه میری
گهردن بیره بمکوژه نه ماما به سزا نه
نیواره که نه برقی هیالالت بنوینی
نیفتاری شهوی عیدی - صیام سی ره مه زانه
بو بیستنی ئاوازی خوشت گوچکی خه لکی
مانه ندی - صائم - که خه بهرداری نه زانه
بهو چاوه سه بوریم نییه تا تو به دهمی خوت
ته نبیهی نه که ی (صابری) خو شیت و نه زانه

نه ختی بترسه له ئاهی صابری

دلی ته نگم مه قاله ی ئاته شینه	وه ره سه ره چاوه کانم شان شینه
له شهوقی حوسنی شیرینت نه نالم	به نه وعی پیم نه لاین فه رهادی چینه
له تاوی ته لعه تی شیرینت نه ی جان	سه راپا خه لکی کوهو که ژ نشینه
مه ناسه ی من نه گاته خه رمه نی پوت	نه گه ر چی خۆر له روتا خوشه چینه
به به دری رومه ت و(واللیل) ی زولفت	که فرمیسک و لیباسم سور و شینه
وه ره سه یرکه سه راپا گشت وجودم	به چاوی تیروه شیئی تو برینه
عه جه ب بیبک و سه ربه سستی و دل رهق	عه زابت دۆزه خی (عین الیقینه)
(جزاك الله فی الدارین خیرا)	(مساك الله) که هاتی به م سه رینه
له ئاهی "صابری" نه ختی بترسه	به چاوی تو مه ناسه ی ئاگرینه

بۆچ چاو و برۆت مائیلی ده عوایه

نه ی یوسفی گوم که شته سه ری دهر که له په رده
ئیحسانه نیشاتی به دل و جانی به شه رده
فه رمو که به شمشادی قه د و ته لعه تی به درت
په سستی به سنه و په رده شکستی به قه مه رده
به و چاوه چه کیمانه ته ماشاکه له په نگم
بۆچ وایه که چوار فه سله وه کو پایزی زه رده
قه ند و شه که رت هه ر به شی نه غیاره به فه رغون
سه وقات و به شی ئیمه غم و ده رده به فه رده
کی بی که به شمشیری برۆت سه ر نه خه وینی
بۆچ چاو و برۆت مائیلی ده عوا و نه به رده

شاهم نه مه گت زوره نهوا تووشی زیان بی
شاپی بگره نهو دزه پی ناحقه بهرده
تیکن بکه ماچیک وجنیوتک موته ساوی
ماچت شه کهره و له فزو جنیوت گول و وهرده
(صابر) سه ری ته سلیمی که دانا له بهری پیئت
بو کوشتنی بهس دامه نی نازک له که مه رده

کاتی به هاره

جه ژن و تهره ب و شادییه نه ییامی به هاره
واده ی گول و باده ی مول و نالینی هوزاره
تا مه دی نه زهر سه بزه و گولزاره سه راسه ر
نسورین و موسوعه تهر به روخ زولفی نیگاره
نه حباب هه موو جه معه له بن سیبهری دارا
سه حرایه ته ماشایه له بو جویو و که ناره
مه عشوقه به کامی دلّه - المنه لله -
خوسره و که نه لئین نه یبووه نه م بوس و که ناره
عاشق دلی وه که مه جمهره پرئاکر و پیشکر
مه جنوون سیفیه و بی خه به رو سه بروقه راره
ساقی وهره ئاوی به سه ر ئه م ئاگره داکه
روحم به فیدای گهر دوشی نهو چاوه خوماره
ریشه ی دل و جه رگم به غه مو غه مزه به جاری
دهر هاتووه بو م تیکه شه رابیکی دووباره

له وئاوه که تریاکه ئه با زه هری غه می دل
له وئاوه که واهه سقه لی ئه کدارو غوباره
دهرمانی غه مو دهردی دلن ساقی و موتریب
خوزگه م به که سی مه ی له یه مین نه ی له یه ساره
ئازابه به خو پایی نه چی عومری عه زیزت
بی ساقیی و مه ی مو تر بو نه ی سهر فی خه ساره
مشتیکه نمونه ی غه می دل دینمه ده فته ر
وه رنه غه می (صابر) به عه مارو به ته غاره

قسه ی شیخ و مه لا حیکمه ت و په نده

مه رچه نده قسه ی شیخ و مه لا حیکمه ت و په نده
یاساغه له کن تورک زویان و هه مه وه نده
مه رچه نده دوپو که و مه ره گو فتاری مه شایخ
دیوانه شعوری نیه میسقالی به چه نده
دهردی که نیشانه ی نه جله ی پیوه چ جیگه ی
ته رکیبی معاجین و شه راب و گول و قه نده
مه ر که س که برینداره به شمشیری (أحباء)
داپو یی نه تیبا به جه پاحاتی گوزه نده
کاریکی به من کردوه نه و شوخه به نه برو
نه یدیوه که سی ئه م زامه له شمشیری برنده
بازاری نه بات و شه که ری - مصری - شکاوه
له و شوینه که غونچه ی ده می هیناوه به خه نده

مہرچہندہ کہ تھو خہ سرہوہ نازاری دلی دام
گشتی بہ دلی (صابر) شیرین و پے سہندہ

تیری موڑگانی غہ نجہری قہ زوینیہ

چاوه کانی وادیارہ دوشمنی کی خوینی یہ
تیری موڑگانی بہ تیزی خہ نجہری قہ زوینیہ
قاتلو بی رحمہ ناحق قہ سدی جان و دل تہ کا
ناحقم مہ گرن موسولمانان کہ روحم پینیہ
حاجیبی سہ دجار بخوینی (لا تخف) گوئی نادہ می
تا لہ چاوی ئایہ تی (این المف)م خوینیہ
گہر دہ پرسی شو لہ بہرچی تا بہ یانی ناخہ ووم
دل بہ تومیدی نہ سیمہ چاوه پتی مزگینیہ
دل لہ بہ حری غہین و میمہ ساقیانی میم و بی
موتربیا چہنگو روبابی لیدہ دال و فی نیہ
مہروہ کو مہ جنون مہ میشہ چول و سہ حرا پے تہ کہم
دل بہ داغ و پر لہ حہ سرہت سہیر تہ کہم لہ یلی نیہ
وا لہ دوری تو پہ ریشانم سہ عاتی سہد کہرہت
روو تہ کہم بو ئاسمان چی بکہم خودا مہرگی نیہ
(صابری) بی چارہ زور موشتاہ بو گولزاری روت
خو بہ چاوی تو لہ من چاتر تہ زانی ری نیہ

هاته وه دل بهری

هاته وه دل بهری به شه و دزی به دوو چرایه وه
شوگری خودا به هاتنی قاپی دلم گرایه وه
به روی ئافتابه وه به چاوی نیمه خوابه وه
به جامی پیر شه رابه وه هات و خه و م زپایه وه
هات و به نامی سه رکه شی به چاپوکی و دل گه شی
غاره تی به سته ته رکه شی پوچی په وان گه پایه وه
له هاتو چون و مه تله بی مه پرسه مه یل و مه شره بی
مه سیحه دین و مه زه بی کیفایه ته برپایه وه
موژده درا به (صابری) تو ئه بی یه موسافیری
ئه شک و غوباری کافری له چاوو دل سرپایه وه

ئه ی یار خوٚت له من عاجز مه که

یاری من تویی خودا زامی دلم مه کولینه وه
خوٚت له من عاجز مه که دووباره مه مسوتینه وه
ئه م کوژی روو وهرئه گیری یاری من حاشا ئه که ی
چی له موژگانت ئه که ی گشتی به گوشت و خوینه وه
دل رفین و سهف شکین و خوین رژین ئازا وهره
جان و دل برفینه سهف بشکینه خوین برژینه وه
تو که رویشتی به ده ستوری سروشکم دی له دووت
باوه پرت بی نووری چاوم جان و دل ئه توینه وه
ئاگری بهردایه ئیقلیمی بیابانی وجود
یاری (صابر) نایه تی "یا نار کونی" خوینه وه

قەدی یارم سەروی باغی جەنەتە

قەدی یارم سەروی باغی جەنەت و ئازادەییە
تەلەتەتی مانەندی خووری زۆر لە تیف و سادەییە
چاوەکانی دائیما مەستی شەراب و بادەییە
بێ بەلابی یاخودا بو کۆشتنم ئامادەییە
مەرچی تی فکری پەڕیشان و نەخۆش و زامدار
داد و هاواری لە زۆلم و جەوری ئەو جەللادەییە
سەد مەزار ئەسفەندیار و رۆستەمی مازندەران
هاتە مەیدان و سەری بێ لەش کرا لەم جادەییە
مەرکەسی دەرسی لەکن ئۆستادی چاوی وەرگری
کەترین (طلاب) ی ئەو ئۆستادە ناخە مەدەییە
بو (العجب) ئەفسون گەرو چاچک سوارو سەف شکیین
خەلکی حەیرانن لە مەکرو نازی ئەو شازادەییە
"صابری" ئەلبەتە لای ئەو چاوە دەرسی خۆیندووە
بۆیە وا سەریەستە لەم بەرقاپیە بەم رادەییە

گهر ده پرسی بوچی بی غهوم

گهر ده پرسی سه به بو حیکمه تی نه م بی خه وییه
سه فیه رو سوننه تی نه و ماه رووه شه و ره وییه
حه ز نه که ی تی بگه یه ی له ززه تی شه و بیداری
له هه مو له ززه تی دونیا که جیایی نه وی یه
له شه پرو فیتنه یی نه فست مه به نه مین وه کوو مار
له ملی هه رکه سی ئالا سهری خووارو نه وی یه
تو که ئینسانی ته وه لاله له خوی حه یوانی
وانه بی تابیی شه یقانی له سهر ئهم زه وی یه
له سهر را زه وقی گوناوه له دلا حوی فسه ساد
ئه مه بو زوعفی دیانته چ ده لیلی قه وی یه
فلسی خیری به دوو سه د میننه ت نه به خشی هیشتا
به ئومیده له خودایه ک به ده نه و مل قه وییه
هونه رت ناوه ته سهر ده سته وه عه بیت ژیرپا
ده گه لت شه و ده فروشی ئه لئی خه سته وییه
عه مه لی چاکه ی تو سیوه به کیو ئه ی ژمیری
جه به لی عه یب و گوناوه ته به قی به دره وییه
کوپی سووق ده گه لی مالی خه لیفه ی نه فروشت
قه سه می خواردو به نه ستیره وتی خه سته وییه
راستی که س هونه رو عه یی ته ماشا ناکا
ئه مه بو جه هله وه یا شیخ حه سه نی به سره وییه
(صابری) خاس نه وه تا عه یی عه وام داپوشی
عه ره بو رومیه یا کوردو عه جه م په هله ویه

خوا کہ عہ قتل و دینی داوہ پیمان

نہی موسولمانان خودا بہم بی شہریک و تاکہ
 روح و عہ قتل و دینی داپیمان نیہایہی چاکہ
 تا نیتاعہی پی بکہین و تالیبی دنیا نہ بین
 کردہ وہی نیمہ غروری و غافیل و بی باکیہ
 داری دونیا میوہات و میٹہری زہ ہراویہ
 خواردن و لی خہوتنی ہر دوو لہ بی ئیدراکیہ
 فیکری سونمی خالیق و شوکرانی نیمہ تمان نیہ
 بویہ دنیا حاسلی بو نیمہ ہر غہ مناکہ
 خہوی غہ فلہت ہر دو چاوی عیبرہتی داپوشیہ
 تی بگہ شہ و بوچی واتاریک و روژ روناکیہ
 خواردن و خہ و بی کہ مال و بی شعوری کردین
 زہ حمہ تہ خوا چاکی کا نہم عیللہ تہ زگ ماکیہ
 یاری خویمان کردہ دوشمن باوہ کوژمان کردہ یار
 ناخہ لہ ف خویمان کہ بابی نیمہ ئادہم خاکیہ
 بو گوناہی گہ ندمی ئادہم لہ جہننہت دہرکرا
 با وجودی نہ و ہمو عزیزو و یقارو پاکیہ
 تو کہ سہرتاپا وجودت غہرقی زولم و بیدعہ تہ
 موستہ حق جہننہتی بہم پاکیہ بہم چاکہ
 عاقیبہت (طوعا و کرہا) گشتمان نابوود نہ کا
 چونکہ دنیا کردہ وہی ہر کوشتن و سہ فاکیہ
 تو کہ بابت گہ ندمیکی خواردو خوالیتی خوش نہ بو
 تو کہ بابت خوش نہ وی (صابر) خہ سارہت ناکیہ

روژھ لات

روژھ لات ئه ستیره ونبو کویره چاوی شهب په په
عوشه تی سیمرخو بازه شینی زاغو سه رگه په
له و مه قامه جوششی گریان و زاری عاشقه
بی ره واجه ئاگری نه مرودو ئاوی باسه په
من که تینوی دولبه رم ئاوی حیاتم بوچییه
دل زه عیفم که ی عیلاجم قهندو بادامی ته په
اولا (تشخیص) دهر دو (بمد) ترکیبی ده و
وه رنه که ی راجه ی قهوی دهر بریته وه پشستی هه په
ئه سبابو علاماتی نه خوشی تی بگه ی
شهر به تی تو تیخی بران و مرض تری ته په
ئه ی موده پریس تو له دهر سی عشق ته حسیلی بکه
تابه که ی (زید علی السطح) علی حه رفی جه په
معجزاتی مرسلینو موعظه ی اعلامی دین
زکریان زاگر ده گیری وه ک ته شیلو و فریره
یه عنی ئاگاداری دونیا و نه فس و شهیتان بن هه مو
خه سمی بابا تانه ئه م دونه اماره و به د فسه رره
ئه و که سه ئه حوالی عاشق تی ده گا شه و بی خه وه
لیوی وشک و په نگی زه ردو دائیما چاوی ته په
حاشاله قهندو گول ئه مپو بدا ته سکینی دل
چونکی من شه و تانه دلم مشتاقی عه نابی ته په

نہی جوان

نہی جوان نہو بہدري حوسنه گہر ببینی شہو لہ خو
فیکری بیکری نازہنینو ماہ جہ مالت کھی دہبی
(حنظلي) دہستی بلورینت لہ شہ گہر خوشترہ
باستوقو حلوا بہ زہوقی جوینی تالت کھی دہبی
باعیسی ژینم ٹومیڈی وہ سلی تویہ بت گہمی
پیٹ بلیم سا بمکوڑہ خوینم حہ لالت کھی دہبی
گہرچی ٹومیڈی ویسالت قوہ تہ بو جانو دل
مہم ترازوی لہ زہتی شہرتی بہ تالت کھی دہبی
پادشاما (صابری) عومریکہ دہریانی دہکا
داخلی خدامہ کھی صفی نہ عال کھی دہبی
دولبہرہ مہستو فہ لہ ک کہ پرو بہ ختی شومت خہوتوہ
(صابری) نہ فعی شکاتو عہرزو حالت کھی دہبی

دوری خودا و پھیغہ مہری تاکہی

موسولمانان له ریگہی شہرعو دین دوری و بہری تاکہی
حہ یاو شہرمی بکن دوری خوداو پھیغہ مہری تاکہی
له شاری عوشرہ تا مہستی له بازارپی تہ مہ ع چوستی
له خانہی تا عہ تا سستی میسالی سہر سہری تاکہی
به زاہیر رهنگی ئہ ییوبی به باتین جہنگو ئاشوبی
به سورہت حہ زہرتی - موسی - به سہنعت سامری تاکہی
دہمت تہ سبیح و تہ ہلیلہ دلّت بازارپو ئوتیلہ
تہ ریقی لای (محمد) بی به - عیسی - موشتہری تاکہی
به روژ تہ سبیح و سجادہ به شہو تہ دبیری سہر جہادہ
خہ جالہت بی نہ جیب زادہ له ئیرسی - آب - بہری تاکہی
له بی ہوشیو سہر گہرمی له مہ غروری و بی شہرمی
له دونیاوو قیامت بی خہ بہر ئاخر شہری تاکہی
به دہم سووق بہ دل عاسی تہ ریقی عامیو خاسی
له چوئی غہفلہ تا کاسی کہرو گا پہرورہری تاکہی
له تہ علیمی سواریدا جوان و چاپکی ئہ مہما
لغاوی ئہ سپی نہ فستکہ بلی تہن پہرورہری تاکہی
به روژ مہردی خوا ناسی به شہو جہردہی دزو عاسی
وپو ناباوہرو کاسی رہوشتی کافری تاکہی
کوپپی نہ فست له شیردی دایکی دونیا بپرہوہ (صابر)
له میوہ و مہوہیباتی رہحمہتی رہحمان بہری تاکہی

چاوی مه ستت عاله می مه خمر کرد

نیگارا چاوی مه ستت عاله می گپرا به مه خموری
وههم به و چاوه بیمار شیفایی دهر دو ره نجوری
شوعای شه مسی رو خسارت شکستی دا به مانگو خور
به نوری حوسنی بیچونت که تو سهر تا قه دهم نوری
به نامو شیوهن و سوژم به چاوی سورو نالوژم
وهما ویرانه خانهای دل نه ما نومیدی مه عموری
که دایی ئاستانت خوشتره بو من له پاشایی
به نومیدی که روژی پی به سه رما نیی و رابوری
وه ره نهی دل قه لادهی به ندهگی شامت له گهر دنکه
وه سیقه تا نه بی زه حمهت قه بولتکه ن به (مأموری) ی
له قه ول و فیملی شهیتانی له خولق و خویی حه یوانی
موبه پابه که ئینسانی چ نادانی و مه غروری
جه پاحتی دهرونی (صابری) ساپیژ نه بی روژی
که تو دانئی ی بیضا له سه رسینه ی وه کو توری

ویسالت

"یا طبیبی" نینتزارم - اتصال - ت کھی دهبی
زه مری دوری کوشتمی شه همدو ویسالت کھی دهبی
شه که رو گول پیکه وه ته سکینی دهردی دل نه دا
روح که م ماچو جنیوی لیوی نالت کھی دهبی
له م شه وی ده یجوره هیجرو حسالی سرکه ردانیسه
پرته وی خورشیدی حوسنی بی میسالت کھی دهبی
شیوه نی شامی فیراقت بوته خوراکو خه وم
نینتزارم جه ژنه کھی سوبخی ویسالت کھی دهبی
بو گروھی روت و قوتی تالیبی موحجاجی روت
حاسلاتی عوشری خهرمانی جه مالت کھی دهبی
بو مه زهی مه ستانی چاوت میوه هاتی باغی روت
نه وپه رهی عیناب و سیوو پورته قالت کھی دهبی
موده تیکه تهیری دل چه پس و نه سیره بی خه تا
رستگاری داوی زولفو دانه خالت کھی دهبی
دل به داغو نینتیزارم دائیما دهسته وه دوعا
تو له نیو جه معی ره قیبان (انفصال) ت کھی دهبی
بی به لابی وه عده کانت سه دیه کی نایه ته جی
روح که م برهوا به پهیمانی به نالت کھی دهبی
(صابری) باری جه فا راکیشه بی دهنگو خه موش
تا جه فا کیش و ره زابی قیل و قالت کھی دهبی

نہ ماتی بو تہ داوی زامانم

نہ ماتی بو تہ داوی جہرگو دل سوتاو و برژاوی
دہ میکہ چاوہ پیمہ تو بہ سہرانا بکہی ناوی
رہ فیقانم مہ کن مہ نعم بہ رویہ یار سوتاوم
کہ سی ناگر لہ مالی بہ ردرا ناچار ئی ناوی
خیلافی عادہ تہ قوریان کہ تو رہ حمی بہ من ناکہی
بہ حالی رہم نہ کا عالم ببینن خانہ سوتاوی
بہ چاوی تو گہ یشتومہ بہ حالی جانبی مہرگم
لہ لام راحت ترہ سہ دجا نہ لیم نہم ژینہ مہ ناوی
کہ رابوری بہ سہرما دامہ نی پاکت بے داراکا
نہوا نالودہ بی نہو دامہ نہ پاکت بہ خویناوی
دلہ تہ سکینی نایہ چاوی من فرمیسکی ناوہستی
مہ گہ روژی بہ چاوی مہ رحمت سہ یرم بکہی ناوی
شکاتم لای حہ کیمی کردو گریاو پی و تم (صابر)
عیلاجی عاشیقان سہ برہ ئیتر دہرمانی پی ناوی

خوا ناسین

نهی دل نه گهر به راستی نیتاعه ی خودا نه که ی
موتابه عه ی شهریه ت حه زره ت مصطفی نه که ی
فه رزی خواو سوننه تی حه زره تی موسسته فا بکه
تصویری له داستانی ناده م و حه ووا نه که ی
نه گهر ناگر نه ماویه دل و نه بیته ماوی یه
(وما أدراك ماهیه) به ده ست و پی سه ما نه که ی
شه و به کللی زیکره وه تا به سه حه ر بیاره وه
گهر ته له بی خزائن مه راحیمی خودا نه که ی
سه ماوه ری ده رونی خو ت به ناری عه شق بیته جوش
شه کرو چایی حازه (صابری) گهر مه یلی چا نه که ی
نییه ت و حوسنی کرده وه فیکری نیهان و زیکری سر
وهرنه خودا به ته پلو ده ف ناخه له تی رییا نه که ی
یادی خودا نه گهر بی مه یلی گونا ه که ی نه که ی
دووری له ناهت و به لاهلق و خودا ره زانه که ی
فیکری خودا ده لیلی تو زیکری زوبان کللی تو
رووبکه بابی مه رحه مه ت تا هونه ری په یا نه که ی
ژهنگ و غوباری قه لب و روو چلکی لباسی ده ست و پا
بشق بشق گهر مه وه سی مه جلیسی پادشا نه که ی
نه گهر شه وی (تفرج) ی بکه ی له سونعی کردگار
عه زیزی من له گورگی خه و میسالی مه پره پانه که ی

خودا نہ زہر لہ حوسنی نہت و دلی بہ شہر نہ کا
چاکہ نیشانی خہ لک نہ دہی تو خرابہ ژیر پا نہ کہی
خہ شہت و خہ وی ذوالجلال عہ شق و حوی موسیٰ فا
تا نہ چہ قی لہ سینہ کہی موخالہ فہی ہوا نہ کہی
تیبگہ (عزمن قنع) لادہ لہ (ذل من طمع)
حاصل نہ کہی رہ زای حق، حق لہ بہ تال جودا نہ کہی
عہ شقت نہ گہر حہ قیقہ تہ مہ نالہ گہر شہ قیقہ تہ
وہرنہ مہ جاز و بیدعہ تہ (صابری) سوی و مادہ کہی

نیشانی عاشق

نیشانی عاشقی وایہ کہ ساتی یاری لی ونبی
دہ بی دہر لہ حزہ نہ حوالی بہ سہد گونہ مولوہن بی
دلی پپ دہرد و رہنگی زہرد و لیوی وشک و چاوی تہ پ
سیا پؤش و جہ فا تؤش و سہراپا غہرقی ناو خون بی
جہ فا و لوتف و ہیجرو و ہسلی یار و شیوہن و شادی
لہ لای یہ کسان و دل و ہک خانہ یی زہنبور کون کون بی
کہ دولبہر مات و روحم چوو کہ رویشٹ و دلی بردم
نیتہر جان و دلی بیچارہ چؤن نیسکان و ساکن بی
اطباء عاجزن بیشک لہ دہرمانی دلی "صابر"
نہ گہر لوقمان و جالینؤس نہرہستق یا فلاتون بی

پیری ناخر شہر

نہ لا، نہی پیری ناخر شہر، رہنمائی قہوم و سہر خیل
مہتا کہی غافل و مہستی، لہ سہر تہخت وقہراویلی ؟
شہوی گہنجی نہما، مہلہ لہ خہو، سہیریکہ ناوینہ
نہلی: نہی پیری نازیرہک ، مہتا کہی خویی جامیلی ؟
نہجہل نامادہیہ، بۆ تہخت و تاراجت، چ عہقلیکہ ؟
خہریکی گرد و کوی مالی ، سبہی بۆ خہلکی جیدیلی
لہ لات وایہ بہ شاپی دا نہ پوی و پووت لہ مہقصودہ
وہلی پیگہی دزانہ، ناگہیہ مہقصودی خوت... ویلی !
تہماشاکہ، لہ پانی نہرز و تہنگی چاوی دونیا دار
چ چاو برسین بہ جوتیار نہمر نہکەن، بۆ ریگہ ناکیلی ؟
زہمینی بی نیزاع و(منبت) و ئەعلا نہگەر مایی
سہری گونایہ ناوی ئەشکی چاوه جہرگہ ئەستیلی
کہ زاربع مہردووم و بیلی موژہی فرمیسکی ناوی بی
لہ نہرزی روو ئیرہم پەیدا ئەکە ی گەر بی فہر و فیلی
مہتا ماوی عیلاجی توشہی ریگہی قیامہت کہ
چ لازم مال و مولکت بۆ کوپی نہحمہق بہ جی بیلی
شہوی پیری وتی: (صابر) جوانی بی وہفا رویی
وتم: توش ناخری عومرم نہبی روژی بہ جیمبیلی

سۆزی جهرگی سوتاو

کـه سـی مانه ندی په روانه نه سوتابی په پ و بالی
له سۆزی جهرگی سوتاو و دلی من که ی نه بی حالی
خودا ته وفیق بدا وه ختی مه لایک دیته ته ختی دل
که تو قه لبث له شه پ و وه سوه سه ی شه یتان بکه ی خالی
نه گهر خالیس نه بی نیه ت به تاله زیکر و جهمعیه ت
به رهنگ نه یوب خاسیه ت به باطن خویی ده جالی
به رهنگ و روو برنجیکی له سه ر سینی بژیراوی
به تام و بوی ده روونت تو زه خیره ی کون و بن چالی
ته ماشایه کی ریشته که حه یاو شهرمی له نیشته که
به ریش و عومر باپییری به نیش و فیکر منالی
نیتر به سیه خوی غه فله ت سهرت خالیکه له وعه قله ت
مه تاکه ی هر له دوی نه فس و مه وا نه و بال و عه ودالی
دلّم ره عد و مه ناسه م به رق و نه شکم سه یله دونیا پر
که تو تیناگه ی بی سپ نییه، کویر و که پ و لالی
له رستی خپوه تی تو عاله می شل بوو (تأمل) که
له رهش ماری قیامه ت تا به که ی مه غروری رهش مالی
حه یاکه (صابری) نه فست بناسه خوا شوناسیکه
له په نجا تیپه پی عومرت له خوت و خوا نه بووی حالی

تیغی نه بروی

ماه روو ده رکهوت و خورشیدی جیهان هاته کزی
شه کهر و مه نگوین له چه سرهت لیوی دوو لیویان گه زی
تیغی نه بروی پوسته مو به هرامی عساجز کوردوه
تیری غه مزه ی چاوی دی سه عدی بنی وه قاصص به زی
کیتبو وا نه م شه و جیهان یه کسهر به مامی روومه تی
عاسی و مه عسوم هه موو مانه ندی که تان دارزی
زوشته و ناشیرینه بۆ پاشای عادل جهرده یی
تۆ که سولتانی جیهانی چه یفه بۆ تۆ شه و دزی
شه و که سولتانی خه یالت هاته سه ر ئیقلیمی دل
پالاهانی له شکر بیگانه پششتی دابه زی
پیاوی چاکی خزمه تی خه لکی نه که ی بۆ ئافه رین
تا بلئی زۆر موکریمو چالاک و چوست و گوریزی
تا جوانی و تاقهتت بوو مه یلی ده رویشیت نه بوو
ئیستا وا پیری له پی بۆ زیکر و تاعهت عاجزی
وهک په موو بهرگی هه موو عالم به خاسیهت بکه
قه تعی ریگه و دامه نی خه لکی مه که وهک داری زی
(صابری) تساکه ی له نه زم و شاعیری وازنایه نی
رووت له ئاواپی نییه، دائیم له چۆل و کسه لبه زی

له کن حوکمی قه دهر

له کن حوکمی قه دهر نه عجازی پیغه مبه ر نه بی چس بی
 له کن (شق القمر) سه د فه تحی وه ک خه یبه ر نه بی چس بی
 له کن (یا نار کونی) ناگری نه مروود گولزاره
 به رامبه ر (حیه تسعی) فه نی ساحیر نه بی چس بی
 له کن دهر که وتنی نه و شه معه عالم شوبهی په روانه
 که سووتان و نه لاین له م نیعمه ته خوشتر نه بی چس بی
 به موژده ی به ک گولیکی جه نه تی حوسنی هه موو عالم
 نه گهر بیکه م به قوربانی سه با یه کسه ر نه بی چس بی
 له کن به دری جه مالی یار چ یاراییکه دهم به دری
 له نووری مانگ و خور یا خوسره وی خاوه ر نه بی چس بی
 به نایه ی "یا نار کونی" مه یلی بی دوزخ به هه شتیکه
 له جه ننه ت دهر کرا ناده م به یه ک ساوه ر نه بی چس بی
 گولی روخسار و لیوی ثال و دانه ی خال که بنوینی
 گول و له عل و وه نه وشه ی خاک و خول به سه ر نه بی چس بی
 نه گهر بیینی سه با بیینی له باغی جه نه تی حوسنی
 گولاب و میسک و بوی سونبل و عه نبه ر نه بی چس بی
 له قه د و قامه تی شمشاد و عه رعه ر نه زم و حه یرانن
 له باریکی مه یانی عاقلان قاسر نه بی چس بی
 که یارم هات و روحم چو که رویش دل به دویا چو
 خودایه نیعمه تی له م ناموشو چاتر نه بی چس بی
 له کن نوخته ی دهمی عه قل و زوبان حه یران و بی نوتفه
 دهمی سپی خودایه دهم مه ده "صابر" نه بی چس بی

یاری شیرین له پ

تال له مه یلی تیگه یستم ییاری شیرین (لام، بی)
روول له دونیا وه ریگپری دیته (قاف و سین و هی)
تا قسه ی یاری له گه ل نه غیار نه که ی بیزاره لیت
تیگه ناکا نه ئاری (ری و حی و میم و تی)
(رحمه الله) گهر چی زور و بی شومار و واسیمه
جومله مه حروومن له جهننه (کاف و ثلف و فی و ری)
کافر و جومان له سهد شیخ و مه لا خوشتر نه وی
لائقه بو نیمه حور و (بی و هی و شین و تی)
نه ی به مه شتی تو له سوئی کرده وه ی خوت غافل
خوی به د نه تباته قاپی (دال و واو زئی و خی)
دوزه خی پر ئاگر و دوویشک و ماری زه مردار
بو گونه کارانه (صابر) روژی (حی و شین و ری)

دوهره ق به گه دا که ره مت بی

تا که ی دلی سه ودا زده بیماری غه مت بی
مه حروومی گولی باغی جه مالی نیره مت بی
فهرموو که خه راجات و خه زینه ی دل و جانم
قوریانی سه ری ری و نیئاری قه ده مت بی
نوقسان نییه بو سه لته نه ت و شه و که تی شامی
دوهره ق به گه دا مه رحه مه ت و یا که ره مت بی

ناحق نییه شه و تا به سه‌ه‌ر کافر و موسلیم
دیوانه و په‌روانه‌یی روخساری شه‌مت بی
(صابر) به‌سه‌ه‌ر دهر د و غه‌می دل نایه‌ته ته‌حریر
ده‌ریا مه‌ره‌که‌ب داری جیهان گشت قه‌له‌مت بی

ناگری دووری به‌ریو له زه‌ل و پووش

جانا به‌خودا باوه‌پ نه‌که‌ی ناگری دووری
به‌ر بوو له زه‌ل و پووشی بیابانی سه‌بووری
حه‌یفه به‌قسه‌ی ناکه‌س و نه‌غیار عه‌زیم
خوت عاجز نه‌که‌ی له‌م هه‌موو خزمانه نه‌بووری
ناکه‌س دپکه‌ رووی مه‌ده‌ری نه‌ی گولی ناسک
نه‌وه‌وره‌ نزیک‌ی مه‌که‌وه چونکه‌ تق‌خوری
دودی نه‌فه‌سی سوفله‌ غه‌م و دهر د و به‌لایه
دوربی له‌ له‌شی نازکی تق‌عه‌ینی بلوری
وینه‌ی نییه‌ ناوینه‌ی حوسنت له‌ به‌شه‌ردا
خوری سیفه‌ت و دولبه‌ر و بی‌عه‌یب و قسوری
تا توری دلم موحریقه به‌و نووری جه‌بینه
(والله) له‌ دل‌مدا نییه‌ نارام و سه‌بووری
سه‌رگه‌شته و شیواوه شه‌وی شیوه‌ی تق‌وی دی
(صابر) به‌یه‌قین تیگه‌ییوه کومه‌لی نووری

دهم بینہ دهم با نہ مرم

جانا له هه ناسه ی ده مه که ت بوئی شفا تی
دهم بینہ دهم با نہ مرم خیرت ده گاتی
عومریکه به پوژوم و نه بوو جه ژنی - صیام - ی
به دبہ ختم و نه مدی له شه و ا قه در و به راتی
که وتوومه له بهر قاپیه که ت سائیلی رووم
شادمکه به ئیحسان و به ئینعام و زه کاتی
ئه و وه عده یه فهرمووته که چی ئیفات نه فهرموو
باوهر بکه ئه مجا له ده ستت ئه چمه شکاتی
تا نیو نه فهس ماوه قه دهم بینہ سهرینم
با بیته وه خانه ی به دهنم تازه حه یاتی
له و ساوه که فهرمووته شه وی دیم و نه ماتی
ئیواره گالارومه تا بادی سه باتی
جانا که خه یالی گولی حوسنت به دلا تی
وهک باده ی سه با وایه به سهر باغی گولا تی
تهنها له دلی من نییه ئه و باده به قوریان
زوره له هه موو مه مله که ت و شار و ولاتی
دوا گیانمه فهرموو قه دهمی بینہ سهرینم
با بیته له شی و شکوه بو تازه حه یاتی
(صابی) که نه خوش که وتووه ههر چاوی له رییه
تو بیی و شیفای دهردی ئه وی وای به دلا تی

صابری کھی شا ئه بی رۆژی

خودا له م شهوی ده یجوره که ی پهیدا ئه بی رۆژی
له داوی زولفی رزگاری دلی شهیدا ئه بی رۆژی
به نامه ق کوشتمی ماواره شاهیدین موسلمانان
یه خه ی بگرن له جینگایه که سپ ئه فشا ئه بی رۆژی
چ حاجه ت غوسل و ته کفینه شه هیدی خه نجه ری موژگان
که چونکه حوجه تی به و به رگه وه ئه قوا ئه بی رۆژی
وتم جه زنی ویسالت که ی ئه بینم روحه که م فه رموی
مه حاله تا له ده وری قه بره که ت غه وغا ئه بی رۆژی
فه قیر و موسته حه قم چاوه پئی حیسه زه کاتیکم
بفه رموو سا بزانی (صابری) که ی شا ئه بی رۆژی
برین و عیله تی (صابر) مه گه ر چابیتته وه وه قتی
موحمه د شافیع وزاتی خودا پاشا ئه بی رۆژی

موغنائیسی چاوت

ئەى به سوردەت نوور بەخشى ئافتاب و کەوگەبى
وہى به لیوانى مەسیح ئاسا شىفا بەخشى تەبى
چاوەکانت مەستى نازە یا لە خەو مەتساوہ یا
مەستى مەى یا خوین رزانی عاشیقانە مەتلەبى
حەیدەرى چاوت بەزولفقارى ئەبرۆ ئەى سەنەم
خەیبەرى دلمى لە بن میناوە شار و مەکتەبى
تا بە موغنائیسی چاوت ئاستى دل جەزب ئەکەى
روحى عالم پەپەکایە تۆ میسالى کەهرەبى
کاشکى من نامو نیشانى تۆم ئەزانی مەہ روو
تۆ کە شازادەى عەجەم یا کورد و رۆم و عەرەبى
خۆ بە روو ترشى لە تۆ دوور ناکەوم ئەى خوب روو
وہک مەگەس سەد جار دەر مەکەى دیمەوہ شیرین لەبى
بى بەلابى سەرفى سەرکەى رووت ئەکەى بۆ ئاشنا
رووبەپووى بیگانە وەک (ئەسکەنجەبىن) خوش مەشرەبى
تا مەناسەم عەرز و حالى دل نەباتە بەردەمى
کەى عیلاجى زوعفى قەلبى من ئەکا غونچەى لەبى
بۆ گرومى عاشیقان نابى لە مەولا راحەتى
تا بە دوو جەللادەوہ تۆ حاکمى ئەم شارەبى
(صابرى) ئازا سەرى تەسلىم لە بەر پیتی دابنى
تا لە سایەى یارەوہ روژى بە ساحیب بەهرەبى

مەرکەسی تالبی یارە با وەکو پەروانەبێ

مەرکەسی تالبی شەمعی تەلەتی جانانەبێ
 شەو ئەبێ خولق و رەوشت و سەنعەتی پەروانەبێ
 با دل و جەرگی بە خەنجەر پارە پارە و قیمەکن
 دەنگی ناخ و ئۆفی نایە چا نییە گەر وانەبێ
 ئیشتەالی ناگری دل ئەو دەمە ئەکوژیتەو
 دائیرە ی دل خەیمە گاه و تەختی ئەو سولتانه بێ
 مەست و مەدھۆشی لێقا چی بکا لە دنیای بێ بەقا
 مەر دەبێ دیوانە دائیم بێ لیباس و خانەبێ
 مولک و مال و مەرتەبە ی دنیای دونی بۆ چییە
 شەو دەبێ مەجنونی زولفی لەیل و رۆژ بێ خانەبێ
 عەشقی یار و حووبی دنیا مەردوو (ضد) ی یەکتەرن
 گەر دلارامت ئەوێ با ماسیوا بیگانەبێ
 مەرکەسی مەجنونی لەیلا بێ چ باکی تەعەنە
 لازمە مەرچی بکا نا لایق و شیتانە بێ
 ناوی مەجنون ناگری بەردایە دل ناخەق نییە
 مەن وجودم ماسی و ئەشکم وەکو رۆخانەبێ^(۱)
 حەقە شەو گریان و نالینم بە چاوی سوورەو
 چونکە ئەنجامی عروسی عادیە سورا ئەبێ
 پایزە و عالەم لە تەعمیراتی نەقشی خانە
 عاشقی روت مەرەکانی کە پری تاوستانەبێ

۱ - رۆخانە روبریکە کە وێتە رۆژەلاتی شۆپێجەو لە نزیک شارەدێی قادر کەرەمە.

شادییہ جہڑنہ ہموو عالہم بہ بہرگی تازہوہ
دوور لہ بالات تا بہکھی بہرگم رہش و زستانہ بی
دہستی بؤ گیرفانی ہیئا تاکو ژیرم کاتہوہ
من ہنوم ہلسا سہرم قوربانی ئو گیرفانہ بی
پیای عاقل گفتوگوی بی ہودہ ناکا موتلقاً
مہست نہبی رہفتار و تہواری ہموو مہستانہ بی
(صابری) پیر بووی خہوی غفلت لہ چاوت دہرنہچوو
کوا حہکیمی واقعی ئم عیللہت و دہرمانہ بی

نہ خوشی چاوت

نہ خوشی چاوی بیمار تہ تاکہی ئینتیزارت بی
سہری تہ سلیمی دائیم بہردہ بازی ری گوزارت بی
لہ شوکری شہو کہتو شامی خودا پیتی عہ تا فہرموو
دہبی فیکر و مہشورہتی بی نہوایان و مہزارت بی
(صبا) بیئی تہ گہر بیئی لہ باغی جہننہتی حوسنی
سہر و جان و دل قوریان و شاباش و (نثار) ت بی
دہمیکہ دہس بہ جان و چاو لہ جام ساقیا فہرموو
کہ بگرہ و بہردہ جان و جام و مہر خیرہ بہ کارت بی
تہ گہر چی حوسنی تو موستہ غنی نییہ تہ ممما زہرہر نادا
مہزارانی و ہکو (صابر) بولبولی لالہ زارت بی

نہ گھر عاشق دلی زاماری چاوی بی

نہ گھر عاشق دلی زاماری تیری چاوی دولہر بی
نہ بی جوشی دل و سینہ ی ہمیشہ وہ ک سہ ماوہر بی
برین و عیلاہ تی دوری بہ نووسین ٹینتہای نائی
مہ لائیک کاتب و دہریا مہرہ کہ ب چہ رخ دہ فتر بی
بہ ناوی کہ وسہر و زہ مزہم شہرارہ ی سینہ نابی کہم
بہ نہ حوالم (وراء الظہر) ہ کہ ی مہیدانی مہ حشر بی
وہرہ تو تہرکی لہ زہ تہ کہ قبولی فہ قر و زیلہ تہ کہ
تہ ماشای نور و عیزہ تہ کہ جیہانت بؤ موسہ خہر بی
(صبا) بؤنی غوباری باغی روی و خاکی پی پی ہینا
نہ بی چاوم منوہری بی دہ ماغی دل موعتہ بہر بی
بزانہ لہ زہ تی تہرکی لہ زائیز لہ زہ تی دونیا
قہ قبول ناکہ ی نہ گہر چی روی زہوی مہ نگوین و شہ کہر بی
کہ سی دہ رویش و قانعی بی دلی پرفیکری سانعی بی
چ دہ رہہ ستہ بہرہ و لیفہ ی زہ مین و چہرخی (أخضر) بی
بہ جہدہ تہرکی نہ فسانی بہ دہس نایہ بہ ئاسانی
بہ تہ ئیداتی رہ بانی مہ گہر (صابر) موزہ فہر بی
وتم تا کہ ی بہ چاوی سوورہ وہ ہر ٹینتیزارت ہم
وتی: شیوہ نکہ تا روئی لہ کونجی سینہ جان دہری بی
برادہر تہرکی نہ فسانی بہ دہس نایہ بہ ئاسانی
مہ گہر زیگری دہم و دل (صابری) "اللہ اکبر" بی

همو ساتی های له یادم

له بهر دهر د و غه می عه شقت نه ما ئاسایشم ساتی
له یادی تو زیاتر نایه ته فیکرم خه یالاتی
له زهوق و له زهتی جه ور و جه فایی تو (جزاك الله)
به غیره ز جان و دل قوریانی تو نیمه موکافاتی
نه ئاگاداری دهس نویژم نه بانگ و قامهت و نویژم
ده می مهست و ده می گیزم که هر له حزه به حالاتی
مواعیدی عه قیمت گهرچی قهت نایه به جی نه مما
مه میشه چاوه پیمه که ی ده بی عیدی مو لاقاتی
گه لی دهر د و نه مات و ماتم و جه ور و جه فام تووش مات
له ریگه ی عه شقی چاوی دولبه رم قهت تووش نه بووم هاتی
چ بی بـاکی له ئامی کوشته گانی بی خه تا روژی
ده که ی سه د قه تلی ناحق بی (شهود الحال) و ئیسباتی
که تو هاتیت و روحم چوو که رویشتی دلت بر دم
ئیتـر بـوچی بـکا (صابر) ته مه نناو مونا جاتی

بہ شامی زولف و نہ بروی

بہ شامی زولف و نہ بروی میلالی
دیارہ سوبجہ کہی جہ ژنی ویسالی
لہ کن دہرکہ وتنی باغی جہ مالی
دلی من بولبولی مامی جہ مالی
بہ رووی نافتاب و لیوی نالی
سہ نای زولفی بکہم یا وہ سفی خالی
نہ گہر چی سورہ تہن دورم بہ مہ عنا
لہ من نزدیکہ سولتانی خہ یالی
خودایہ کہ س نہ بی تووشی غہ می من
کہ خہ لکی پیی بلین کافر بہ حالی
بہ شہ و تا روژ مہر گریانہ پیشہ م
نہ ماتی و پیم بلئی بوچی نہ نالی
نہ گہر خوی بمکوژی پیم خوشہ نہ مہا
رہ قیبیش بو نہ ماتی ماتی پالی
بہ دہستی خوی خوینیشم برپڑی
نہ لیم و ہک شیری بہر دایک حہ لالی
نہ مامی قامہ تی غایہ ت بلندہ
دہسم ناگاتہ سیو و پورتوقالی
خودایہ تق دہمی (صابر) شیرینکہ
مہ موو عومرم بہ زایع چو بہ تالی

نئی میری بہر سیبہر

مہ خق نہی پیری تہن پہر وہر کہ باب و کالہ کی پردی
مہ خق نہی میری بہر سیبہر وہ کو شامی تہ پیو بوردی
نہ لا نہی پیری بیّ حاصلّ لہ کن ختّ ناعقلّ و وردی
خہ جالہ ت بیّ ہموو رہ نجت قوسوری ختّ تہ بابردی
سہ نہی عومرت لہ ہشتا تیپہری و غافلّی ہشتا
کہ توفانی نہ جہل نہرز و سہمای شیوان و ہاوردی
لہ ہشتا تیپہری عومرت قیامت نایہ تہ فکرت
جوین و غہیبہ تہ زیکرت پیایو زیرہ کو وردی
گروہی نہ ولین رابورن و نیمہش نہ چین ناخر
نہ گہر چی من تہ پۆلکەم تۆ لہ چاوی من وہ کو گردی
سہر و ریشٹ بووہ پہمبو سہراپا عومری تۆ غہم بوو
موسلمانیت ہموو دہم بـوو پہ شیمانی و روو زہردی
نہ گہر چی من فہ قیری شار و تۆ سولتانی دہ ورناسی
بہ ہہر حالّی کہ من مردم لہ ناکاوا نہ تۆش مردی
نہ گہر یارانانی رابردوو بہ خیر بیّنیتہ یاد نہ مہرۆ
بہ خیر یادت نہ کہن خہ لکی سبہ و دویکہ رابوردی
عہ با و جوبہی سپی و ساف و کہوای زہردت موبارہک بیّ
بہ سوورہت شہکەری نہ ممّا بہ تام و پرنگ گۆگردی
زہمانی زوہد و پاریزکردن و تہوبہیہ (صابر)
نہ گہر شیخی عہرہب یاخود رہ ئیسی تانیفہی کوردی
چیہ دنیا زمستانہ _ آجل - ؟ بورہفت و بارانہ
لہ ہہوری قیبلہ وہ (صابر) بہ توندی ہات و ہاوردی

تیکه لکشی کوردی و تورکی

کۆ بوو و تیری مه وادا خه لکی کوشت و پیکه نی
الله سیور سز موسلمانله نه ده ر بو نه رمه نی
کێیه سهیری کرد و روحم چوو وتی : نه ی موشته ری
دورمه بو قاپوده بوندن بویله اویلدرم سنی
کێیه به چاوی له حزه یه سه د گونه ئازارم ئه دا
قاشلرندن یه ک گویزه ل یوز بیک علاج ویردی بنی
چاوی شه هبازی دلی عاله م به جاری (صید) ئه کا
قالمادی بیر ماعدا زولفی سیاهن ئه یمه نی
چاوی دینی عاله مه وه ریا نه گیتی (لاجرم)
بیلمیور نه وعی به شه ر بو مه کرنی رهنگ و فه نی
مه وری زولفی نایه سه ر خورشیدی حوسنی (ناه ناه)
سه ن که اوندن باشقه بو دونیاده یو قدر روشه نی
پیتی وتم: مه لسه برۆ با میری سه ر بر بانگ نه که م
بن دیدم چاغر گوزه ل ته رک ایده مه م بو مه سکه نی
کێیه نه و سولتانه وا عاله م به حوسنی نه و نه زی
بر گیر شه ایله نه چه بیک (صابری) ایلر غنی

چەتە و پۆلیس

(له کاتی یاخی بوونی عەشائیرە کوردەکان ئەم چەند شیعەرە ی فرمموه ١٣٤٤ ک = ١٩٢٤ ز)

ئومەرا کافر و سادات و موسلمان چەتە بێ
قور و بۆیاغی دوو عالەم بە سەر ئەم میللەتە بێ
چونکە پۆلیس و چەتە دوژمنی دین و مالن
ئوسەرا با ئیشی ئەم دەردی سەر و زیللەتە بێ
ئەم ئەلێ گۆشتی فروجم ئەوێ بۆ قاوەلتی
ئەو ئەلێ شیوی شەوم مەرگە ی گیسکە قوتە بێ
لە ولاتی کە گوزەرگامی چەتە و پۆلیسە
موختە سەر کەس نییە بێ وەسوەسە و خت ختە بێ
بە دوو سێ سالی تری سانی رەعییەت ئەبێ
ئەگەر ئەم عالەمە لەم حالەت و وەزعییەتە بێ
نەبزی فەللاح لە بەر بێ گەنمی جەوجەوییە
پۆلیس و چەتە ئالیکێ ئەوێ گەرچی بە دوو قیمەتە بێ
زەخیرە ی فەلاح گەر دوو سێ باری مابێ
باوەرم نایە بەشی لانیحە و مەزبەتە بێ
(صابر) ئەم میحنەت و ئەحوالە جەزای ئەعمالە
حەزەرت لەم مەرەزە پێ دەرد و عیللەتە بێ

مەزبەتە بۆ جەنابی حەق

(لە پاش مەلیک شیخ مەحمودی نەمر ئەم پێنج خشتەکییە داناو، لە سالی ۱۳۴۴ک=۱۹۲۳ز که ئەو کاتە شیخی نەمر مەلیکی کوردستان بوو.)

لە موسلمانەوه بۆ جەنابی حەق مەزبەتەبی
چ ره‌وای حەقه‌ه‌دوو حاکمی ئەم میلله‌تەبی
مەلیک و سەید و بەگزاده، فیرار و چەتەبی !
فوقه‌را و ئوسه‌را هه‌ر به‌شی ئەم زیللەتەبی
عوله‌ماو قازی هه‌م موفتی ئەم بیدعەتەبی

لە سوله‌یمانی و که‌رکوک و ولاتی کفری^(۱)
نووری چاوانی ئەگەر تابیی زوڵم و کوفری
وه‌رنه‌ وه‌ک (جەعفەری ته‌یار) به‌ بایش بفری
به‌ خودا بیه‌ونه‌ر و زوشت و له‌ خانەئێ سفری
تا فه‌له‌ک سالاری ئەم کۆمه‌ل و جەمعیه‌تە بی

^۱ - سلیمان، که‌رکوک، کفری : سلیمان و که‌رکوک دووشاری گه‌وره‌ی کوردستان.

کفری : قه‌زایه‌کی سه‌ر به‌ که‌رکوک، ده‌که‌وێته‌ نیوان خانەقین و خورماتوووه،
(صلاحیه)شی پی ده‌وترا، له‌ دوو رێیانی نیوان خورماتوو سلیمان به‌گه‌وه ده‌چیته‌ کفری،
(۱۳۱)کیلومه‌تر له‌ که‌رکوکوه‌ دووره‌ که‌وتۆته به‌شی رۆژه‌لاتی باشوره‌وه.

ئەم غەم و نەگبەتە چەوتی رەوشت و ئیقبالە
چونکە ئەم عالەمە ئیغوا بووہ عالەم (ضالە) ...
عسولەما و سولەحا تالبی گەنج و مالە
شکی تیدا نییە ئەم دەردە جەزای ئەعمالە
یا خودا ئاخیری ئەم مەبەت و دەزەعیەتەبی

تاقمی گەرچی نیزاعیانە لە سەر ئیستقلال
ناویان دەرچووہ بی چارە بە سوونی ئیستعمال
چونکە بی پاردەن ئەگەر لیرە بکەن (ایستحصال)
لە کەنم وایە بە تەیارە دەکەن (استدلال)
ئەم نییەتە چاترە عالەم لە سەر ئەو نیەتە بی

دین و ئیمانی مەموو دەولەت و میللەت پارە
مەنشأ و مۆرسی ئەنواعی موزیللەت پارە
چیبیە دەرمانی غەم و میحنەت و عیللەت پارە
مەسقلی قووەی ئیدراکی دلت پارە
(صابری) لۆرتە ئەگەر واقیفی ئەم حیکمەتەبی

یاری من توراوه

موده تیکه ئینتیزارم بهم تهنی بیماروه
بهم دلای پر حسرت و دهر و غم و نازاره وه
ئهی ره فیکانم عیلاجی بیته ئهم ماواره وه
یاری من توراوه مه متی چوو به لای ئه غیاره وه
چاری تلیاکی بکه ن دل بوو به گازی ماره وه

کهی ده پرسی حالی دهردی عاشقی زار و مه لول
نال نالی عاشقانت کهی ده گاته گویی قه بوول...؟
خانه بیزارم جنونم دائیما مائیل به چۆل..
(امشي ميلاً عد مريضاً) بیته جی ئهمری ره سول
ئهمری حق دینم به جی تویی خودا بمشاره وه

وا بریندارم به تیری چاوی (مازاغ البصر)
بو ته داوی سه د که لوقمانی زه مانم بیته سه ر
بو عیلاجم عاجزه ره د نا کرئ حوکمی قه دهر
مه ر ده بی مه جنون و شه یدابم له کیتو و ده شت و دهر
نیم به ته نگی میجنه ت و زنجیری عیب و عاره وه

تو خودا ئهی دولبه ری تهن ناسک و گهردن بلور
خوا له چاوی به دبه دورت کا له من خۆت مه گره دوور
وا له چاوم دی له دووری تو سروشکی زهر و سوور

تو به سەر ئەم بەندە ی بێ چاره دا ناکە ی عبور
تا بەکە ی ئەم ئاوه لەم سەرچاوه بێتە خواره وه

عاقڵان چیتان به سەر سەحرانیشینی شیتە وه
خۆ به بێ حیکمەت نییه له و دەشتە وا ئەخولیتە وه
ئەلبەتە مه جنوونی لە یالایه که ئەیدۆزیتە وه
یا دلی تۆراوه سەرگەردانه ئەیهێنیتە وه
حاسلی بێ سڤ نییه تو چیت به سەر ئەسراره وه

شەو له تاوی ناگری دووری خەوم لی ناکە وئ
پادشاهی سەر زەمینم پئی ببه خشن نامە وئ
غەیری ئەو جیگایه وا ته شریفی یارم وا لە وئ
وه سلی ئەو بۆ من موویه سەر بێ به کامی دل شە وئ
چیم به سەر (جنات تجري تحتها الأنهار) وه

من که تان ئاسابه شەوقی حوسنت ئە ی به در ی مونیر
گەرچی سووتاوم له ئازاری بـرین ناکەم نه فیر
سەد مه زاران عاشقی وهك (صابری) رووت و فه قیر
تەیری دلایان بو به داوی زولفەکانی تو ئەسیر
تو که دانه ی خال ئەنئی به و روومه تی مه هپاره وه

پینج خشته کی
به نووری لامیمی حوسنت

به نووری لامیمی حوسنت که نووری عهینی لاهوته
شوعاع و نووری میهر و ماه مه موو شانامه ی رووته
به روژ و شه و که ناموشق نه که ن له م مولکی ناسوته
(شمس) سوتاوی روخسار و (قمر) شیتاوی گیسوته
نه این که میهر و ماه نه رز و سه ما فرمانبهری رووته

مه لائیک وا به فرمانی خودا دائیم نه که ن ته قدیس
مه موویان سه جده یان میتاوده ته بهر تو (سوی ابلیس)
له زومره ی نه نبیا عالی مه قامن عیسا و ئیدریس
به نایه ی موسحه فی رووته نه که ن ته حسیل و مه م ته دریس
که شاری عیلمی تو قاپی (أسدالله) به فهرمووته

فتوحاتی (علی) و رؤستم و به هرامی تیر نه نداز
که شوره تیان مه تا دونیا بمینی مهر ئه دا ئاواز
نه که رقه وسی برو یا تیری موژگانت بکه ی ئیبراز
مه موو ته رکی سیلاح و چه که نه که ن نه ی ساحیبی ئیعباز
به چاوی تو (کلیم الله) غولامی چاوی جادووته

(بحمد الله) حبیب الله که (فخر المرسلین) ی تو
خودا جبریلی کرده حامیلی وه حی و نه مینی تو
که روحی کائنات و (رحمه للعالمین) ی تو
سوله یمان و سکه ندهر خاتمه می ژیری نوگینی تو
سه لاتین و نه میر و شاه نه سیری ده ست و بازووته

گرومی نه نبیا ته فصیلیان نه ختی نه که م (مجمل)
که (أفضل) یان (أولوا العزم) و کوبت ساحبین و مورسل
مه موو په روانه ی شه معی جه مال و دیده بی نه که ل
نیتر با موخته سهر بی هره که فهرموویانه (قل و دل)
نه مینی وه حی مونه زهل دا غداري خالی هیندوته

به نووری مامی روخسارت شه وی ده یجوور روونا که
به غه مزه ی چاوی خون خوارت که وا خوین ریژ و چالا که
سبه ینانی نه خوخی چاوی بیمار ت ته ماشاکه
که تو نووری وهره توری دلم مه حی (تجلا) که
که نوورت ناگری سوزانه (صابر) شوبهی بارووته

یه قینم وایه روح تو فریشته ی یا پهری زاده ی
که چونکه نه وعی نینسان پیر نه بن تو نه وهخت و ساده ی
نه خوشم پیتم عه تاکه جوته عینابی له بی ساده ی
نه گهر چی لوتفی مه حزه روومه تی خوتم نیشان ناده ی
ده زانی ناگری سوزانه (صابر) شوبهی بارووته

وهره (صابری) نه گره عه شق و مورادت شامی له ولاکه
تهریقې شهرع و دین بگره له مه ولا روو له مه ولاکه
مه چو نه ولاوه نه ولا^(۱) وایه بی ته دبیری نه ملاکه
که دنیا جیفه یه هرگیز مه چو نه زیکی نه ولاکه
که سی تالاهه له ولاکه گالو و پیس و نابووتنه

چوار غشته کی په کانه

ساقی وهره مهربانه به نای که نه گوری
نیحسانه که بکوژینه وه ناگری دوری
موترب به خودا له شکری غم تاقه تی بر دم
ره حمی بکه بیپینه ره وه تالانی سه بووری

له کوئی بینم ته بیبی مه لحه می زامی دلی پی بی
له کوئی بینم حه بیبی حال زان نالینی کوئی لی بی
له کوئی بینم نه سیمی مه حره می گولزاری له یلی بی
خودایه قادری ره حمی بکه ی نه م کاره هر سی بی

په ریشان و بریندارم له دهرگامی تو که وتوومه
نه هاتی پی بنییه سهر سهرم چن به خته که م شومه
نه زانم مه شره بت جانا له سهر نازاری مه زلومه
جه فاو جه ورت له نافاتا هه موو مه شهورو مه علومه

۱ - نه سله که ی اول وایه، واته چاکتر وایه ته دبیری لای قیامت بکه ی وریکه ی نیسلامه تی بگری

به بی ره حمی و جه لادی نه که ی قه سدی دل و جانم
ده می تیغت له گوشتم تیپه پی وا گه ییه ئیسقام
مه گه ر لوقمانی چاوانت بـ کا تیماری زامانم..
به چاوی تو بریندارم به زولفانت په ریشانم

له بهر ده رگامی تو قـ وربان زه مانیکه نه نالینم
نه ماتی بو خودا روژی قه دهم بیتیت به بالینم
به چاوی سووره وه هر ئینتیزاری خاکی نه علینم
بفرموو به لکو رووناکی په یاکا نووری عه ینینم

نه چوته مه دره سه ی رحم و وه فا نه یخویندوه ده رسی
مه موو دیناری نالینت له کن نه وکه ی نه کا فلسی
خودا به ختی نه خوش و خه و گرانم که ی له خه و ه لسی
نه بی تو موشکیله ی (صابر) به ره حمه ت حل بکه ی مه رسی

به دل تیمارکه

مه‌وای وه‌یشومه‌ی مه‌یله‌ک‌ی دل‌دار
مه‌زده‌عی شادیم فه‌وتان وه‌یه‌ک جار
قازانج غمه‌ له‌گه‌ل سه‌رمایه
ئیت‌ر چ باکم گه‌رما و سه‌رمایه
غم له‌ جیی خو‌شی نایب مه‌نابه
عوش‌ره‌تم مودام باده و شه‌رابه
موت‌ریا له‌ چاو منت که‌وتبی
مه‌قامی بلی که‌س نه‌ژنه‌وتبی
غم بی‌ حیساب و سه‌ر و سامانه
سه‌داکه‌ت شیفای دهر‌دو زامانه
به‌ دل تیمارکه زامی بیماری
له‌و دهم و مه‌قام و ره‌حمه‌ت ده‌باری
زامار حه‌ربه‌ی مو‌ژه‌ی دل‌دارم
بو‌یه‌ و مودام دیده‌ خون ببارم
مه‌گه‌ر برینم وه‌ختی سار‌پ‌ژیی
من و یار ئیت‌ر نه‌که‌س نه‌خویش بی
نه‌ی به‌خته، تاوی بده وه‌ چاودا
نه‌وا سو‌سکه‌ی دل خنکا له‌ داودا
ره‌حمیکه‌ به‌ حال گرانی دهر‌دم
به‌ ره‌نگی زهر‌د و مه‌ناسه‌ی سه‌ردم
یا من به‌د به‌ختم یا یار بی‌زاره
وا ره‌نگم خه‌زان نه‌شکم به‌ هاره

شیواوم وینہی قہیسی عامیری

ناوم (نہ جمہ دین) لہ قہب (صابری)

نہ خوشی باتین ئہ گہر زامیر بی

مہ سلہحت وایہ بہ ندہ (صابر) بی

جہان و جہور

(صابری ئہم پارچہ شیعری بہ شیوہ زاری مہ ورامی وتوہ)

مہ وای ویشومہی مہیلہ کھی دلدار

مہ زہعہی شادیم فہوتان وہیہ ک جار

خصوصاً جہ فا وجہ ور روزگار

گرہ و بہ ردہ و جہ بی مہیلی یار

دل چ قہید غہم ئازاد نمہ بق

دہ روزہی شادی گوشاد نمہ بق

تا ئوردوی شادی وہ سلہ کھی ئازیز

ماوای سوپای غہم نہ کھر و نا چیز

با دل و جہ ربہی موژگان دلدار

ناوہرؤ زامی چہم نہ بو خونبار

سا بہ ختہ ئاوی بدو و جہ مدا

با تابور غہم بدو و جہ مدا

ئہی بہخت و زہمان ئہی جہ وروستہم

مہینہت و جہ فا، غہم و ہبان غہم

یا رہب و جہ حاجات رہسول نہ کرہم

یاران وینہی من نہ وینان و جہم

په شیوم وینهی قهیس عامیری
ناوم (نه جمه دین) له قه ب (صابری)
(یا مالک الملك ستار العیوب)
وه نه م بیه خشی سه بره که ی نه یوب
یا دلای غه مگین وه وینهی به عقوی
ناخری روژی بگه م به مه تلوب
به جاه نایه ی (سبع المثانی)
شادمکه ی وینهی پیری که نه نغانی
(صابری) نه خوش بی دهوا و ته بیب
سه برکه (ضرب الحبيب زیب)

سه فهره ر ۱۳۳۶ ک

له تاریخی مه زار و سی ۳ سه د و سی وشه ش که مه شهوره
سه فهره ر چوو گرانی مات و شیوا شار و مه عموره
که لی شاه و نه میر و قازی و موفتی که سوورگون بوون
که لی زه نگین و حاجی ناعیلاج موحاجی هاموون بوون
بزانن ماده ری دنیا که مه مکی نایه ده م زاتی...
که سه د حه ولیش بژی، حه ولیش بدا حه ولیکی ناداتی
منیشی وا زه بوون و عاجز و رووت کرده وه "گیتی"
نه پاردی مالی مه پ بزیتون شو بی وه فا گیتی

که روت و سوکی کردم، مه قسه دی و ابو که بمهاوی
 به شاخ و دهر به نی (دیلژده) دا بمدا، وه یا (خاوی)^(۱)
 له سایه ی لوتف و ئیجسانی خودا و هیمه تی پیری
 له زهر به ی تیغی چهر خی بی سهر و پا نه مدی ته ئسیری
 عه جبه ب قوتبی عه جبه پیری که ناوی (شیخ) رهزا سووره^(۲)
 مه قام و مه رقه دی دیلژده مه علوم و مه شهوره
 زیاره ت گاهی خاس و عامه نه زدی عالم و عامی
 که رامات و مه قاماتی میسالی شیخی بوستامی
 (فیوضات) ی (ضریح) ئاشکار (أظهر من الشمس)
 (لدى التحقيق أوقات) ی فسولی نه ربه ع و خه مس
 که داعی سالی قاتی چوومه دهرگا و مه رقه دی پاکی
 دلی ته نگم موفه پرح بوو نه ما ئاساری غه مناکی
 له پاش فاتحه خوانی و زیاره ت کردن و ته عزیم
 وتم یا شیخ (رهزا) سا هیمه تی شیعرم بکه ی ته علیم
 (بحمد الله) ئیتر له و ساوه کارم شیعر دانانه
 که سی میوانی سولتانه چ باکی ئاوه یا نانه

۱- دیلژده: گوندیکه به قه د پالی دهر به ند ئاوداره وه، سهر به ناحیه ی قه ره داغه،
 خاوی: گوندیکه نزیک دیلژده.

۲- شیخ رهزای دیلژده: کوپی گه وره ی شیخ ئیسماعیل ولبانیه، ئه و بنیادنهری
 گوندی دیلژده و مزگوت و ته کیه ی گه وره ی تیدا دروست ده کات، که راماتی
 نللی لئ ده گینه وه، له سالی (۱۷۷۰) له دیلژده وه فات ده کات و مه رله وی به
 خاک ده سپردری.

غەزەل کۆتاکە ی مەنزومە ی درێژ نەختی مەلەل دینی
مەبادا کەس لە بەیتی تۆ عەقیدە ی ئەو خەلەل بینی
کە لە زاتی لە زاتی شیخی دی زاتی شکا بۆیە
کە ساحیب زاتە "صابر" مەرۆکە کو تۆتی سوخەن گوێیە

سالی ١٣٣٧ ک

بە تەقدیری خودا سالی سەفەر بەرک کە مەشهورە
بە جاری عالەمی شیوا وەکو مەنگی بدا پـورە
جیهاد دەسپیکرا ئینگلیزو عوسمانیلی بە شەرھاتن
بە گوللە ی تۆپ و تەیارە تەلەف بوو شار و مەعمورە
گرانی کەوتە نۆ مەخلوق و ئینگلیزەت و رومی چو
نمونە ی حەشرە نەفسی نەفسی یە ئینسان کە مەخمورە
بزانن ئەم خەوشانە جەزای ئەعمالی خۆمانە
کە بیزارین مەمو لەم قاعیدە و قانون و دەستورە
وەگەر نەمەردی سەحرای چ باکی زەلزلە ی ئەرزە
کە رووت و قووتی دەریای لە ترسی جەردەو دەوورە
ئەگەر تۆ سالت و چاکی لە شەپ و فیتنە بی باکی
وەگەر نە تالعی دونیا بە تاراجی تۆ مەئموورە
دەروونت پەر لە حویی ماله وەک دووکانی حەلوچی
کە میشی فیتنە لیت ئالاولە کردە ی خۆتە مەعزورە
خرابیت ناگری دونیا وەتوش مەگرە خرابی ئەو
خرابی خۆتە وا خانەت خراب و مەحو و خاپورە

له قهول و فیعلی عالم دهم مده "صابر" به نیکو به د
نه گهر غه دار و بی دینه نه گهر مسکین و مه غدووره
وهره "صابر" ره زابه خوت نه زانی رزق مه قسمه
که ناغا ئوجره تی کهم دا بزانه عییبی مه ز دووره
له چاوم بزربوو

وا له چاوم بزربوو روی (یاو نه لف و ری)
شه و له خه و مایوس و چاوو دل له (صادو بی و ری)
سه برو ئارام نه ماوه (واو، قاف، نه لف، ری)
خا نه بیزارو زه بونم شبیهی (شین و بی و تی)
زامداری تیری چاوی (دال و لام و بی و ری)
بی خه وو خوراک و دل پر (میم و حی و نون و تی)
تا له من ون بی جه مالی (دال و لام و بی و ری)
چاوه کهم بی نوره دل بی (شین و کاف و بی و بی)
بی شه کیبو بی قهرارم تن نه خوش و بی ده و
موسولمانان

موسولمانان موسولمانان نه مانزانی نه مانزانی
خه زینه ی دینی خو مان دا به جیفه ی عالمی قانی
له عیلمی دینه وه جاهیل له دنیا عالم و کامیل
له فرمانی خودا غافیل له نه مرو نه می قورئانی
بلندی قه سری دنیا مان چوه نه وجی قه له ک نه مما
بیناغه ی خانومانی دین نه وای روی کرده ویرانی

ئەي سەبا

(نامەيەكە بۆ دوستىكى خوشەويستى)

ئەي سەبا، ئەي مەحرەمى رازى دەرونى دەردى مەن
ئەي ھەكىمى رەنگى زەردو دوستى ئامى سەردى مەن
چۈنكى تۆت تىياكى بۆ زەھرى غەمى دورى وەرە
وەرگەر ئەم كاغەزە بۆ خىزمەتى يارم بەرە..
بۆ حوزورى ھەزەرەتى ئەو كاكا شېخ - عبد الستار -
ئەو ئەن ھەرزو سەلامى ئىجتىرامى بىي ژمار
سانىيەن مەر دەم دەلئىم تۆ ھەم دەمى مەر دەم نىيە
دېدە ئەم گەر دەم بە دەم بىي تۆ دىلەم بىي غەم نىيە
تا بىكەي دەردى جودايى ھەتە بىي يا مۇجىب
تا بىكەي ھەقرو گەدايى ئىنقىلابى - عن قىرىب -
دەردى دورى زۆرە (صابر) بەس بىي قاسىد بەسە
كافىيە ھەرقى بە شەرتى تىگەيىوبى ئەو كەسە

نئی رہنمائی ماہ روخان

(پنج خشتہ کی ماموستا جمیل روڈیہانی لہ سر غزلی - صابری - لہ میٹھی ۱۹۲۸)

نئی رہنمائی ماہ روخان توئی بابو باپیر نہ نجہ بی
سہ روہ بالات یا سنہ و بہر گہ نج روخی زولف عہ قرہ بی
تو بہ لہ نہت عہینی کہ بکو کوتری حق ہوو نہ بی
نئی بہ سورہت نور بہ خشئی نافتابو کہ و کہ بی
وہی بہ لیوانی مہ سیح ناسا شیفہ بہ خشئی تہ بی

پیم بلی بہ درہ جہ بینت یا گلوی پر (ضیا)
زولفی خاوت عہ نہرہ حلقہی زہری رہش ماریا
موژہ کانت تیپی جہ رمانہ وہ یا ئیتالیا
چاوہ کانت مہستی نازہ یا لہ خہ و مہ ساوہ یا
مہستی مہی یا خوینرژانی عاشقانہ مہ تلہ بی

روژو شو پہ روانہ ناسا ماہ روخی غونچہ بہ دہم
قہ قنہس ناسا روج فیداتم جان و دل سوتان لہ غہم
وا لہ داخی زولم و جہ ورت دل فگارا شین نہ کہم
حیدہری چاوت بہ (ذو الفقاری) نہ برو نہی سہ نہم
خہ بہری دلمی لہ بن ہیناوہ شارو مہ کتہ بی

دەرکی لوتفت شوخ و شهنګه ګر له روم پټوه ددهی
 مهنی سائیل نارده وایه زولم و جه ورم لی نه که ی
 من به (لا تقهر) له تو ژومیده وارم سیو به ی
 تا به موغنا تیزی چاوت ناسنی دل جه زب نه که ی
 روحی عالم په په کایه تو میسالی که مری

ماهی نه برت که شتی قهلبم مهر ده خاته جوست و جو
 یا به وه سلّم شاد بفهرموو یا شهید دی دوو بر
 ناگری عه شقت له دلما مه ل ګراوه خوب روو
 کاشکی من نام و نیشانی تو نه زانی ماه روو
 تو که شازاده ی عه جه م یا کورد و روم و عاره بی

دل سوتاوی زه مزه م ناوی لیوی له علم خوش بوو
 قه تره یه ناوی حیاتم پی بیه خشه ساقی زوو
 چاره گریت ناپه وایه نام داری نیک خوو
 خو به روو ترشی له تو دوور ناکه وم نه ی خوب روو
 وه که مه گهس سه دجا دهرم که ی دیمه وه شیرین له بی

نامی تویه ویردی لیوم پر له دم مه دح وسه نا
 نینتیزیاری لوتفی تویه چاوو دل له و گولشه نا
 مهنی دستان ناپه وایه چون نه دده ی رهنج وعه نا
 بی به لابی سهری سرکه ی رووت نه که ی بو ناشنا
 روو به رووی بیګانه وه (نه سکه نه بین) خوش مه شره بی

ئەي سەبا رەنجور و دل خەستەم لە بەزمی مەمدەمی
ریشەي جەرگم بە غەمزەي پارەيە کوا مەرەمی
لیم مەپرسە بۆچ مەلول و مات و دامماوی غەمی
تا مەناسەم عەرز و حالی دل نەباتە بەردەمی
کەي عیلاجی (ضعفی) قەلبی من دەکا غونچەي لەبی

پا بە کۆتی چاوی کالم بەندی قەیدی میحنەتی
خوین خوار و دل رەقە بی شەفەقەتە رووی رەفەتی
کەعبەیی عولیا پەرستەن فەرزە تۆی تیدا (بوت)ی
بۆ گرومی عاشقان نابێ لە مەولا راحەتی
تا بە دوو جەللادەو تۆ حاکی ئەم شارەبی

عەشق بازی کاری مەردە زیندەگانیت دابنی
(رۆژ بەهانی) مائیلی وەسلی حەبیبی پابنی
بۆ فیدایی یاری لائیک روح لە ئۆغردابنی
(صابری) ئازا سەری تەسلیم لە بەرپی دابنی
تا لە سایەي یارەو رۆژی بە ساحیب بەهرەبی

نامه

(نهم نامه یه وه لآمه بو خوشه ویستیکی خوی که سید تهقی جه بارییه ناردویه تی) ^(۱)

رووحی ره وانم مامه سید تهقی	یاره ب بمینی وه موه فقهی
مه رحه مهت نامهت گه یشته دهستم	وه بی نه شته ی مه ی سهر بهرز و مهستم
چون غونچه ی نازیز بو سام و گهستم	به وینه ی مهستان بهزم ئه لهستم
(یا رب العباد) خانهت ئاباد بو	عومر و لوتف تو موقیم زیاد بو
به وینه ی یاقوب به جامه ی یوسف	فهره ح دا وه دل (مع التأسف)
چونکه من بی جی تو بی دیوه خان	هردوو بیزارین له چته و میوان
با وجود میوان جی بالای سهره	(خصوصاً) که سی گهره و سهره ره
ئه گهر چی من بی جی و نزم و غریبم	ئه مما جان فیدای خزم و قهریبم
دهرمه چو له مال یوسفی سانی	نهوا زوله یخا پیری بی به جوانی
بینای مه حه بهت بی غهش و پاک بی	باجی ته نگه بهر یا خول و خاک بی
ئه گهر موحیبهت له هردوو سهر بی	وهك چای غهلیز نیمه ی شه که ربی
ئیترا چی حاجهت سیننی و سه ماوهر	گوشت و قوبلی و جفاره ی شاوهر
(أطعمه ی لذیذ) بو قه له وییه	ئه رسه د ده سکر دبی هر جه له وییه
له بونی چهوری و شیرینی و ته عام	خاسان بی وهقا ریسوان وهك عوام
با موخته سهر بی (نه جمه دین صابر)	تیفکره لـ (زرتم المقابر...)

۱- سید تهقی جه باری: له گوندی تاویر بهرز دانیشتوه، سهر به ناحیه ی نادر که ره م، پیاویکی قسه خوش و زور هاوپی و خوشه ویستی صابری بووه.

ئەم سائ

بۆ (حەسەن خانە) مەتا ھۆز (حەمك)^(۱)

لە ریش سپییه وە، نەوہی بەر مەمك

ئەم سائیش دەستان ھەم داوہ باڵم

روفاھییەتی زەخیرە ی مالم...

ئەمما سوتەنی بۆ ئەوزەخیرە

لای ئیوہ نەبی شک نابەم لیترە

خۆتان ئەزانن سولتانی چلە

لە شکری سەرما ی مینا وەك گولە

ئەمما ھەركەسی کەیفی خۆیەتی

تەملیلە ئەکا یا ھۆ ھۆیەتی

۱- حەمك: یەکیكە لە گوندەکانی ناوچە ی جەباری کە وێتە رۆژ ھەلاتی شۆرجە وە.

پینج خشتہ کی جاہد لہ سہر فہ زلی

صابری لہ میژوی ۱۰/۱۰/۱۹۶۰

ئەى نەفسى دەنى بەسىە لە ئىمدادو رەجابە
لەم ژینە لەگەڵ خالقى خۆت رێكو تەبابە
بەس تالیبى زەوق و مەوسو سەيرو سەفابە
ئەى دل بە بەلا سابىرو خوش نودو رەزابە
يا تاغى غەم و غوسە و قەلغانى قەزابە

بۆ سورەت و رەونەق بەتەما لارمەكە كوفى
لەم ژینە لە بەرچى تەلەبى حەسرەت و ئۆف
بۆ روژى دوايىت ئەمەلى تاعەت و خوونى
بى يادى خودا عومر بە زايەع مەدە سوونى
شیرانە لەگەڵ رێویی نەفسا لە غەزابە

ناژین ئەبەدا ئیمە لە ئەم ژینە بەتەنیا
ئەم خوايە لە بۆ ئیمە مەمووی کردو مەهیا
نەتباتە رەمى فیسقوفەنا خەلۆت و خولیا
مەركەس لە خودا غافل و مەغرورە لە دونیا
مەحرۆمە لە دونیا و قیامەت لە غەزابە

مەردانە لە مەیدانی خودا خۆت مەکە تەءخیر
نەفعی نیە ئەفسانەیی لادینو "مقصر"
بۆ حوبو تەمەع دۆستو برادەر مەکە دلگیر
فەرقي چیه ئینسانی دزوشەخسی "مبذر"
مەردو لەسەر ئەم چەوتیە بەدنامو کەزابە

نائیل بە ئینعامی خودا خۆت مەکە دوژمن
حەمدت مەبێ بەم خالیقە رازی بە بە مەرزن
"جامید" بەسە ئەم مەستیە نەزدیک بوە مردن
"صابر" مەکە ئیسرافو مەبە یاری دروژن
مەر لە حەزە لە خەوفو خەتەری روژی جەزابە

پادشاهی دل

پینج غشته کییه کی تری (جاهد) له سهر خه زه لی (صابری)

پادشاهی مولکی ویرانی دلی خوش له قه بی
گهر مه بی شامیکی عادل گیانه مهر وهك خـوت نه بی
لازمه قه دری بچوکت بگری مهر چهند گه وره ی
ته ی به سوورته نور به خشی ئافتاب و کوکبه بی
وه ی به لیوانی مه سیح ئاسا شیفه به خشی ته بی

هینده مه جبوری دهمت بووم پیم نه ما شهرم و حه یا
روژ و مانگت خسته له رزین ته ی جوانی خوش (ضیا)
وه خته شیت بم خو له ده ست (طی) بکه م ده شت و چیا
چاوه کانت مه ستی نازه یا له خه و مه لساوه یا
مه ستی مه ی یا خوین رزانی عاشیقانه مه تله بی

دیمه پیشت سه د قه دهم گهر بییه پیشم یهك قه دهم
روح و گیانم پیٹ نه به خشم توژی گهر مه تبی کهره م
پاشی مهرگم بق له سهر قه برم ده که ی ئاه و نه دهم
حه یده ری چاوت به (ذو الفقار) ی نه برو ته ی صه نه م
خه بیهری دلی له بن هیناوه شار و مه کته بی

من له گەل تۆ ناشنامە بو له گەل من حەرب ئەکە؟
تۆ له شەرقی تازە بو من باسی حویی غەرب ئەکە
من حیسابی تۆم تەواو کرد تازە تەرح و زەرب ئەکە
تا بە موغنا تیزی چاوت ئاسنی دل جەزب ئەکە
روحي عالەم پەپرە کایە تۆ میسالی کەرەبی

چەند له خولقیکی عەزیمی (بارک الله) خولق و خو
تۆ میسالیکی قەدیمی وەك میسالی ماست و موو
من له بەردەم خزمەت دەستە و نەزەر مەلسام و زوو
کاشکی من نام و نیشانی تۆم ئەزانی ماہ روو
تۆ کە شازادە ی عەجەم یا کوردو روم و عارەبی

ئاتەشی سەودا له دل گیرساوہ ناکوژی بە فوو
داغ و حەسرەت مێندە زۆرە نامریتن سوت و سوو
چەند (تکبر) لی بەدی هەر زۆر ئەبێتن ئارەزوو
خۆ بە پوو ترشی له تۆ دور ناکەوم ئە ی خوب روو
وەك مەگەس سەد جا دەرمکە ی دیمەوہ شیرین لەبی
شینی کردم گێژی کردم خو بە زولفو پەرچەمی
چارە نابەخشی بە من دوختوو دەرنی و مەرەمی
خەستە حالیکی وەکو من چوون بکیشیتن غەمی
تا مەناسەم عەرزو حـالی دل نەباتە بەردەمی
کە ی عیلاجی زوعفی قلبی من دەکا غونچە ی لەبی

روژئی توّم ناسی عەزیزم خوشی ئەم دی ساعەتی
چاکە چاوت لێم مەبێ ئەمما لە عەشقا تاقەتسی
نەوعە زیکرێکە ئەمەیش دەرویشو تەکیە و حالەتی
بوو گرومی عاشقان نابێ لەمەولا راحەتی
تا بە دوو جەللادەو تۆ حاکی ئەم شارەبی

لەنجەو نازو نەزاکەت زۆر ئەکە ی توو ئیعتینا
خانەیی عەشقم بە ئەم ئەحوالە کردت توو بینا
جاریکی بـوچی جەوابم نادەییە (این المنی)
بێ بەلابی سەرفی سرکە ی روت ئەکە ی بوو ئاشنا
پوبەپوی بیگانه وەك (ئەسکەنجەبین) خوش مەشرەبی

هوشی بردم بەندی کردم خەت و خال و گەردنی..
بەزمی توو ناگیرێ گەر کوویی مەزاران دەف زەنی
(جامدا) نەمدی لە ژینم وەك توو هیچ ئینس و جنی
"صابری" نازا سەری تەسلیم لەبەر پی دابینی
تا لە سایە ی یارەو روژئی بە ساحیب بەهرەبی

تاکه کان

دلّم خه سته ی فیراقی موتریبی شیرین نه وایی زوو
ته بیبا ده سستی من دامانی توّ قه نده گولایی زوو
ده ترسم چه رخی ده وړان بکا هم ئینقیلابی زوو

.....

(بیاض) ی داستانی ئه م "عجوز" ه سهر به سهر که تنه
له ئاده م تا کو نون هرچی ده نویسی شهر چی ئه و مه تنه
شهو ی سهد شوو ده کا ئه و زانیه زانی به یه ک بطن - ه

.....

چاپه زی دلّ له چای عه شق ئاوی چا و ده م که توّ
شه کری عه قلّی تی فریډه که خه یالّی چا ده که ی
نیه ته ئه سلّی کرده وه خزمه ته شهر تی به نده گی
وه رنه سه دایی ته پلّ و ده ف شاهیده توّ جهاده که ی
شیری عه مه ل له دیکی دلّ به ناری عه شق دیته جوّش
مه وینّی حوسنی نیه ته که روّنی لیّ په یا ئه که ی
ترسی خودا ئه له کتریکی جاده ی شهر یه ته
به خه نجه ری مجاهده قه تعی سه ری هه واه که ی

.....

گه دایی خونمایی چی که وای دوو لیره بایی چی
به نانی جوّوه چایی چی که مالت به ش که ری دیزه

.....

دلی (صابر) برینداری خه دهنگی چاوییه بویه
په ریشانه سروشکی چاوی نه شکي ئاوی کاریزه

.....

موترب به فیداتم به دهفو چهنگو روبابی
ره حمی که دلم عاجزو غه مبارو فوگاره...

.....

نه قدی که بی که مه پیش که ش موتربو ساقی
هرجان و دل لایقی شاباشو "نثار" ه

.....

نه مړوکه تو صاحب هونه ری مه رحه مه تی که
دهس گیری نه فتاده و "صبی" سه د به ه هزاره

.....

نه و که سه وا پرته وی حوسنی شه وی گپرا به روژ
سه برکه ئاخر ده لئن سا موژده نه ی دل هاته وه

.....

پی به نه رزدا داخشان (طفل) ی دل یه عنی که یار
میوژ و گوینی بداتی به شک که ژیری کاته وه

.....

قه مره مانی عه شقی تو ری که و ته سه ر هر مه نزل
پاله وانی ما سیوا له و مه نزله ده رچوو به زی...

.....

مه تاکو مات و بیدهنگی بلوری ساف و بی ژهنگی
سپی نابیته وه رهنگی بلوریشی له سه ر ئالان

خه لاتى يار نه گهر چى عالمى پرکردووه نه ماما
نه سيبى (صابرى) تيره له چاوى ياره سه وقتى

.....

عاشقى واسل له بهر پيى يار نه بى كارى بكا
خو به نه رزا داني ته يري نيمه به سمل وانى بى

.....

نه گهر له زهت بزاني ته ركي له زهت له زهت باقى
له زانير بى ره و اج و له زهت گهر شه همد و شه كر بى

.....

دهس به گيرفانا نه كا مه لبت نه زاني تفللى دل
بو شه كر گريا سهرم قورباني نه و گيرفانه بى

.....

(صابرى) نه م شيوهن و نالينه ئيترب سه سيه تى
نهك به جارى عالمى ويرانى نه م توفانه بى

.....

نهى خه به ردار و ته بيبى عالم و دانايى راز
وهى سه به ب سازى نومورات و كه ريمى كار ساز

.....

نه گهر چى خاليقى ره زاق رزقى كه م به كهس نادا
وه لاکين ماده رى گيتى مه تا سهرمه م به كهس ناد

.....

حوبى دونيا عيلله تيكي قاتيل و زگ ماكييه
يا خودا تووشى نه بى چى نه سلى ئادهم خاكييه

.....
یارى من عیلمى مه جاز و مهم حقه قیقی خوینیه
بویه نه ندیشه ی له بهر هیچ عالیم و شیخی نییه
.....

چاوه کانت کویر و زیانت لال و غافل که په گویت
وه قتی ئیجسان و عیبادت چونکه شه یتان فیره پیّت
.....

پاوه ن و زنجیری دائم و له پیّت دا بی خه بهر
دائیمه ن کللی مه ربه ند و وه یا پابنده پیّت
.....

ئیش نه گهر بۆ پادشا بی یه ک مه وایه روژ و شه و
وه رنه بۆ سنفی گه دابی مه وور و بایه روژ و شه و
.....

نه و شوخه عه جهب شه و دزه خاوه ن بیه یداغ
بانده ردی بونی (صابری) او ایکی یناغ...
.....

نه دینارم مه یه نه زوری بازو
خودایه عالمی بنیری سا زو
.....

نه ماوه ئیعتباری قه رز و حازد
مه تا درمه مه نه نیمه سه ر ته رازو
.....

بہ جی بیٹی خودایہ ئیحتیاجم..
بہ جامی سہیدی (خیر الوری) زو

.....

نہی فروغ و نوربہ خشی نافتاب و کہو کہ بی
سہروری کورد و عہم پاشایی روم و عارہ بی

.....

رہ ئیسی مہ جلیسی عوشرہت گہلی پشکوی لہ دل دانام
وتی سہیرانہ با لہم بہ زمہ شہ و سینہ موحہ مہر بی

.....

حہ کیمی پیتی وتم موشکیل لہ دہستی عیلہ تی دووری
نہ جانت بی مہ گہر فہ سلی کہ عیدی وہ سلی دولہر بی

.....

لہ شہ ہدی تہرکی لہ زہت تہرکی، لیوانت تہ گہر مردی
بہ (صم بکم) تہ ورا دی دلت (اللہ اکبر) بی

دیوانی صابری

۱۸۸۱-۱۹۴۴ز

بهشی فارسی

در بیان قدرت الهی

ای خدایی واحد و منان و رزاق و کریم
وی مورید و قادر و ستار و خلاق و علیم
ای بقدرت آفریده عالم بالا و پست
جملگی پیوست در حکمی تو باشد هرچی هست
هرچی آید در جهان یا که فانی میشود
باقضا و قدرت می آید و هم میرود
ز آسمانهای مـ لائک راکعون و ساجدون
و از زمینهای خلائق صابرون و حامدون
گردش آن چرخ دوران و فروغ مهر و ماه
بر وجود قدرت ای بی نیاز آمد گواه
فعل باد و آب و خاک و نار از تـ وفیق رب
آنچنین در حکم فرمانند هر یک روز و شب
هرچی بینی ای برادر از سماوات و زمین
نیست جز آثار صنع فضل رب العالمین

مر نبات و ذی حیاتی چون بیاید در وجود
در تسابیح و قیامند و رکوعند و سجود
چون نفس در تن فرو رفت بیرون آمد بزود
أشهد است بر فرد وحدانیت حی و دود
زانکه بی توفیق حوکم پادشاه ذو المنن
روح را نتوان کسه شاهی کرده اقلیم تن
جز بتأییدات باری دست کی گیرد قلم
یا قلم را کی نویسد خط و تحریر و رقم
ای فقیه آثاری لطف اوست تصنیفات تو
ای حکیم آثاری فضل اوست تعریفیات تو
کردگارست و توانا هرچی خواهد آن کند
عالمی را دردم بی خان و مان و جان کند
گر به انگوشتی محمد ماه را دو نیم کرد
یا سلیمان را به خاتم حوکم هفت اقلیم کرد
نار ابراهیم چون گولزار شد از لطف رب
یا که موسی را عصا چون مار شود نبود عجب
یا بکشتی از غم طوفان خلاص یافت نوح
یا علی با ذو الفقارش کرد آن فتح و فتوح
از عنایات خدا يك قطره نعمانی شود
شانی است از لطف او يك لقمه لوقمانی شود
ماهم از ناقص ترین بنده گان حضرتیم

واز شمار پاسبان نان و خـوان نعمتیم
 دستها بر آسمان و روی بر خـاک نیاز
 فاستجب لی دعـوتی ای کردگار کارساز
 مشکلی دارم خدایا لطف و توفیقم رـسان
 از ره غفلت براه اهل تحقیق رـسان
 ما زدور افتادگان و تشنگان سـاحتیم
 طالب و مشتاق فیض آن زلال رحمتیم
 بو که از دریایی جودت حصه یا بم قطرایی
 یـا برم از بویی (جنات النعیم) ت بهری
 در ازل با جـان ما ان تشنگی شد آشنا
 ز آن شفای جان فزایی سـاست آن حمد و ثنا
 ذکر عیش نصف عیش از لطف حق دارم کنون
 بعد از آن جور فلك مارا نگراند زیـون
 زنی پس سودایی عشق این نـگارو (صابری)
 داستان عارض لیلی و قـیسی عامری

* * *

ابتدا کردم بنام خـالق کون مـکان
 کارساز صـانع ارض و سما و انس جان
 آن که ارض و آسمانها را بـشش روز آفرید
 اوبه قدرت بندگان را برتر از حـبل الورد
 آن خداوند محمد را ز نور ایجاد کـرد

آدم و عالم را بنمودش زینده و دلشاد کرد
قادری چون در وجود آورد عالم از عدم
گر بخواهد در زمان نیز آن جهان سازد عدم
آنکه بیرنگ و لطیف است نه جوهر نه عرض
نه که او را خورد و خوا بست غم و رنج و مرض
عالم غیب و شهادت جمله پیش او عیان
ساکنان آسمان و خاکیان و آبیان
نه جهات و صورت و جسم است نه اقطار او
نیه کسی را رهبرد بر کس نهو بر اسرار او
من چرا از بحر بی پایان علم کس بریا
دم زخم چون رشه‌یی زوشود علوم انبیا
(صابرا) علم خدا بحر محیط بی حد است
سریر آور جایی نعمت معجزاتی احد است

فرموده "محمد (ص)" فخر المرسلین

چون محمد پیدا شد از نور خدا
لا جرم خیر الخلائق گشت شاه انبیا
کل یوم هو فی شان کلام باریست
از نواقص او مبری از عوائب عاریست
در ازل (کنت نبیا) گفت فخر المرسلین
معجزاتش را نگر لا آدم ولا ماو و طین
ذو الجلالش از عنایت گفت لولاک ای حبیب
نه چنین افراشتیم ارض و سماوات عجیب
صاحبه خولق جمیل و خاتم سیف و بیان
لیله الاسری لقایی حق مر او را شد عیان
خلعت قرآن و تاج از جانب رب الجلیل
یا براق پیش او آورده آمد جبرئیل
نعت و اوصافش بیرون از حدی امکان است او
زانکه جمله ماسوی جسم آمد و جان است او
از دم صبح ازل بساد (الی یوم القیام)
بر روان پاک او هم آل و اصحابش سلام
(صابرا) اتباع او گیرند راه راستی
ای گرفتار هوا تا که ای در ان سوداستی

فزیلیات

تا بر چمن حُسن تو رامست صبارا
بر خاسته صبر از دل آوارهی مَـا
تا روی چوما هت به من خسته نمودی
باز ام چو کتان سوختی (والله) نگارا
تا چشم خوشت بر ابر خواب بدیدیم
در دیده‌یی ما خواب نه پیداست نگارا
تا رویی دوگیسوی نمودی و گشودی
مجنونم و سودا زده ام لیل و نهارا
وقت است که آتش فکنم از ابر آه
آرامگه مسکن سکان سـما را
تاجان بکف و دهست و خریداری تو باشیم
نادیده چو طاوس به جوز زشتی پارا..
تا در دلی ما در زده‌ی آتش دوری
خواهم که کنم پیرامن و سینه قبارا
قامت چو الف بود مرا نون شدم آخر
تا غطه خورم بحر غم عشق شمارا
عومر است که در عهد تو مشغول دوعایم
حاشاکه زعهدت ابری نیست دوعا را
تا که ی صنما جو رو جفا ید کشم آخر
یک بار نظر جانب ما دراه خود را...

ان جوړو جفاها که تو بر مامی پسندی
شاهان نکنند ان ستمو جوړو جـفـارا
دانم که ندانی خبرم لیک پس از مـرگ
زا خوان لحد یـا بی سکان سـمـارا
حاشاکه پریشان شود از جور تو (صابر)
اهدأ است به نزدیک من آن جوړو جفارا

★ ★ ★ ★

از ما چه خطا دیدئی شوخ شکرراز
چون دشمنی خو نـخـوار بیما مینگری باز
زان روزی که آن دیده شهباز ترادید
دراج دل از بیم بیرون نامـده آواز....
تا برقمر حسن توگیسوی چو ابر است
باران سرکشم نشکبید زـنـگ تـاز...
ناوک چه زنی بر دلم از غمزه به ایما
گوید که مکن ناله نهاندار هـمـین راز
تا چند جفاو ستم از دوست خـدـارا
تا چند کنی نازو عتاب و گـلـه آغـاز
(صابر) زشبی هجر از ان است نخسپید
یـاد رخ زیبای تو اوراشده هـمـراز

★ ★ ★

ای که چشم از توتیای خاک پایت بی نصیب
دردو آزارو فراقت حیرت افزای طبیب
بسی جمالت گولشمنم گولخن نماید در نظر
بسی شما اندرمیان اشنا یانم غریب
چیست خوی چرخ جز یاران جدا کردن زهم
نیست مارا غیر از اشک باران شکیب
حالیا قربان اگر حالات را جو یاشوند
از غم دوریت نالانم بسان عندلیب
از خدا خواهم بجاه مصطفی آن غصه را
هم مراید (صابریرا) اتصالت عن قریب

★ ★ ★

عارض زچه پوشیدنی اشفتهئی از ناز
از بهر خدا پرده زرخسار بر انداز
در حیرتم از ما چه خطا دیدی که چشمت
درخشم فرو رفته کند معرکه آغاز
پنهان چه زنی بر دلم از عمر به سی تیر
لبرا چه گزی یعنی نهاندار همین راز
تنهانه (صابر) بلبل داستان سرایت
آری زسما تا به سمک جمله در آواز

.....

والشمس جمالت قسم ای شوخ شکر راز
آن پرده زدو ان غم دل باز بر انداز

مردم که بخونی جگر اندر شده از بیم
زان چشم که از خشم بر آشفته از ناز
در حیرت از ماچه خطا دید که اشفت
چشمان تو هر لحظه کند معرکه آغاز
تا شمس و قمر بر فلک چرخ دوار است
همتای تو نه آمد به جهان نادر و همراز
تا روی ترا دیده ام ای شوخ شکرراز
آتش به بیابان دل افکنده ای از ناز
از ماچه خطا دیده ای کج کرده ای ابرو
ای یار چو بیگانه بما مینگری باز
چشمی تو اگر عربده جویست عجب نیست
رسم است اگر مست کند معرکه آغاز
پندار دیگر طاقت آن یار نداریم
تا چند نهی بار عتاب و گله از ناز
لبرا چه گزی که نهی (صابری) خاموش
چشمت به دلم گفت که (قوی باش) پرداز

★ ★ ★

مله ساقی موسی بادهء گلگون دارم
به دل و جان گله از گردش گردون دارم

زغم یار پری چهره چنان مجنونم

به خم طرهء لیلی سری همامون دارم

من دیوانه چو زیر قدمش مالیدم

گفت بر خیز مزاران چو تو مجنون دارم

نظری پر اثری خواب زچشمیت ای دوست

بـه خدا دوستر از دولتی قارون دارم

چو تو از چشم من دل شده غائب گشتی

بی شك از اشکی روان قلزم و جیحون دارم

بوی مشکم ز نفس ایدو از اشك گولاب

که از ان زولف از ان عارض گولگون دارم

به طلوع سحر طلعت پاکت ای جان

ز شبی مجری شما طالعی میمون دارم

(صابر) ان اشك روانت ز محیط عشق است

چه غم از بحر جهان کشتی مشحون دارم

★ ★ ★

گرچ در پیش نظر اشك چو جیحون دارم
ز نهان خانه‌ی دل عیش دیگرگون دارم
بوی اشك ز نفس بشنود از اشك گلاب
كه از آن زلف سیاه رُخ گلگون دارم
ز بهشت آنچه زیاد اش عمل می گیرند
ز خدایی سببی زهد من اكنون دارم
زاهدا گرتو قبولش نكنی معذوری
تو سبك باری و من كشتی مشحون دارم
بپسند آنچه خدا از كرم احسان فرمود
به سلیمان و به اسکندرو قارون دارم
تا توهم بر ابر خواب نبینی چشمش
كه من اندر نظرت صورت مجنون دارم
(صابر) آزار دلت چون ز محیط عشق است
كافرم روی دو عاجز سوی بیچون دارم

.....

هر كرا بر دولت دیدار حوسنت راه یافت
دولت دارین پیش چشم دارد كم رواج
جرعه‌ی از شربت لعل لبث هر كس چشید
طبع اودیگر ندارد بالذائد امتزاج
ای نیکارا گرشبی مهمان هر مفلس شوی
میسزد بستاند ان درویش از سلطان خراج

مهر حسنت در دل و جانم نشست از بهر آن
رودهد مـا را بهردم خـرمی و ابـتـهـاج
این چـونـان جـود و جـفـایـت جـان و دـل رـا خـوش بـود
دیده‌ی مـرمـود را تـقـطـیر بـیـاض بـیـض و زـاج
(صابری) از طول مقاتل خلق تعیبت کنند
گرچی یارت دوست دارد نالهای نامیزاج

عاشقان

ای آفتاب رویی تو برگو نوایی عاشقان
وی کعبه و کویی ترا دار الشفای عاشقان
از عاشقانی بی نوا پنهان شوی نبود روا
زیرا فروغی روی تو مشرب نوای عاشقان
زان عقد و ابرویی تو از حلقه‌ی گیسویی تو
بشنو که در هر سویی تو آید صدایی عاشقان
از ماچرا آزدنی ابرو به هم ناورده‌ئی
مریاده و افزون خورده و ای دل ریای عاشقان
از دردی هجرت ای پری گشتم چو قیسی عامری
تا (صابری) را بشمری ان درلویی عاشقان

نه بابہ ت پزشکی پھوہ

بشفا جویندہء راہی علاج شمعہ و ان در بیان نامزاج
یاد دارم از حکیم خوش مقال اول از آغاز بیماران سؤال
ثانیا بنگر ز رنگ روی او درد را بشناس پس دارویی او
تا نباشی آشنای علتش جفت نیاید با دوایت ز لبتش
دیده بر رخ گوش بر آوازکن عقلت را بانقل او دم سازکن
بعد از انها نبض اوگیری بدست تابدانی حالش نیکو یا بد است
آن چنان باشد کہ انگشت چہار نہ بسختی نہ بسستی وا گوزار
نبض او اگر چہد دیرو قوی علت از خون است یار معنوی
با حجامت یا بفصدش چارہ ساز یا بدارو خون او آوارہ ساز
وریہ جنبد نبض او را دیروسست بلغم اش غالب بود ای یارچست
تاتوانی چیزهای گرم دہ وزیوار مدتی پھریرزہ

میژوی وفاقاتی مه لا نه حمەد روژبە یانی^(۱)

میژوی شهید بونی مه لا نه حمەدی روژبە یانی - فەرقان - سالی (۱۳۵۲) ی کۆچی.

بسانکون غدار زخمها خوردیم
شبان عمر بماتم بروز آوردیم
جـریحـها سامی مخلوق مـهـلـک
قبول کرده به جان به دل نیازدیم
ولی جریحه‌ی جان سوز افضل علما
چونان که در خبر آمد ز ماتمش مردیم
غرض ز ماتم احمد شهید فرقانی ست
که علم برتر ازان بود ماگمان بردیم
تغم غصه چو نون است اشک خون جیحون
که مول مول زده استیم غوطها خوردیم
چون موج بحر سرشکم ره خیالم بست
علاج کار به ملاح عقل آوردیم
سؤال کرده شد از عقل رحلتش فرمود
جهان گریست چو ما او بگور بسپاردیم

۱- مه لا نه حمەد گەوردە ی روژبە یانی (۱۸۷۰) له فەرقان له دایک بو، بەکێکە له زانا گەوردەکانی کوردستان، ماوەیەکی زۆر مودە پێس دەبێت له مزگەوتی سلیمانی له حکومەتی شیخ مەحمودی نەمر، له سالی (۱۹۳۴) له فەرقان شهیدکرا.

میتروی و مطاتی ره فیق نه هندی خادم السجاده سالی^(۱) (۱۳۵۵ ل- ۱۹۳۵ ز)

حیف آن نادر ره فیق ارما گشت نهان
آفتاب عالم آرابود بر اهل جهان
خادم السجاده پیغمبر آخر زمان
غبطة بخشای گروه عالمان و زامدان
آن چونان در انجمن افتاد نالان و فغان
آندر این دنیا علامات قیامت شد عیان
با دل غمگین آمی آتشین و چشم اشکبار
کی کجا دانم توانم شرح داد این داستان
روز رحلت (صابری) از هاتف غیبی شنید
جان خادم یا حبیب حق قرین دان زجنان

۱ - ره فیق نه هندی خادم سجاده: محمدهد ره فیق حاجی نه مین حاجی مه لا محمدهد مه لا سه عیدی (خادم سجاده) به، (۱۸۶۶ ز) له کویه هاتووه ته دونیاوه، خویندنی لای ماموستایانی که رکوک ته واو کردووه، نیجازهی زانستی لای ماموستا علی حیکمت سیامه نسوری و هرگرتووه، له سالی (۱۹۲۴) ی زاینی به نویندنی که رکوک له پهلایانی پاشایه تی عیراق مه لب ژیردراوه (۱۹۳۶ ز) کوچی دواچی کردووه.

میژووی له دنیا دهرچوونی باپیری خوی

شیخ مه حمودی قطبی شورجه‌یی^(۱) (۱۳۱۴ک - ۱۸۹۷ز)

بدان سانم غم اندر زد آتش
نپندارم که نیشانده فراتش
بهر دل لشکر غم خیمه انداخت
ضرورت رفت بریندد نیشاطش
اگر چی شعر دل کش برنخیزد
از اندل غم براند بساطش
ولیکن می جهد از آشیانه
تیز روی چون بگیرد گردش آتش
غرض زین غم وفات شیخ محمود
برون از حدی اوصاف است ز آتش

۱ - شیخ مه حمودی (قوتب) ی شورجه‌یی به‌رزنجی شیخ عبدالرحمن شیخ عه بدولعه‌زیز شیخ محیسه‌دینی که‌رکوک، (۱۸۳۶ز) له دیی (وه‌سمانله‌که) له ناوچه‌یی قهره‌حه‌سه‌ن هاتووه‌ته دونه‌او، خویندنی له مزگه‌وتی نائب له که‌رکوک لای ماموستا مه‌لا محمدی قپگه‌یی ته‌واو کردووه، شه‌ش کتیبی داناه، گرنگترینی نه‌وکتیبانه (بحر و لئه‌نساب) ه که به زمانی فارسی نووسیویتیه، وه‌رگپ‌دراوه‌ته سه‌ر زمانی عه‌ره‌بی و کوردی، له سالی (۱۸۷۷ز)، شیخ مه‌حمود سه‌رکردایه‌تی (۲۵۰) سواری کردووه و چووه بق جیهاد دئی ده‌وله‌تی روسیا و تا ده‌گه‌نه یریفان پایته‌ختی نه‌رمینیا، له سالی (۱۸۹۷ز) له گوندی شورجه‌ی کوچی دواپی کردووه و هر له‌وی به خاک سپیدراوه.

که کمتر وصفیش از مورد ملخ بیش
خلائق روز و شب گیرد سماعش
چون زین محنت سرا جانش برا آشت
اجل بو سید دامانی حیاتش
روان شد جان باکش سوی جنت
چون از زند ان قالب شود نجاش^(۱)
بیامد هاتفی از عالمی غیب
بگفتا حبذا جنت و براتش
کسی کوجز رضا ای حق بجوید
همین باشد جزای صالحاتش
همان بمختصر سازیم دفتر
مبادا رخنه افتد در نکاتش
سؤال از عقل کردیم رحلتش را
جوابم داد بعد از التفاتش
چوجان داشت سید داغی جانان
بسوی هو بردنش ناشطاطش

^۱ - نه به یقه له چایی دوه مدا نه نوسراوه ته وه

میژووی له دنیا درچوونی سدید محمد د جه باری^۱ (۱۳۵۴ لـ - ۱۹۳۵ ز)

آن جور که با آل نبی دور زمان کرد
با برگ گول تازه مگر باد خـزان کرد
ماه رمضان آمدو بر خلق فرحناک
کچ بخت ما این رمضان مرضان کرد
این شب رمضان است همه شمع فروزان
حکم ازل شمع کوش ما رمضان کرد
آن خار که در چشم عدو بود بر آورد
در قلب ستمدیده ما باز نهان کرد
ما از ستم دوست ننالیم ولیکن...
رو بـاه عدو بر سری ما شیر ژبان کرد
بسیار چشیدیم و غم و ماتم ایام..
اما نه چنین باز ابر در دل و جان کرد
گـمگشته ز ما اشجع سادات درفا
او رفت و بسی قامت ما همچون کمان کرد

۱- سدید محمد سدید سمد: سرداری هۆزی جه باریه، مه لویستی تۆری دلیرانه ی
نیشتمانی مه یه، یه کیکه له و که سانه ی که به رده وام خۆی و هۆزه که ی پالپشتی شیخ
مه حمود بوون دژی نینگلیز، یه کیک له کورده کانی له سالی (۱۹۱۹) له شه پی دهریبه ند بازیان
شهید نه بیت (۱۹۳۵ ن).

این ظلم نـه از ماو شما کرد بتنها
 تاهست جهان بادیدگران نیز همان کـرد
 جز صبرو تحمل نبود چاره بـرادر..
 تقدیر بتدبیر شما رد نتوان کـرد
 دیدند هلال رمضان و لوله بر خـاست
 بر روحی محمد صلوات خلق عیان کـرد
 این گفت شب رحلت او (صابری) غـمگین
 (منگامی) عشا مردن بجان قصد جنان کرد
 در جواب نامه و ملا عبد المجید قـطب^(۱) (۱۳۴۶ ک - ۱۹۲۶ ز)

ای بیادت در دلم پیوسته چون سور است عید
 غـره‌ی شهری رجب پیک آمدو دل آرمید
 مدتی بود از فراق مرغ جانم می تنید
 از سروش عالم غییم بگوش و جان رسید
 بخ بخ این عیش و نشاط و حبذا نعم البرید
 یار این شادی برات و قدر باشد یاکه عید

۱ - مه‌لا مه‌جیدی قوتب: کوردی مه‌لا مه‌ردان له عه‌شیره‌تی شیخ بزینیه (۱۹۰۶) له که‌رکوک له دایک
 بوه، خویندنی له خزمه‌تی ماموستایانی که‌رکوک ته‌واو کردوه، نیجازه‌ی له مه‌لا ناصح سیامه‌نسوری
 وه‌رگرتوه، زمانی عه‌ره‌بی و کوردی و توکی و فارسی به باشی زانیوه، له مزگه‌وتی شیخ نوری و
 حاجی خلیل ناغا و حیدر پاشا مه‌لایه‌تی کردوه، به‌پژوه‌به‌ری مه‌دره‌سه‌ی نیزامی نه‌بیته ماوه‌یه‌ک،
 پاشان نه‌بیته به‌پژوه‌به‌ری (معهد اسلامی) سالی (۱۹۶۴) وه تاکو (۱۹۷۵)، دوی نه‌وه نه‌بیته نیام و
 خه‌تیب له مزگه‌وتی (نعمان الجدید) وه (رئیزی علمای که‌رکوک) له (۲۶ / ۴ / ۱۹۸۶) کوچی دوایی
 کرد.

ویزلرم عبد المجید مکتوب کز بولدی وصول
شادمان گشتم بیرون از حد اوهام عقول
از خدا خواهم بجاه آل و اصحاب رسول
جمله آمالت بود در حییزو قیدی حصول
در فصول اربعه یک روز ننشینی ملول
شب برات و قدر باشد روز عمرت هم چو عید

حوسن خط شایسته‌ی تحسین و نظم اش دل پزیر
نکته های جان فزایش خوشتر از عطر و عبیر
هم چو (القوه علی وجه ابی یأتی بصیر)
گرچی مصر دل زجوع دوریت شدنیمه سیر
لیک از گرمی شوق تا بجانم چون سمیر
حملها آرد هنوز نعرهء هل من مزید

گرچی از دنیا نداریم از شما محبوب تر
چون ندارم دست گه مردم شوم محبوب تر
از عطا‌های خدا نیست از دوعاها خو‌تر
خواهت پیش همه مردم شوی مرغوب تر
تا که نالد رعد و گرید ابرو روید چو بتر
تا جهان باقی بود یا رب به قرآن مجید

صابری صد کاشکی کرکوک می بودی مقام
نکته های دل پزیرت می شنیدم صبح و شام
گاه در ایوانی مسجد گاه دیگر سطح بام
باقی از ما بر پدر فرمان تبلیغ سلام
چشم محمود و محمد بوس دارم والسلام
حفظتان سازد خدا از شر جبار عنید

خورشید جمال

ای که خورشید جمالت مردو دنیا را سراج
وی به احسان و نوالت مردو عالم احتیاج
هرکس را بر دولت دیدار حسنت راه یافت
ننگرد در ماسوی الا چو نقد بی رواج
مهر حسنت در دل ما ثابت و غم محو شد
زان نیا شد در دلم جز خرمی و ابتهاج
در دل و جانم بجانب من خوشتر بود
جور تو از طلعتی مهتاب در شبهای داج
عاشق از سودای عشقت دائما در جوست جو
هم چو روز عید به هر طواف کعبه سعی حاج
از ثریا تأثیری بالای ان زیر آن
هرچ مخلوقست جمله باتو دارد احتیاج

بس چو ابراهیم ادهم بهر طواف کعبه ات
سلطنت بگذاشتند پادشاهان تخت و تاج
سر زفرمان خطت هرکس بیرون سازد شها
هم سواد الوجه فی الدارین فرطی احتیاج
شہسوارم اسپ تا زیرا در میدان رود
نه عرب با او براید نه کورد با قیرو قاج
وی که پایت بسر شاهان عالم هم چوتاج
ای که حسن آفتاب هر دو گیتی را سراج
کی بود یا رب ببینم روی خوش نا گهان
رخ نماید چون قمر را در ابر شبهای داج
عاشقان بیمار جویان سر نهاده بر رمت
تا که پا بر فرقشان مالی همین باشد علاج
آفتاب حسن تو چون سایه بر (صابر) فکند
شوقی دلدا پدید آمد هزاران ابتهاج

ای لاله رخ و غونچه لب و شوخ شکرراز
وی یاد تو مارا همه شب مونس و همراز
تا دیده بماند رخت دیده‌ی مردوم
تا نوع بشر در دو جیهان چشم کند باز
تا شمس و قمر بر فلک نورفشانند
بر گردی رخ شمع تو پروانه‌ی جان باز
تا در دو مرض در رود از دل و جانها
تا خنده زدی جمله دوا کردی باعجاز
اندر نظرش سرمه چه نام است کسیرا
کاش خاک رخت دیده‌ی او گشته جالاساز
از غونچه‌ی گولزار رخت موهبتی کن
تا بلبل بیچاره‌ی دل لابه کند باز
در حسرتم آن دیده‌ی فتان که همیشه
آن چیست که درخشم کند معرکه آغاز
(صابر) تو مپندار از آن چشم رهائی
تی موی دلت در شده در مصلب شایان

ز مجرانت چ نویسیم که در دفتر نمی گنجد
چو بوی عود هندیرا که در مجمر نمی گنجد
اگر باور نمیداری بخوان (المال لم یشبه)
که خورشید جهان ارا به کشور در نمی گنجد
اگر شیخ و اگر شابی و گر خورشید مهتابی
بفرمان و رضای دوست کوشیدن شوی امجد
درون اینه صورتی خود را تماشا کن
که مویت شیرو دل چوقیرو عومرت شود ابجد
زدل پرسید پیری رونق عهد شبابیرا
بگفت از دیده پرسى اینرا اگر مردم نمی رنجد
ز آندوهی دلی محزون نشسته مردمان درخون
نه اکنون است این قانون مجاز اند اباجد
اگرچی میوه‌ها بسیار است (صابر) در این بازار
بغیر از نیک انهارا ترانو بر نمی سنجد

میثروی نه دنیا دهرچونی صابری

ماموستا عبد المجید قطب دایناوه

شیخ نجم الدین عالی همت زهرانسب
حاتم اهل زمان بود خاتم اهل ادب
شاعرو دانا ادیبو محترم عالی جناب
مجلس آرا مرجع شاه و گدا در روزوشب
از دعای مستجاب و از دوی پر اثر
هیچ سستی را نداند در ادای ما وجب
گفت تاریخ وفاتش یار او عبد المجید
شیخ نجم الدین عند الحق فی قصر الرحب

پاشکوی
دیوانی صابری

مفردات صابری - تاکه بهیت

۱. نه ته وایه تی

صابری کورده حه کیمانه هونه ر نه نوینی
هونه رت زشته نه گهر تازی یا په هله ویه

که ره نیر^(۱) حاکمی ئیسلام و که ریم به گ چه ته بی
حالی نه م میله ته کورده نه بی نه م زیله ته بی

نه م جا ده نوسم عهریزه ی کوردی
به لکو ته وایه بی به ده ستو بردی

۲. وه سف و دل داری

نه ی به سوره ت ماهی تابانو به بالا عهره ری
نه ی برۆت شمشیری برپانو به موژگان نه شته ری
نه ی غه زالو که و له چاو روینت شه رمنده یه
سامری حه یرانی چاوی تو یه بو جادو گری
تا نه خوشی چاوی تو بم سه د حه کیمم بیته سه ر
سا به چاوی تو قه سه م سه رسامن سوکو سه رسه ری

کوشتمی نه و شوخه بی دینه بناسن قاتلم
هه رسه ری تیری موژه ی خوینی هه زاری پیوه یه

۱ - مه به ست له کزلۆنیلکی ئنگلیزه که کار به ده ستو حاکم بووه.

ئەو بە لەفزی نەرمو شیرین بانگی کردم صابری
من وەکوو فەرهاد نالانم وەم لـ و کتووەیە

یاری من عادی مانەندی قەمەر شەو پەویە
دایو سونەتی من بوو بە شەو بی خەویدە

لە حالی من دەپرسی بوچ و غەمگین و شادمانم
دەمی حازر دەمی غائب دەمی نزیک دەمی دوری

ئەگەر چی دل گرفتارە بە دواي زلفی زنجیرت
بەحمد الله خەیاڵی جەنەتی حوسنت زیافەتە

پەنا بە خوا لە فیتنە یاری یارم و لە پارێزە
بە چە ترساوی ئەو ترسا بە چەم^(١) ماموری ئینگلیزە

٣. ئایینی

ئەو خودای حالزان و عالیمی سپری نیهات
تابە کە یەسەرەت بکێشم تووی خەبیری حالزان
تو کە پەزاقی حەقیقیت لیت عەیانە حالی من
سا پەناهم هەر بە توو پەبی حەو موستەعان

١- واتە بە چکی گورد

شہمہ یہ اعجازو اوصافی جہ میلی نہ و بہس
تو بزان مہرکہ سی دانایہ حریفیکی بہس

نومہ تو نہ تباعی نہ و خاسن بہ پئی خاسا نہ پون
نہی تہ ریقی عام مہ چو ریگہی عوام بو نان و پون

صابری نالی عہ با وا چاکہ نہ فسی نالده بی
زیوی قہلبی قال دہ بی فرمیسکی نہ وسا نال دہ بی

دہس بہ لوقمہی شوبہہ دارو دہم بہ بسم اللہ چہ
کوفری مہ حزہ شوبہہ بو ناوی خودای بی نیاز

نہ گہر عہ شقت حہ قیقہ تہ بی مورادت شامی لہ ولاکہ
وہرہ تہ کبیری نہم لاکہ مہ چو نزیکی نہ ولاکہ

۴. کوہ لایہ تی

وہرہ تو سہ برو وہ فا فیریہ لہ گا جوتو سہگ
نہوہ حہ مالی جہ فا نہم بو وہ فا عو عویہ

غہم نہ تو می دہرون جہم بیہن سہف سہف
ناخ پہی زیپو بہم چہ نگ و نای و دہف

تخمیسی (صابری) له سه ر شیعری (له حوی)

دلڼم خه سته ی فیراقی مو تریبی شیرین نه وایی زوو
ته بیبا دهستی دامانی تو قه نده گولایی زوو
ده ترسم چه رخی ده وران بکا هم ئینقلابی زوو
له پپ پرده ی نه جهل بو شیشه ی عومرم نه وایی زوو
فیراقم ده ست و بردی ساقیا جامی شه رایی زوو

(بیاض) ی داستانی هم "عجوز" ه سه ربه سه رکه تنه
له ئاده م تا کو نون هرچی ده نوی شه رخی نه و مه تنه
شه وی سه د شوو ده کا نه و زانیه زانی به یه ک - بطن - ه
چیه دنیا ژنیکه هر شه وی سک پپ به سه د فیتنه
سبه ینی زو به خوینی جه رگی نه ملی دل ده کا بیتوو

تقریض (صابری) له لایه ن ماموستای پایه بهرز (ماموستا مه لا هه بدولکه ری می مودهریس)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلاه والسلام على سيد الاولين والآخرين وخاتم النبيين والمرسلين والمبعوث رحمه للعالمين وشفيعا للمذنبين سيدنا محمد اكرم الخلائق اجمعين وعلى آله وأصحابه والتابعين له بأحسن الى يوم الدين وبعد:

براکان پتویسته له پیش پیشکەش کردنی تقریضی ئەم دیوانە جوانە چەن شتی بزانی:
ئەدەب چییە - شعر چییە - صابری کییە.

ئەدەب: بە مەعنای راگرتنی سنوری وتارو کردارە، وە بە زمانی عەرەبی: الأدب رعاية حدود الاشياء

جا هەر ئادەمیزادی وتاری بە ئیعتبار بوو وە کردارو کاری دوور بوو لە رهخههی شهرعی و عورفی ئەو کاتە ئەو کەسە بە ئەدیب دەناسرێ لە عورفی عام، وە لە عورفی خاصی نووسەرانا هەر کەسێ وتاری، پەخشانی، ھۆنراوێ بە سوود بوو ئەو ئەدیبە.

شیعر: لە لوغەتا عیلم و شعورە، زانیاری و تیگەیشتن و پەیردەنە بە کاکلەهێ کار و وتار، لە عورفی ئەهلی ئەدەبا بریتیە لە وتاری ھۆنراوێ وەھا کە لە کانگای دلەو دەرچێ بۆ دەریپینی ئیشتیاق و غەرام بۆ بینینی دولبەر و نازدار، یا دەریپینی مەینەت و ئازاریکی نەفسی و لەپیشنامەدەیی رۆژگارا، وەیا ئامۆژگاری شەخسیکی نەزان یان کۆمەلێکی پاشکەوتوو لە عیڵ بۆ ئەوێ تیکۆشن و رێگە بپەڕن و بە ئامانجی خۆیان بگەن، وە بۆ گەلی کەس لە گەلی جارا شیعر بورکانی نەفسی ئینسانە کە مەلئەچی بۆ بەیانی حیکمەت و مەعرفەت و پێگەیانندی کۆمەل.

ئەم شیعرە کە لەم بابەتانەیا صەرف بکری ئۆد مەمدوح و مەرغوبە وە ئەگەر لە تانە و تەشەر و جێتو فروشی و عەبیدارکردنی خەلکیدا بوتری یا بۆ مەدح و سەنای بێ جێگە و

بیّ مه غزاییّ نه و شیعره کانی عیب و قصوره وه مه شغول بوون به و شیعران وه حرام و تاوانباریه و نا په سنده.

جا له بهر نه وه شاعر (هؤنراوه) زۆریه ی به درؤی دهر وونی و مه دحی روحی بیّ نه ساس په یدا نه بیّ وه په یوه سته به وه زن و قاقیه و نارائیوه زه حمهت کیشان بۆ ریکخستنی غه زه لی یان قه صدیکی نه بیّ، خوا فهرمویه تی ﴿وما علمناة الشعر وما ينبغي له إن هو إلا ذکر و قرآن مبین﴾ وه له حه قیقه تدا نه و شیعره ناشرینانه مه رغوب ته بیعه تی عامه یه له گومراهان، خوا فهرمویه تی ﴿والشعراء يتبعهم الغاؤون، ألم تر أنهم في كل واد يهيمون وأنهم يقولون ما لا يفعلون﴾ نه گهر نا شیعریّ که له کاکله ی شعور ساغ و سه لیمه وه دهرچیّ و باسی حکمهت بکا و ئاده میزاد ته میّ بکا نه وه زۆر باشه و به سووده بوونی، حه زرهت محمه د (ص) فهرمویه تی: (إن من الشعر لکمه)، والحاصل شاعر چه کی دهستی نه دیبه نه گهر بۆ حیکمهت بیّ نه جیب و حه بیبه و نه گهر بۆ زه حمهت بیّ مه کروهی ته به و حه رانه له دینی ئیسلامدا.

صابری کییه؟

صابری ناز ناوه بۆ شیخ نه جمه دین کوپی شیخ عه بدولپر حمان کوپی شیخ مه حمودی قوتب له نه وهی خوالیخوشبوو حه زره تی شیخ محیدین کوپی قوتبی عارفین ذو الجناحین شیخ حه سه نی گله زه رده یه که به که مه ردی مه یدانی عیلم و ئیصلاح و ئیرشاد بووه، نه م زاتانه له نه ته وهی شیخ عیسی به رزنجین که له خالصه ی نه وهی ئیمام موسای کازمن ره زای خویان لیبت مه مویان.

صابری ئینسانیکی به مه غز و خاوهن مه عرفهت، سه رچاوهی حیکمهت بووه، وتاره کانی په خشان و شاعر مه موو بریتین له ئامۆژگاری چینی ئاده میزاد ی هاو نیشتمان بووه. شیعره کانی له شعوری ئیسلامی و ئینسانی، له سینه ی ئینسانی ره بانی و روحانییه و دهرچووه، ئینسانی و نه بووه که به زۆر وشه له گه ل وشه دا ریکبها، به لکو ته بهی وه کو

سەرچاوهی ئاوی پهوان بووه، صابری نهگهپاوه به دواى قافیه دا به لکو قافیه به شوینی
نه مدا گهپاوه.

دروسته بلتی صابری و شیخ رهزا مه شهوور دوو لفانهن و بهیهك سك له دایكى نه ده ب
دهرچوون، به لام اختلافی زه مان نه و دوو لفانهیهی جیا کردونه ته وه، صابری به شوینی
تاریفی خهت و خال و قهه و بالای شمشالدا نهگهپاوه، عاشقی زینهت و جه مالی زاهری
نه بووه، و به شوینی مه دح و سه نای نه ملی دنیا دا نهگهپاوه بۆباری دونیایی، چونکه زۆر
عه زیز النفس و خاوه نی شه هامت بووه، وه به شوینی واته ریکخستن و نوکته بازی و
جناس و طباقدا نهگهپاوه، نهگه رشتیکی وا له شیعره کانیدا هاتیبی نه و سهیه لان و
هیرشی ده روونی بووه.

صابری دیوانه که ی یا اظهاري نه سهف بۆ خۆی له سهر رابوردنی عومری و نهگه یشتنی به
ئامانج، ویا بۆ ته رغیب دانی هاو نیشتمانی له سهر که سبی مه عریفهت، یا سه رزه نشتی
شیخی ناتا و او و مه لای بی اقدام و ههنگاو یا سته مکاری به د کردار، یا به چکه ده و له مه ندی
سه رخۆشی به دکار و به دکردار بووه، بانگی کردوون بۆ لای حه قیقهت و بۆ خزمهتی
شه ریهت و نه شری اخلاص و ئادابی ته ریهت بوون، من وا نه زانم صابری مه موو شعوری
شعری جوان بوون، به لام برێکیان ئالتوون و هه ندیکیان زیو و هه ندی ئاسن بوون، یانی
طه به قات هه یه بۆ شیعره کانێ، گه لیکیان نه وه نده به قیمهت و به نرخه پێویسته ئینسانی
فامیده بیکاته بهر و رهفتاریان پێ بکا، کاشکی مه موو قطریکی نه م نیشتمانه به کێکی
وه کو صابری نه بوو، هه تا نه م کو مه له غافله بی خه به ره یان ئاگادار بکرایه ته وه، له
نووستنی غه فله تو به ده ختی و پوو یان بکرایه له شا ریگی سه عادهت و پیرۆزی.

نهگه ر له سهر هه ر واته یهك که به نیسه بت صابری وتمان، شیعرێ له شیعره کانێ بکهین
به ده لیل، پێویسته که له باتی نه م پێشه کییه کتیبی بنووسین، خۆزگه م به و که سه ی که
نه م دیوانه ی صابری له بهر نه کا و به شیعره کانێ شعوری خۆی تیز نه کا.

شیعری صابری شعوری مہر دہ
مہر کہ س تیگا تہ و کہ سہ فہر دہ
رہ فتاری پیکرد مہردی مہیدانہ
لیتی دوورکہ وتہ وہ حہیوانی مہر دہ
شادین لہ بۆ دل کہ پیتی دلشاد بی
بۆ ناساغی روح دہرمانی دہر دہ
بۆ چی ناروانیت بۆ جوشی دلی
شہرارہی نارہ یا ٹامی سہر دہ
یا خوا صابری پایت عالی بی
دوربی لہ مہرچی غوبار و گہر دہ
لہ شۆپجہ دا ٹاوی وا شیرین
مہر خاصہی ھیزی قادری فہر دہ
نامی بہ فیدای مہردانی حق بی
لہ رووہوونہ وہ لہ بگرہ و بہر دہ
ٹہ مجار سہ لامم بۆ روحی بہر زت
بۆ شیعرہ کانت غہزہل یا فہر دہ

۱. غہزہلی صابری کہ تہ خمیس گراوہ لہ لایہن (جاہد) وہ:
وہ فای یاریکی دلسۆزم بہ یہک دوو مہرحہ با نادہم
تہ خوش بووم گہر بپرسی لیم بہ دہرمان و شفا نادہم
جہ فا ٹہی یار گہر نہ بپی لیم بہ ھیچ خوش و سہ فا نادہم
کلاوی سہر دپاوی خۆم بہ تاجی پادشا نادہم
کہ لاوہی دوو کہ لاوی خۆم بہ قہسر و گہنجی شا نادہم

.....
 که خۆم سەرلەشکری یاریم بە خۆم چى روتبە و قایش
 لە دەورم خێوەتسى غەم مەلگرايى تىپ و ئالایش
 دلم ناچى لە بۆى دەستمکەوى دەولەت بە خۆپایش
 پالوى سەر بە کشمیشى فەقیری یەعنى ئاسایش
 خودا بیدا لەمەولا روو بە ترشى و شوربا نادەم

بۆین بە وشۆخە ئەم پەردەى لە سەر روو چاکە نەدرپى
 وەلامى خوڤشى و شادى ئەگەر پى ماوہ بۆم بپى
 ئەوا ماتم حیسایىكى لە گەل من مابى بیستى
 کەلوى خۆم بە دەستى خۆى گوللوم لى بپەزى
 ئیتر حاشا و کەللا دەس لە داوینى سەبانا نادەم

لە دەس خۆت بۆ ئەدەى من مەرزەمانى جیگە و ریت
 لە یادم مەر ئەمىنى من مەر وەقت من مەر تەما پیت
 ئەگەر تۆ نانى تەندورى منیش مەوین و مەم خویت
 بە خوینى جیفە بەرگی زامدى ئالودەکەم شیت
 بە تەوفیقى خودا دینم بە دوو نان و کەوا نادەم

لە رێگەى عەشق و سەودایى نەنالینى و گەر نەگرى
 لە بۆ تەحقیقى ئامالت نەدەى مەلمەت لە بۆى نەمرى
 عەزاب و ئەزیەتو محنەت لە (جامید) تۆزى وەرنەگرى
 کللی (صابرى) قاپى مەموو مەقصودى مەلدەگرى
 بحمد الله بە دەس گرتوو مە رەنجى خۆم بە بانادەم

۲. غەزەلی صابری تەخمیس کراوە لە لایەن جاھیدووە لە ۱۹۶۸/۲/۱۰ ئە دینی شۆریجە.

وجودی ناوجودی من لە خزمەت دەرکرا چیبکەم
شەھادەتی شێتی و مەستی بە ناحەق پێم درا چیبکەم
بەرەڵا بونی دەشتو دەر لە بو من داندرە چیبکەم
خودا ھاوارە ئەم شەو دۆلبەرم لێ دابرا چیبکەم
شەرارە ی ئاگری دوری لە سینەم مەلگرا چیبکەم

ئەمەندە ناتەوانو سەر بە ئیشو دل خەفەت بارم
تەبیب پێی ناکی وەللا عیلاجی نالەیی زارم
کەزومات و غەریب و بێ کەس و بێ مەدەم و چارم
لەبەر دەردو غەمی یارم نەخۆش و خانە بێزارم
وەکو مەجنون دڵم بو چۆلو سەحرا مەلخرا چیبکەم

لەسەد سەودا سەر و شەیدا حیسابی عاشقی پەرسیم
لەسەد فەرھادو مەجنونیش وەرم گرت دەرسو مەم تەعلیم
نەبوم رزگار مەگەر وابو نەسیبو بەختو مەم تەقسیم
خودا روژی ئەزەل گریان و قورپێوانی پێ بەخشیم
بە ئەمری حەق و جودم مەلنەکیشم لەم قورپا چیبکەم

ژیانم چو بەسەر چیبکەم نێ چارەم بە مەنیوسی
فەلەک سەت نەوعە خوێ گۆپی وەکو ئەشکالی تاووسی
لەناو بەحری غەما غەرقم بە مەحکومی و مەحبوسی

قہ لہم روژی نہ زہل بو ئیمہ ہر دہردو غمی نووسی
مہ مو روژ گہ نہ نالینم شہوانی بی چرا چیبکہم

لہ سہر نہم حالہ تہی خوشم زیانی خوّم بہ کہس نادہم
رہ قیب باسہرکہوئی بو من کہ خوا نہ یخات و من نایخہم
نہ فس سہد ثارہ زووکاتن عہ قل نہ بیات و من نایبہم
قسہی بی فایدہ و بیجی زہرورہت پیم نہ کا نایکہم
نہ گہر گریہ و فغان ناکہم کہ نارام برا چیبکہم

بہ ہارہ دہشت و دہر رازاوہ بولبول وا لہ ئیقباہ
مہ حالہ پایہ بوسی گول بکہم بہم وہ زعو نہ حوالہ
نہ تیجہی عاشقی ہر روت و پسرپوتو عہ دہم حالہ
مہ مو عالہم بہ بہرگی جہ ژنہ وہ سہرمہست و خوشحالہ
نہ گہر قانع نہ ہم (صابر) لہ نیتو بہرگی شہرا چیبکہم

قہ ناعہت کہنزہ بو (جامید) مہ ژاری ہر بہ سہر چاوان
چہ دہ خلم پییہ بو عالہم نہ گہر شایی بی یا سہیران
نہ بو جاری مہ والی من بپرسی یارہ کہی جاران
نہ گہیہ دامہنی حوسنی مہ ناسہی صابری یاران
لہ دونیادا بہ بہ دناوی کہ من زہنگم زپا چیبکہم

جامید تہ کیہی شورجہ ۱۹۶۸/۲/۱۵

شعری مه لا محمه د شاتری^(۱)

بۆ دەرچوونی دیوانی صابری

دیوانی صابریم به روبعی کهوته دهس
زهوقی نییه ئه گهر نه یسینی ههر کهس
تافهرین بۆ تهو کهسه، ته م دوپه ی له ناو خسته دهر
ماوه ی نه دا بۆ مایه بمایه سه رنگون و بۆ خه بهر
ده لیله صابری بۆ ئه وانه و له ری دەرچوون
به لێ وایه خوا فهرمووی (وبالنجم هم یهتدون)
نه جمی صابرو هه که لاویژ پرشنگ نه دا
دای له زهرعی دل خۆی به خۆی ئه دا نه دا
پرچ و میزه ر، ریشی پانیش تو فریده بۆ په نا
بۆ دلی فهرموو ئیشاره شامی لولا ما هنا
له ریشه ی صافی دل شیعره کانی هۆنیه
بیگهرد و خاوینه هم بیخوینه بۆ خوئی نیه
صابری، شاتریه خو له وه سفی تۆدا شاتری
تۆ که نه جلی شا شه میدی بیژک له شاهان شاتری

مه لا محمه د شاتری

نیمام و خه تیب له مزگه وتی نورالدین

شۆرجه - که رکوک - ۱۹۷۰

۱- شاتری به کێکه له تیره کانی جاف زیاتر له ناوچه ی کفری بوونیان هیه.

پښت ټوليز

لارځه	بابه
۴	پښتني چاپي چارم
۵	صابري وادناصري.....
۸	سهرهتا.....
۱۲	صابري.....
۱۶	زنجيري بارک و پاپيري صابري.....
۱۷	پهسند.....
۱۹	به باق برين.....
۲۰	به يادي : جهاني شينج نهجهدين صابري.....
۲۱	تکثيريضي.....
۲۲	شکرت عبيدولرحمان... نه نا...
۲۴	کلمه...! الفضيلة الأستاذ عبدالمجيد القطب...
۲۶	سهرگزه شته صابري.....
۲۸	تکا
۲۹	بق گوريي يه زندان.....
۳۱	الله...
۳۲	ستايشي پښتو بهر (دخ).....
۳۳	پيتي تهلف (ا)... ناصبي "صحيح" ي دهم.....
۳۴	ثومندي دل.....
۳۵	خودايه چ خزه.....
۳۶	دمري دل.....
۳۷	په يامي بق موسلمانان...
۳۸	پي قيمه تي دوتيا.....
۳۹	خوځ.....
۳۹	يار ته بهي چوځ بهي...؟!.....
۴۰	پايښي پيښي.....
۴۱	خوځ بناسه.....
۴۲	سکاډو.....
۴۳	شعالي يار.....
۴۴	چاوي يار.....
۴۵	بوروي دوتيا.....
۴۶	چارمويان.....
۴۷	پيتي بهي (ب)... کابوسي ليريان.....
۴۸	جهنمي زوي ياري من.....
۴۹	بلجي بهي سوچ و خهتا و نه مکرزي.....
۵۰	دوري لوبان.....
۵۱	پيتي (د)... به خيرماتني خوځهويست...
۵۲	مازهاري سعلي چارم...
۵۳	لقدان و جندواني به پيلان...
۵۵	نيگار ماست و بيمار...
۵۶	بق خوند.....
۵۷	پيتي (پ)... شعالي جهالي...
۵۸	هاوان.....
۵۹	پيتي (ج)، (ح)، (خ)، (د)... ته به شپيني له مهبويان
۶۰	علاج...
۶۱	نيگامي تځ...
۶۲	نوري جهالت.....
۶۳	عشق پري روپه.....
۶۴	به لاسدي گرفتلم.....
۶۵	گريتم...
۶۵	لندي پيښي...
۶۶	تا به کي...
۶۷	په پيماني.....

۶۸	ناموادي...
۷۰	پيتي ته و ز... ياري لږي.....
۷۱	لوبهري عيشوه فروغ...
۷۲	به مخصه ده پښتن...
۷۳	چاوي بازي...
۷۴	چاو و دل روشن و شاده...
۷۵	گوتري دل له ترسي چاوت جيني نه ما...
۷۶	له سهره هاتره...
۷۸	هاوان له دوي نه لسي پيښي...
۷۹	ته ي پرته وي حوسنت.....
۸۰	نازارم مده.....
۸۱	شهم شانيه.....
۸۲	پيتي (ن)، (س)... په ريښانم
۸۳	چاوي گه لاري...
۸۴	مه سيجا له پ...
۸۵	چاوه کم سبيکه.....
۸۶	مهرمهت که يک نه لسي...
۸۷	ته ي ته پيښي ماسيح ناصا.....
۸۸	پيتي (ش)... شيره ن که ته ي دل...
۸۹	ته ي شاه تماشا که...
۹۰	نازارت خزه به گيانم...
۹۱	چاوي تقيه لولماني نه خوش...
۹۲	يار نه زمي شکار نه کا...
۹۲	لوبه ر سنگين دل...
۹۳	و دده ي کهرمه...
۹۵	پيتي (ص)، (ج)، (ک)، (م) بزيه کسي رنگاري ثابتي له
۹۶	خواص...
۹۶	ته ي شوخه.....
۹۸	سوقي.....
۹۹	بيو موسه في حوسنت لاسه م...
۱۰۰	ساليک ته بهي دلي پاک بهي...
۱۰۱	رؤ و شوي...
۱۰۲	تځ روي...
۱۰۳	پيتي (ز)، (ف)، (ق)، (د)، (ل)... عشق پيښي کړدم...
۱۰۴	بق عهلي سينه...
۱۰۴	عومري شيرين له ريگي عشقا روي...
۱۰۵	شوي که سولتاني خه يالي...
۱۰۶	ته يري دلم...
۱۰۷	کيا موسلمانان بزانتي چارم...
۱۰۸	تا به کي قورويان سروشک...
۱۰۹	خوځي يا پري...؟!
۱۱۰	شيني ته کي زل...
۱۱۱	چاوي خه شمشاک...
۱۱۱	ته ي پيښي شينک گران...
۱۱۲	عاشقان...
۱۱۳	بياباني دل...
۱۱۵	ولتي دل په لوي دوه...
۱۱۶	عاشق و هائل...
۱۱۷	پيتي (م)، (ن)... دلتا که ته پيښي زوي يار...
۱۱۸	ومره جاننا...
۱۱۹	مهرمه له ياري شوخ و نامور چلو...
۱۲۰	ره حيمي خوند بيته دل...
۱۲۱	کلوي سر لوي خرم به تاجي پادشا نادم...
۱۲۲	يار وني کوي روخسارم نه نو ليم
۱۲۳	چيپکه م...؟!

۱۷۹	تپسی لهری....
۱۸۰	له کن حوکی له ده... ..
۱۸۱	پاری شپین له ب... ..
۱۸۱	ده رحل به گدا کرهعت بی
۱۸۲	ناگری دوری پریو له زه و پوهی...
۱۸۳	دهم پینه دهم پا نهم...
۱۸۴	صابری کی شا نه بی و لای...
۱۸۵	موناکیسی چاوت...
۱۸۶	هرکسی نالی پاره با و مگر پورانه بی...
۱۸۷	نه خلی چاوت...
۱۸۸	نگار عاشق دلی زاماری چاوت بی...
۱۸۹	همو ساتی های له پادم...
۱۹۰	به شامی زولف و نه پری...
۱۹۱	ته می می بهر منی...
۱۹۲	تیکه لکشی کوری و توری...
۱۹۳	چته و پولیس...
۱۹۴	مه زیته بی جهایی حه...
۱۹۶	پاری من قریه...
۱۹۸	پنچ خشته کی به دوری لامیسی حوسنت...
۲۰۰	چوای خشته کی په کان...
۲۰۲	به دل تیمارکه...
۲۰۲	جهناو جهو...
۲۰۴	سهه پر ۱۲۳۶ ک...
۲۰۶	سالی ۱۲۳۷ ک...
۲۰۷	له چاوت بزر بو...
۲۰۷	موسلمان...
۲۰۸	ته صبا...
۲۰۹	ته رهتسی ماه روخان...
۲۱۲	نامه...
۲۱۳	تهم سال...
۲۱۴	پنچ خشته کی جاهد له سر نه زلی صابری...
۲۱۶	پادشاهی دل...
۲۱۹	ناکه کان...
۲۲۴	دیوانی صابری (بهشی فارسی) در بیان قدرت الامی
۲۲۸	در مدح "محمد (ص)" فخر المسلمین...
۲۲۹	غزلیات...
۲۳۵	عاشقان...
۲۳۶	له پابهت پزشکی پوه...
۲۳۷	مژدوی و ملاتی ملا محمد رژیانی...
۲۳۸	مژدوی و ملاتی رفیق نهاندی...
۲۳۹	مژدوی و ملاتی دایری خلی شیم محمودی قطب
۲۴۱	مژدوی له نونیا ده چوئی سید محمد جباری...
۲۴۲	در جواب نامه ملا عبدالمجید قطب...
۲۴۴	خوشید جمال...
۲۴۸	مژدوی له نونیا ده چوئی صابری - مامست عبدالمجید
۲۴۹	پاشکوی دیوانی صابری - بهر مه بلوکه کړو کانی
۲۵۰	ناکه کان
۲۵۳	تخمیسی (صابری) له سر شپری (محو)...
۲۵۴	تقریر صابری له لاپن مه لا عهدی کړی موده پری...
۲۵۷	غزلی صابری که تخمیس کړو له لاپن جاهد موه...
۲۵۹	غزلی صابری که تخمیس کړو له لاپن جاهد موه...
۲۶۱	شپری مه لا محمد شاتری...
۲۶۲	پنچستی نلوه کان

۱۲۴	به چاوتی مست...
۱۲۵	خودا هواره...
۱۲۶	پارقه له پنهان...
۱۲۷	چاوت به کینایت و بی...
۱۲۸	ده سخی بهره سر دلم...
۱۲۹	له غوری دل...
۱۲۹	شهر و دیم دی له خدی...
۱۳۱	به پانیانی ورم ته نازنین...
۱۳۲	ده شخی سین...
۱۳۳	رژیکان شهر و دیم دی نه گریان...
۱۳۵	پیش (و) (ه) ... یارب...
۱۳۶	بریم کاریه تم ش...
۱۳۷	رژ و ش...
۱۳۸	دل...
۱۴۰	ته دوری دوری پاکت...
۱۴۱	ته نوباره...
۱۴۱	پرتوی خورشید...
۱۴۲	دلی دنگ...
۱۴۳	مهاری نهاندی سوتانی...
۱۴۳	چاوت...
۱۴۵	تابه کی قوریان...
۱۴۶	حمید دوری روخسار...
۱۴۷	له سدی روحم...
۱۴۸	فیدای رفته مانگ و خلی...
۱۴۹	ته به شخی رو نیلایاتیکه...
۱۵۰	زکری دل...
۱۵۱	عاشقی فریسی سوز...
۱۵۲	دیده من چیگی ناشتی نهامه...
۱۵۳	ته دل صابری و نه زبه...
۱۵۴	برا شیتی به...
۱۵۵	مهرمی گول...
۱۵۶	عشق بازی راستی سر نه لانه...
۱۵۷	دهری عشق ته پری...
۱۵۸	نامه صابری دنیا...
۱۶۰	به چاوت که لولمانه تماشا مکه...
۱۶۱	نه ختی پترمه له ناهی صابری...
۱۶۱	بزی چاوت و برت مانیلی دموی...
۱۶۲	کاتی بهاره...
۱۶۳	تسه شتی و مه لا حیکمت و پنده...
۱۶۴	تیری مژگانی خدیجی له زونیه...
۱۶۵	هاتوه دایری...
۱۶۵	ته یار خلی له من علج مکه...
۱۶۶	له دی یارم سوری باغی جهته...
۱۶۷	گر دمیسی بقی بی خوم...
۱۶۸	خوا که مغل و دبی نره پیمان...
۱۶۹	رژ مه لات...
۱۷۰	ته جوان...
۱۷۱	دوری خودا و پنجه مری ناکی...
۱۷۲	چاوتی مست حاله می به خور کړ...
۱۷۳	روصالت...
۱۷۴	نهاندی یق نهاندی زامان...
۱۷۵	خوا ناسین...
۱۷۶	نهاندی عاشق...
۱۷۷	پچی ناخر ش...
۱۷۸	سختی جه رنگی سوتانی...

صابرى - شېخ نەحمەدىن كۆرى شېخ عەبدولرەحمان
كۆرى شېخ مەحمۇدى (قۇتب) ى بەرزىجىيە.
سالى ۱۸۸۱ز لە دىنى شۇرىجە ھاتۇتە دونياۋە، لە
بىنەمالە يەككى تايىنى.

خويندى سەرەتاي لاي باوكى تەۋاۋ كىردۈە.
دوچار لە كەركۈك لە خىزمەت مەلا مەردان باوكى
مەلا عەبدولمەجىدى قۇتب دەرسى خويندۈە. زماى
غەرەبى و تۈركى و فارسى بەجۋانى زانىۋە شىعرى
پى و تۈۋە.

مەلایەتى كىردۈۋە لە گۈندى دىلىژە و تالەبان و
سالەبى و خەسەن خانە.

دوچار گەراۋەتۈۋە دىنى شۇرىجە مەلایەتى
مىرگەۋتەكە شىخايەتى تەكەبى شۇرىجە كىردۈۋە
تا سالى ۱۹۴۴ ۋەفاتى كىردۈۋە و ھەر لەۋى بە
خاك سېتىدراۋە.

صابرى تۈانى بېيىتە قۇتايخانە يەك بۇ بىنەمالە كەبى كە
چەندەن نوۋسەر و ھۆنەر و زاناپان لىھەلەكەوتۈۋە.
شايدان باسە ئەۋ ناۋچەبە تا ئەمىر شاعىرىكى دىكەبى
لە ئاسى صابرى بەخۇۋە نەبىيۈۋە.